SUT7-712-49-24-42



การพัฒนาสมการออกแบบชิ้นส่วนพลาสติกเสริมเส้นใยแบบพัลทรูดชัน หน้าตัดรูปตัวซีภายใต้แรงดัดที่มีจุดรองรับแบบง่ายและแบบยึดแน่น (Development of Design Equations for Pultruded-Fiber Reinforced Plastic Having C-Section under Flexure with Simple and Fixed Supports)

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ผลงานวิจัยเป็นความรับผิดชอบของหัวหน้าโครงการวิจัยแต่เพียงผู้เดียว

SUT7-712-49-24-42



การพัฒนาสมการออกแบบชิ้นส่วนพลาสติกเสริมเส้นใยแบบพัลทรูดชัน หน้าตัดรูปตัวซีภายใต้แรงดัดที่มีจุดรองรับแบบง่ายและแบบยึดแน่น (Development of Design Equations for Pultruded-Fiber Reinforced Plastic Having C-Section under Flexure with Simple and Fixed Supports)

คณะผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการ สิทธิชัย แสงอาทิตย์ สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีงบประมาณ พ.ศ. 2549-50 ผลงานวิจัยเป็นความรับผิดชอบของหัวหน้าโครงการวิจัยแต่เพียงผู้เดียว

เมษายน 2555

กิตติกรรมประกาศ

การคำเนินโครงการวิจัย เรื่อง การพัฒนาสมการออกแบบชิ้นส่วนพลาสติกเสริมเส้นใย แบบพัลทรูคชันหน้าตัดรูปตัวซีภายใต้แรงคัคที่มีจุดรองรับแบบง่ายและแบบยึดแน่น (The Development of Design Equations for Pultruded-Fiber Reinforced Plastic Having C-Section under Flexure with Simple and Fixed Supports) ใต้รับการสนับสนุนงบประมาณโดยทุนอุดหนุนการวิจัย จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีงบประมาณ พ.ศ. 2549-2550 ซึ่งได้รับการจัดสรรมาจาก งบประมาณแผ่นดินโดยผ่านการประเมินข้อเสนอโครงการจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ผู้วิจัยจึงใคร่งองอบคุณต่อสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติและมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เป็นอย่างสูง นอกจากนั้นแล้ว ผู้วิจัยใคร่งองอบคุณนายจักษคา ธำรงวุฒิ และนายหวังแก้ว บุญสวน นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา และนายจิโรจ เกตุเจริญผล นายไวยวุธ ลักงณะ และ นายวัฒนากร ฉิมอ่อง นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาวิศวกรรมโยธาที่ได้ช่วยเหลือในการจัดทำ ด้วอย่างทดสอบและทดสอบอย่างขยันขันเข็งและอดทน สุดท้าย ของอบคุณในความอนุเคราะห์ของ สถานวิจัย สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันวิจัยและพัฒนา และสูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี



สิทธิชัย แสงอาทิตย์ หัวหน้าโครงการวิจัย เมษายน 2555

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางโครงสร้างของคาน PFRP หน้าตัดรูปตัวซี ภายใต้แรงคัคโดยมีสภาวะของจุดรองรับที่แตกต่างกัน ได้แก่ จุดรองรับแบบง่าย และจุดรองรับแบบ ยึดแน่น คาน PFRP หน้าตัดรูปตัวซีที่ใช้ในศึกษาประกอบด้วยเส้นใยแก้วชนิด E-glass และเรซินชนิด โพลีเอสเตอร์และผลิตโดยวิชี Pultrusion ตัวอย่างทดสอบมี 3 ขนาด ได้แก่ 76×22×6 102×29×6 และ 152×43×10 mm โดยมีอัตราส่วนของระยะระหว่างจุดรองรับต่อความลึกของหน้าตัด (*L/d*) อยู่ ในช่วงระหว่าง 10-53 คาน PFRP จำนวน 172 ตัวอย่าง ถูกทดสอบเพื่อศึกษาผลของความยาวต่อการ ตอบสนองทางโครงสร้างและ โมเมนต์โก่งเดาะของกาน จากนั้น โมเมนต์โก่งเดาะของตัวอย่างกานที่ ทดสอบได้ถูกนำมาเปรียบเทียบกับผลที่กำนวณได้จากสมการออกแบบของ LFRD

จากผลการทคสอบโดยรวมพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักโก่งเคาะและระยะการแอ่น ด้วแนวดิ่งมีลักษณะเป็นเชิงเส้นจนกระทั่งตัวอย่างเกิดการวิบัติ ซึ่งแตกต่างจากพฤติกรรมการรับแรง ด้านข้าง โดยมีลักษณะเป็นเชิงเส้นจนถึงค่าประมาณ 60-80% ของน้ำหนักโก่งเคาะ จากนั้นความชัน ของเส้นกราฟจะค่อย ๆ ลดลงแบบไร้เชิงเส้นตรงจนกระทั่งตัวอย่างเกิดการวิบัติ ลักษณะการวิบัติของ ตัวอย่างเป็นแบบการโก่งเดาะด้านข้างเนื่องจากการบิด (lateral-torsional buckling) ซึ่งเกิดจากการแอ่น ตัวแนวดิ่งและการแอ่นตัวด้านข้างในเวลาเดียวกัน จากการทดสอบไม่พบการวิบัติโดยกำลังของวัสดุ (material failure) โมเมนต์โก่งเดาะที่ทดสอบได้มีค่าเพิ่มขึ้นเมื่ออัตราส่วนมีค่าลดลง นอกจากนี้ สมการออกแบบของ LFRD สามารถทำนายโมเมนต์โก่งเดาะของคานได้อย่างถูกต้องเพียงพอโดย ความผิดพลาดอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ในทางวิศวกรรม

⁷ว_{ักยา}ลัยเทคโนโลยีสุรบไ

Abstract

The objectives of this research are to study the structural behaviors of the pultruded fiberreinforced plastic (PFRP) channel beams under flexure with different support conditions; simply supported, and fixed-end supported. The PFRP channel beams used in this study were made of Eglass fiber reinforcement and polyester resin and manufactured by a pultrusion process. Three different geometries of the beams are $76 \times 22 \times 6$, $102 \times 29 \times 6$ and $152 \times 43 \times 10$ mm. The span-todepth ratios of the specimens are in the range of 10 to 53. A total of 244 specimens were tested to investigate the effects of span of the beam on the structural responses and buckling moment. Then, the obtained buckling moments were compared to the buckling moments calculated by using the LRFD steel design equation.

Based on the test results, it was found that the load versus mid-span vertical deflection relationships of the beam specimens are linear up to the failure, but the load versus mid-span lateral deflection relationships are geometric nonlinearity, and the response curves exhibit gradually increasing nonlinearity toward the buckling load. At the buckling load, all of specimens were failed in the form of twisting and large lateral displacement occurred simultaneously in the form of the lateral-torsional buckling mode of failure. No external material damage was observed. The critical buckling moment increases as the span-to-depth ratios of beam decreases. In addition, the LRFD steel design equation can be used to satisfactorily predict the critical buckling moment of the PFRP specimens within acceptable engineering error.

สารบัญ

กิตติกร	รรมประ	าศf		
บทคัด	บทคัดย่อ (ภาษาไทย)ข			
บทคัด	ย่อ (ภาม	อังกฤษ)ศ		
สารบัถ	ນູ			
สารบัถ	บูตาราง	ๆ		
สารบัถ	บูรูป	ព្		
บทที่				
1	บทน้			
	1.1	าวามเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 1		
	1.2	วัตถุประสงค์ของการวิจัย10		
	1.3	สมมุติฐานการวิจัย		
	1.4	ນອນເນຕກາຽວີຈັຍ11		
	1.5	ประโยชน์ที่กาดว่าจะได้รับ11		
2	ปริทัศ	วรรณกรรมงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง13		
	2.1	บทนำ13		
	2.2	วัสคุพลาสติกเสริมเส้นใยแก้วที่ผลิต โคยวิธี Pultrusion13		
		2.2.1 ลักษณะทั่วไปของวัสคุ PFRP13		
		2.2.2 วัตถุดิบและส่วนประกอบของวัสดุ PFRP16		
		2.2.2.1 เส้นใยแก้ว16		
		2.2.2.2 เรซิน		
		2.2.3 กระบวนการผลิตวัสดุ PFRP		
		2.2.4 คุณสมบัติพื้นฐานและพฤติกรรมทางกลของวัสคุ PFRP22		
	2.3	พฤติกรรมและการออกแบบคานและชิ้นส่วนรับแรงคัค		
		2.3.1 การออกแบบคานและชิ้นส่วนรับแรงคัคของเหล็กรูปพรรณ		
		โดยวิธี LRFD28		

สารบัญ (ต่อ)

			2.3.1.1 กานหน้าตัดอัดแน่น	. 30
			2.3.1.2 คานหน้าตัดไม่อัดแน่น	. 35
		2.3.2	สมการออกแบบคานและชิ้นส่วนรับแรงคัค	
			ของสมาคมวิศวกร โยธาอเมริกัน	. 36
		2.3.3	สมการออกแบบคานและชิ้นส่วนรับแรงคัค	
			ของบริษัทผู้ผลิตชิ้นส่วน PFRP	. 36
	2.4	การทด	สอบคานและชิ้นส่วนวัสดุ PFRP ภายใต้แรงคัด	. 39
	2.5	สรุปปรี	ริทัศน์วรรณกรรมงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	. 50
3	วิธีกา	รดำเนินเ	การวิจัย	. 51
	3.1	ບກນຳ.		. 51
	3.2	การทด	สอบคุณสมบัติของวัสคุ PFRP	. 53
		3.2.1	การทคสอบคุณสมบัติทางกายภาพของวัสคุ PFRP	. 53
		3.2.2	การทคสอบคุณสมบัติทางกลของวัสคุ PFRP	. 56
			3.2.2.1 การทคสอบแรงคึงตามแนวแกนของเส้นใย	. 56
			3.2.2.2 การทคสอบแรงอัคตามแนวแกนของเส้นใย	. 58
			3.2.2.3 การทคสอบแรงอัคตามแนวขวางของเส้นใย	.61
			3.2.2.4 การทคสอบแรงคัคตามแนวแกนของเส้นใย	. 64
			3.2.2.5 การทคสอบแรงเฉือนตามแนวแกนของเส้นใย	. 66
	3.3	การทด	สอบกำลังรับแรงคัคของคาน PFRP หน้าตัครูปตัวซี	. 68
		3.3.1	การทคสอบกำลังรับแรงคัดของคาน PFRP ที่มีจุครองรับแบบง่าย	. 70
		3.3.2	การทคสอบกำลังรับแรงคัดของคาน PFRP ที่มีจุครองรับแบบยึดแน่น	. 78
	3.4	การวิเค	เราะห์กำลังรับแรงคัดของคาน PFRP หน้าตัดรูปตัวซี	
		โดยสม	เการออกแบบ	. 85
4	ผลกา	รศึกษาแ	ละอภิปรายผล	. 87
	4.1	ບກນຳ.		. 87
	4.2	ผลทดส	สอบคุณสมบัติของวัสคุ PFRP	. 87

สารบัญ (ต่อ)

		4.2.1	ผลการทคสอบปริมาณองค์ประกอบของวัสคุ PFRP	
		4.2.2	ผลการทคสอบคุณสมบัติทางกลของวัสคุ PFRP	
			4.2.2.1 ผลการทคสอบแรงคึงตามแนวแกนของเส้นใย	
			4.2.2.2 ผลการทคสอบแรงอัคตามแนวแกนของเส้นใย	91
			4.2.2.3 ผลการทคสอบแรงอัคตามแนวขวางของเส้นใย	
			4.2.2.4 ผลการทคสอบแรงคัคตามแนวแกนของเส้นใย	94
			4.2.2.5 ผลการทคสอบแรงเฉือนตามแนวแกนของเส้นใย	
	4.3	คาน P	FRP หน้าตัครูปตัวซีที่มีจุครองรับแบบง่าย	
		4.3.1	พฤติกรรมการรับแรงคัคของคานที่มีจุครองรับแบบง่าย	
		4.3.2	น้ำหนักโก่งเดาะของคานที่มีจุดรองรับแบบง่าย	105
		4.3.3	ความเครียดของคานที่มีจุดรองรับแบบง่าย	109
		4.3.4	การเปรียบเทียบ โมเมนต์ โก่งเดาะที่ทดสอบได้กับสมการออกแบบ	
			ของ LRFD สำหรับคานที่มีจุดรองรับแบบง่าย	112
	4.4	คาน P	FRP หน้าตัดรูปตัวซีที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น	116
		4.4.1	พฤติกรรมการรับแรงคัดของคานที่มีจุครองรับแบบยึดแน่น	116
		4.4.2	น้ำหนักโก่งเดาะของกานที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น	123
		4.4.3	ความเครียดของคานที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น	127
		4.4.4	การเปรียบเทียบโมเมนต์โก่งเดาะที่ทดสอบได้กับสมการออกแบบ	
			ของ LRFD สำหรับคานที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น	130
5	สรุปเ	ผลงานวิจ	จัย	135
	5.1	บทนำ		135
	5.2	สรุปผล	ลทคสอบ	135
		5.2.1	พฤติกรรมของวัสคุพลาสติกเสริมเส้นใยแบบ Pultrusion	135
		5.2.2	พฤติกรรมทางโครงสร้างของคาน PFRP หน้าตัดรูปตัวซีภายใต้แรง	คัค . 136
		5.2.3	เปรียบเทียบผลทคสอบกับสมการออกแบบของ LRFD	136
	5.3	ข้อเสน	เอแนะและข้อจำกัดในการใช้งาน	137

สารบัญ (ต่อ)

5.4	ข้อเสนอแนะในงานวิจัยต่อไป1	37
รายการอ้างอิง		.39
ภาคผนวก ก.	รายชื่อบทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์1	.45
ประวัติผู้วิจัย		47



สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่

2.1	คุณสมบัติของเส้นใยแก้วชนิดต่าง ๆ	17
2.2	คุณสมบัติทั่วไปที่อุณหภูมิห้องของโพลีเอสเตอร์และไวนิลเอสเตอร์	
2.3	คุณสมบัติทางกลของวัสคุ PFRP เปรียบเทียบกับคุณสมบัติทางกล	
	ของเหล็กรูปพรรณ ตามมาตรฐาน ASTM A36	25
2.4	ขีดจำกัดของอัตราส่วน b/t	29
3.1	รายละเอียดตัวอย่างสำหรับการทดสอบหาปริมาณขององก์ประกอบ	
3.2	รายละเอียดตัวอย่างสำหรับการทดสอบแรงดึงตามแนวแกนของเส้นใย	
3.3	รายละเอียดตัวอย่างสำหรับการทดสอบแรงอัดตามแนวแกนของเส้นใย	
3.4	รายละเอียดตัวอย่างสำหรับการทดสอบแรงอัดตามแนวขวางของเส้นใย	
3.5	รายละเอียดตัวอย่างสำหรับการทดสอบแรงดัดตามแนวแกนของเส้นใย	65
3.6	รายละเอียดตัวอย่างสำหรับการทดสอบแรงเฉือนตามแนวแกนของเส้นใย	67
3.7	รายละเอียดของหน้าตัดรูปตัวซีของคาน PFRP	70
3.8	รายละเอียดตัวอย่างคาน PFRP ขนาด 76×22×6 mm	
	ที่มีจุดรองรับแบบง่าย	71
3.9	รายละเอียดตัวอย่างกาน PFRP ขนาด 102×29×6 mm	
	ที่มีจุดรองรับแบบง่าย	72
3.10	รายละเอียดตัวอย่างกาน PFRP ขนาด 152×43×10 mm	
	ที่มีจุครองรับแบบง่าย	73
3.11	รายละเอียดตัวอย่างกาน PFRP ขนาด 76×22×6 mm	
	ที่มีจุครองรับแบบยึคแน่น	
3.12	รายละเอียดตัวอย่างกาน PFRP ขนาด 102×29×6 mm	
	ที่มีจุครองรับแบบยึคแน่น	
3.13	รายละเอียคตัวอย่างคาน PFRP ขนาค 152×43×10 mm	
	ที่มีจุครองรับแบบยึคแน่น	

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่

ผลการทคสอบปริมาณขององค์ประกอบของหน้ำตัด	. 88
ผลทคสอบแรงคึงตามแนวแกนของเส้นใยของวัสคุ PFRP	. 90
ผลทคสอบแรงอัคตามแนวแกนของเส้นใยของวัสคุ PFRP	. 92
ผลทคสอบแรงอัคตามแนวขวางของเส้นใย	. 94
ผลทคสอบแรงคัคตามแนวแกนของเส้นใย	. 96
ผลทคสอบแรงเฉือนตามแนวแกนของเส้นใย	. 98
ผลการทคสอบตัวอย่างคานขนาค 76×22×6 mm ที่มีจุครองรับแบบง่าย	105
ผลการทคสอบตัวอย่างคานขนาค 102×29×6 mm ที่มีจุครองรับแบบง่าย	106
ผลการทดสอบตัวอย่างคานขนาด 152×43×10 mm ที่มีจุดรองรับแบบง่าย	107
ผลการเปรียบเทียบ โมเมนต์ โก่งเคาะจากการทคสอบและสมการ LRFD	
ของคาน PFRP ขนาด 76×22×6 mm ที่มีจุดรองรับแบบง่าย	113
ผลการเปรียบเทียบ โมเมนต์ โก่งเคาะจากการทคสอบและสมการ LRFD	
ของคาน PFRP ขนาด 102×29×6 mm ที่มีจุดรองรับแบบง่าย1	114
ผลการเปรียบเทียบ โมเมนต์ โก่งเดาะจากการทดสอบและสมการ LRFD	
ของคาน PFRP ขนาด 152×43×10 mm ที่มีจุดรองรับแบบง่าย	115
ผลการทดสอบตัวอย่างกานขนาด 76×22×6 mm ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น 1	123
ผลการทคสอบตัวอย่างกานขนาค 102×29×6 mm ที่มีจุครองรับแบบยึคแน่น1	124
ผลการทคสอบตัวอย่างกานขนาค 152×43×10 mm ที่มีจุครองรับแบบยึคแน่น	125
ผลการเปรียบเทียบ โมเมนต์ โก่งเคาะจากการทคสอบและสมการ LRFD	
ของคาน PFRP ขนาด 76×22×6 mm ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น1	131
ผลการเปรียบเทียบ โมเมนต์ โก่งเคาะจากการทคสอบและสมการ LRFD	
ของคาน PFRP ขนาด 102×29×6 mm ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น1	132
ผลการเปรียบเทียบ โมเมนต์ โก่งเดาะจากการทดสอบและสมการ LRFD	
ของคาน PFRP ขนาด 152×43×10 mm ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น	133
	ผลการทดสอบปริมาณขององค์ประกอบของหน้าดัด

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า	1
1.1	สภาวะกัดกร่อนเนื่องจากสนิมในโครงสร้างเหล็กรูปพรรณ	l
1.2	โครงสร้างแปและชิ้นส่วนโครงสร้างที่ใช้เหล็กรูปพรรณหน้าตัครูปตัวซี	2
1.3	การประยุกต์ใช้วัสดุ PFRP ในโรงงานบำบัดน้ำเสีย	1
1.4	การประยุกต์ใช้วัสดุ PFRP สำหรับโครงสร้างในทะเล	1
1.5	การประยุกต์ใช้วัสดุ PFRP ในบริเวณพื้นที่ ๆ เข้าถึงยาก	5
1.6	การประยุกต์ใช้วัสดุ PFRP ในส่วนของอาการที่ต้องการ	
	โครงสร้างที่มีน้ำหนักเบา	5
1.7	ตัวอย่างหน้าตัดต่าง ๆ ของวัสดุ PFRP	7
2.1	ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยแรงและความเครียดของเส้นใยชนิดต่าง ๆ	1
2.2	ส่วนประกอบภายในหน้าตัดของวัสคุ PFRP1	5
2.3	เส้นใยแก้วที่นำมาใช้ผลิตวัสดุ PFRP18	3
2.4	เรซินที่นำมาใช้ผลิตวัสดุ PFRP19)
2.5	ขั้นตอนการผลิตวัสคุเสริมเส้นใยแก้วโคยวิธี Pultrusion21	l
2.6	หน้าตัดต่าง ๆ ของวัสดุเสริมเส้นใยแก้วที่ผลิต โดยวิธี Pultrusion	l
2.7	การทคสอบแรงคึงของชิ้นส่วน PFRP	2
2.8	การทคสอบแรงอัคของชิ้นส่วน PFRP23	3
2.9	การทคสอบแรงคัคของชิ้นส่วน PFRP23	3
2.10	การทคสอบกำลังรับแรงเฉือนระหว่างระนาบของชิ้นส่วน PFRP	1
2.11	หน่วยแรงคัคที่เกิดขึ้นบนหน้าตัดของคาน21	7
2.12	ความสัมพันธ์ระหว่างกำลังโมเมนต์ระบุกับความยาวไร้การยึดรั้งด้านข้างของคาน)
2.13	พิกัดของหน้าตัดรูปตัวซี	1
2.14	ความสัมพันธ์ระหว่างแรงกระทำและระยะการแอ่นตัวที่ปลายคาน4()
2.15	การทดสอบกานพลาสติกเสริมเส้นใยหน้าตัดรูปตัวซี	
	ภายใต้แรงกระทำแบบ 4 จุด41	l

รูปที่		หน้า
2.16	ลักษณะหน้าตัดและตำแหน่งของการให้แรงกระทำ	41
2.17	การทดสอบคานพลาสติกเสริมเส้นใยหน้าตัดรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสกลวง	
	ที่ถูกกระทำโดยแรงแบบ 3 จุด	
2.18	้ ลักษณะการวิบัติของคานพลาสติกเสริมเส้นใยหน้าตัครูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสกลวง	
	ที่ถูกทคสอบโคยแรงกระทำแบบ 3 จุด	44
2.19	การทดสอบคานพลาสติกเสริมเส้นใยหน้าตัดรูป Wide-flange และรูปตัว I	45
2.20	ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักโก่งเดาะเนื่องจากการดัดร่วมกับการบิด	
	และความยาวของตัวอย่างทคสอบ	46
2.21	ลักษณะการวิบัติของคานพลาสติกเสริมเส้นใยหน้าตัครูป Wide-flange	
	และรูปตัว I ที่ถูกทคสอบ โคยแรงกระทำที่ปลายคาน	46
2.22	แผนภาพการทคสอบคานพลาสติกเสริมเส้นใยหน้าตัครูปตัว I	
	ที่ถูกกระทำโดยแรงแบบ 3 จุด	47
2.23	การทดสอบกานพลาสติกเสริมเส้นใยหน้าตัดรูปตัวซีที่ถูกทดสอบ	
	โดยแรงกระทำที่ปลายคาน	48
2.24	ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักโก่งเดาะเนื่องจากการดัดร่วมกับการบิด	
	และความยาวของคาน PFRP หน้าตัดรูปตัวซี	49
2.25	ลักษณะการวิบัติของคานพลาสติกเสริมเส้นใยหน้าตัดรูปตัวซี	50
3.1	แผนภาพวิธีการคำเนินงานวิจัย	
3.2	ลักษณะตัวอย่างสำหรับการทดสอบหาปริมาณขององค์ประกอบ	54
3.3	ลักษณะตัวอย่างที่ถูกอบด้วยอุณหภูมิ 70°C	55
3.4	ลักษณะตัวอย่างที่ถูกเผาด้วยอุณหภูมิ 565°C	55
3.5	ตัวอย่างสำหรับการทคสอบแรงคึงตามแนวแกนของเส้นใย	57
3.6	การติดตั้งตัวอย่างสำหรับการทดสอบแรงดึงตามแนวแกนของเส้นใย	
3.7	ลักษณะตัวอย่างทคสอบสำหรับการทคสอบแรงอัคตามแนวแกนของเส้นใย	59
3.8	รายละเอียดของ Test fixture สำหรับการทดสอบแรงอัดตามแนวแกนของเส้นใย	60
3.9	Test fixture สำหรับการทดสอบแรงอัดตามแนวแกนของเส้นใย	61

	 - ~ ° 8 9

14	
ราโที	
ឹកព	

3.10	การติดตั้งตัวอย่างสำหรับการทคสอบแรงอัดตามแนวแกนของเส้นใย61
3.11	อุปกรณ์ทคสอบแรงอัคสำหรับการทคสอบแรงอัคตามแนวขวางของเส้นใย
3.12	การติดตั้งตัวอย่างสำหรับการทดสอบแรงอัดตามแนวขวางของเส้นใย63
3.13	ลักษณะตัวอย่างทคสอบสำหรับการทคสอบแรงคัคตามแนวแกนของเส้นใย64
3.14	ลักษณะจุดรองรับและ Loading nose สำหรับการทดสอบแรงคัด
	ตามแนวแกนของเส้นใย
3.15	การติดตั้งตัวอย่างสำหรับการทดสอบแรงคัคตามแนวแกนของเส้นใย
3.16	รูปร่างของตัวอย่างสำหรับการทดสอบแรงเฉือนตามแนวแกนของเส้นใย67
3.17	การติดตั้งตัวอย่างสำหรับการทดสอบแรงเฉือนตามแนวแกนของเส้นใย
3.18	ลักษณะหน้ำตัดรูปตัวซีของคาน PFRP ที่ใช้ในงานวิจัย69
3.19	การติดตั้งชุดทดสอบสำหรับตัวอย่างที่มีจุดรองรับแบบง่าย
3.20	การให้แรงกระทำแก่ตัวอย่างทคสอบที่มีจุครองรับแบบง่าย
3.21	แผนภาพการติดตั้งตัวอย่างกาน PFRP ที่มีจุดรองรับแบบง่าย
3.22	การติดตั้งตัวอย่างทดสอบเข้ากับจุดรองรับแบบง่าย76
3.23	การวัดระยะแอ่นตัวแนวดิ่งและด้านข้างของตัวอย่างกาน PFRP ที่มีจุดรองรับแบบง่าย 76
3.24	การติดตั้งมาตรวัดความเกรียดของตัวอย่างคาน PFRP ที่มีจุดรองรับแบบง่าย
3.25	การทคสอบตัวอย่างกาน PFRP ที่มีจุดรองรับแบบง่าย77
3.26	แผนภาพการติดตั้งตัวอย่างคาน PFRP ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น
3.27	การติดตั้งตัวอย่างทดสอบเข้ากับจุดรองรับแบบยึดแน่น
3.28	จุครองรับแบบยึคแน่น
3.29	การวัดระยะแอ่นตัวแนวดิ่งและด้านข้างและการติดตั้งมาตรวัดความเกรียด
	ของตัวอย่างคาน PFRP ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น
3.30	การทคสอบตัวอย่างกาน PFRP ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น
4.1	ลักษณะของส่วนเอวและปีกของวัสดุ PFRP หลังจากการเผาเอาเรซินออก
4.2	ลักษณะการวางตัวของใยแก้วและแผ่นผิวของชิ้นส่วน PFRP
4.3	ความสัมพันธ์ของหน่วยแรงและความเครียคเชิงคึงตามแนวแกนของเส้นใย

รูปที่

4.4	การวิบัติของตัวอย่างทคสอบแรงคึงตามแนวแกนของเส้นใย
4.5	ความสัมพันธ์ของหน่วยแรงและความเกรียดเชิงอัดตามแนวแกนของเส้นใย
4.6	การวิบัติของตัวอย่างทคสอบแรงอัคตามแนวแกนของเส้นใย
4.7	ความสัมพันธ์ของหน่วยแรงและความเกรียดเชิงอัคตามแนวขวางของเส้นใย
4.8	การวิบัติของตัวอย่างทคสอบแรงอัคตามแนวขวางของเส้นใย
4.9	ความสัมพันธ์ของหน่วยแรงและความเครียดเชิงคัคตามแนวแกนของเส้นใย
4.10	การวิบัติของตัวอย่างทคสอบแรงคัคตามแนวแกนของเส้นใย
4.11	ความสัมพันธ์ของหน่วยแรงและความเครียดเฉือนตามแนวแกนของเส้นใย
4.12	การวิบัติของตัวอย่างทคสอบแรงเฉือนตามแนวแกนของเส้นใย
4.13	ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระยะการแอ่นตัวแนวดิ่ง
	ที่กึ่งกลางของตัวอย่างคาน PFRP ขนาด 76×22×6 mm
	ความยาว 1.0 ถึง 2.5 m ที่มีจุดรองรับแบบง่าย99
4.14	ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระยะการแอ่นตัวแนวดิ่ง
	ที่กึ่งกลางของตัวอย่างคาน PFRP ขนาด 76×22×6 mm
	ความยาว 2.7 ถึง 4.0 m ที่มีจุดรองรับแบบง่าย
4.15	ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระยะการแอ่นตัวแนวดิ่ง
	ที่กึ่งกลางของตัวอย่างคาน PFRP ขนาค 102×29×6 mm
	ความยาว 1.0 ถึง 2.7 m ที่มีจุดรองรับแบบง่าย100
4.16	ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระยะการแอ่นตัวแนวดิ่ง
	ที่ถึงกลางของตัวอย่างคาน PFRP ขนาด 102×29×6 mm
	ความยาว 3.0 ถึง 5.0 m ที่มีจุดรองรับแบบง่าย100
4.17	ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระยะการแอ่นตัวแนวดิ่ง
	ที่ถึงกลางของตัวอย่างคาน PFRP ขนาด 152×43×10 mm
	ความยาว 1.5 ถึง 3.2 m ที่มีจุดรองรับแบบง่าย101
4.18	ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระยะการแอ่นตัวแนวดิ่ง
	ที่ถึงกลางของตัวอย่างคาน PFRP ขนาด 152×43×10 mm
	ความยาว 3.5 ถึง 5.0 m ที่มีจุดรองรับแบบง่าย101

รูปที่		หน้า
4.19	ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระยะการแอ่นตัวค้ำนข้าง	
	ที่กึ่งกลางของตัวอย่างคาน PFRP ขนาค 76×22×6 mm	
	ที่มีจุดรองรับแบบง่าย	102
4.20	ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระยะการแอ่นตัวค้านข้าง	
	ที่กึ่งกลางของตัวอย่างคาน PFRP ขนาค 102×29×6 mm	
	ที่มีจุดรองรับแบบง่าย	102
4.21	ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระยะการแอ่นตัวค้านข้าง	
	ที่กึ่งกลางของตัวอย่างคาน PFRP ขนาด 152×43×10 mm	
	ที่มีจุดรองรับแบบง่าย	103
4.22	ลักษณะการวิบัติของตัวอย่างขนาค 76×22×6 mm ที่มีจุครองรับแบบง่าย	103
4.23	ลักษณะการวิบัติของตัวอย่างขนาด 102×29×6 mm ที่มีจุครองรับแบบง่าย	104
4.24	ลักษณะการวิบัติของตัวอย่างขนาด 152×43×10 mm ที่มีจุดรองรับแบบง่าย	
4.25	ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักโก่งเดาะและกวามยาวของตัวอย่างกาน PFRP	
	ที่มีจุดรองรับแบบง่าย	108
4.26	ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและความเครียดที่กึ่งกลาง	
	ของตัวอย่างกาน PFRP ขนาด 76×22×6 mm ที่มีจุดรองรับแบบง่าย	109
4.27	ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและความเครียดที่กึ่งกลาง	
	ของตัวอย่างคาน PFRP ขนาค 102×29×6 mm ที่มีจุครองรับแบบง่าย	110
4.28	ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและความเครียดที่กึ่งกลาง	
	ของตัวอย่างกาน PFRP ขนาด 152×43×10 mm ที่มีจุดรองรับแบบง่าย	110
4.29	ตัวอย่างความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยแรงและความเครียดที่กึ่งกลาง	
	ของตัวอย่างคาน PFRP ที่มีจุดรองรับแบบง่าย	
4.30	ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระยะการแอ่นตัวแนวดิ่ง	
	ที่กึ่งกลางของตัวอย่างคานขนาด 76×22×6 mm	
	ความยาว 1.0 ถึง 2.7 mที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น	117

รูปที่		หน้า
4.31	ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระยะการแอ่นตัวแนวดิ่ง	
	ที่กึ่งกลางของตัวอย่างคานขนาค 76×22×6 mm	
	ความยาว 3.0 ถึง 4.0 mที่มีจุครองรับแบบยึคแน่น	117
4.32	ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระยะการแอ่นตัวแนวดิ่ง	
	ที่กึ่งกลางของตัวอย่างกานขนาด $102 imes 29 imes 6~\mathrm{mm}$	
	ความยาว 1.0 ถึง 2.7 mที่มีจุครองรับแบบยึดแน่น	118
4.33	ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระยะการแอ่นตัวแนวคิ่ง	
	ที่กึ่งกลางของตัวอย่างคานขนาด 102×29×6 mm	
	ความยาว 3.0 ถึง 5.0 mที่มีจุครองรับแบบยึคแน่น	118
4.34	ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระยะการแอ่นตัวแนวคิ่ง	
	ที่กึ่งกลางของตัวอย่างกานขนาด 152×43×10 mm	
	ความยาว 2.5 ถึง 3.7 m ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น	119
4.35	ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระยะการแอ่นตัวแนวคิ่ง	
	ที่กึ่งกลางของตัวอย่างกานขนาด 152×43×10 mm	
	ความยาว 4.0 ถึง 5.0 mที่มีจุครองรับแบบยึคแน่น	119
4.36	ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระยะการแอ่นตัวด้านข้าง	
	ที่กึ่งกลางของตัวอย่างคาน PFRP ขนาด 76×22×6 mm	
	ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น	120
4.37	ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระยะการแอ่นตัวด้านข้าง	
	ที่กึ่งกลางของตัวอย่างคาน PFRP ขนาด 102×29×6 mm	
	ที่มีจุดรองรับแบบยึคแน่น	
4.38	ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระยะการแอ่นตัวด้านข้าง	
	ที่กึ่งกลางของตัวอย่างคาน PFRP ขนาด 152×43×10 mm	
	ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น	
4.39	ลักษณะการวิบัติของตัวอย่างขนาค 76×22×6 mm	
	ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น	
	•	

รูปที่		หน้า
4.40	ลักษณะการวิบัติของตัวอย่างขนาด 102×29×6 mm	
	ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น	
4.41	ลักษณะการวิบัติของตัวอย่างขนาด 152×43×10 mm	
	ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น	
4.42	ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักโก่งเคาะและความยาวของคาน	
	ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น	
4.43	ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและความเกรียดที่กึ่งกลางของตัวอย่าง	
	ขนาด 76×22×6 mm ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น	
4.44	ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและความเครียดที่กึ่งกลางของตัวอย่าง	
	ขนาด 102×29×6 mm ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น	
4.45	ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและความเครียดที่กึ่งกลางของตัวอย่าง	
	ขนาด 152×43×10 mm ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น	
4.46	ตัวอย่างความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยแรงและความเครียดที่กึ่งกลาง	
	ของตัวอย่างกาน PFRP ที่มีจุดรองรับแบบยึคแน่น	
	ะ _{ภาวัทยา} ลัยเทคโนโลยีสุรบไร	

ณ

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในงานก่อสร้างด้านวิศวกรรมโยธา เหล็กรูปพรรณหรือเหล็กโครงสร้าง (structural steel) ใด้ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายในชิ้นส่วนของโครงสร้างหลัก (primary structural member) และชิ้นส่วนของโครงสร้างรอง (secondary structural member) เนื่องจากมีข้อได้เปรียบเหนือ วัสดุก่อสร้างอื่น ๆ หลายประการ ได้แก่ อัตราส่วนกำลังต่อน้ำหนัก (strength-to-weight ratio) ความเหนียว (ductility) และความแกร่ง (stiffness) ที่มีค่าสูง อย่างไรก็ตาม ปัญหาหลักของการใช้ เหล็กรูปพรรณเป็นวัสดุก่อสร้าง คือ หากไม่มีการป้องกันและบำรุงรักษาที่ดี โครงสร้างเหล็กจะเกิด การกัดกร่อน (corrosion) เนื่องจากสภาวะอากาศและสารเคมี ดังแสดงตัวอย่างในรูปที่ 1.1 ทำให้โครงสร้างไม่สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงก์ (functionally obsolete) ที่ได้ออกแบบไว้ ดังนั้นเพื่อเป็นการป้องกันปัญหาดังกล่าว โครงสร้างเหล็กจึงควรมีการเคลือบสีกันสนิมด้วย (anti-corrosion paint) และสังกะสี (zinc coating) อย่างสม่ำเสมอตลอดอายุการใช้งาน จึงส่งผล ให้สิ้นเปลืองก่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาและซ่อมแซม (repair and maintenance cost)



รูปที่ 1.1 สภาวะกัดกร่อนเนื่องจากสนิมในโครงสร้างเหล็กรูปพรรณ

สำหรับงานโครงสร้างเหล็กรูปพรรณ หน้าตัดเหล็กประเภทหนึ่งที่นิยมใช้ในการรับแรงคัด ของโครงสร้าง คือ หน้าตัครูปด้วซี (C-section) โดยถูกนำมาประยุกต์ใช้ในชิ้นส่วนของ โครงสร้าง ด้วอย่างเช่น โครงสร้างแป (purlin) โครงผนังค้ำยัน (wall stud) และชิ้นส่วนในระบบ โครงข้อหมุน (truss system) เป็นต้น ดังแสดงตัวอย่างในรูปที่ 1.2 และจากข้อมูลล่าสุดของ กระทรวงพาณิชย์ (www.moc.go.th, 2553) พบว่าในปี พ.ศ. 2553 ประเทศไทยได้นำเข้าผลิตภัณฑ์ เหล็ก (iron and steel products) มากเป็นลำดับที่ 5 ของสินค้านำเข้าทั้งหมด โดยพิจารณาเฉพาะ ผลิตภัณฑ์เหล็กที่ใช้ในงานก่อสร้างด้านต่าง ๆ คิดเป็นมูลค่าประมาณ 375,000 ล้านบาทและสำหรับ ปริมาณการใช้งานโดยประมาณของเหล็กรูปพรรณหน้าตัดรูปด้วซีคิดเป็นร้อยละ 0.5 ของปริมาณ เหล็ก ที่นำเข้าทั้งหมด คิดเป็นมูลค่าประมาณ 1,875 ล้านบาท สาเหตุหลักของการนำเข้าผลิตภัณฑ์ เหล็ก เนื่องจากประเทศไทยไม่มีแหล่งแร่เหล็ก (iron ore) โดยวัสดุดิบดังกล่าวต้องนำเข้าจาก ประเทศออสเตรเลียและบราซิล จากนั้นจึงนำมาผ่านการถลุงและผลิตเป็นสินค้าเหล็กรูปพรรณ ดังนั้นจากปัญหาดังกล่าว ภาครัฐและเอกชนจึงกวรส่งเสริมการใช้วัสดุก่อสร้างที่ผลิตในประเทศ โดยใช้วัตถุดิบภายในประเทศหรือใช้วัตถุดิบซึ่งนำเข้าจากต่างประเทศในปริมาณน้อยที่สุดเพื่อ ทดแทนการนำเข้าผลิตภัณฑ์เหล็กและลดการขาดดุลการก้าระหว่างประเทศ



รูปที่ 1.2 โครงสร้างแปและชิ้นส่วนโครงสร้างที่ใช้เหล็กรูปพรรณหน้าตัดรูปตัวซี

ที่ผ่านมานักวิจัยในแถบยุโรปและสหรัฐอเมริกาได้พยายามวิจัยค้นหาวัสดุก่อสร้างที่นำมา ทดแทนเหล็กรูปพรรณ สำหรับงานก่อสร้างโครงสร้างใหม่ รวมถึงการซ่อมแซมและบำรุงรักษา โครงสร้างเดิมที่เกิดความเสียหายเนื่องจากการกัดกร่อน จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1940 ได้มีการค้นพบ วัสดุประกอบ (composite material) ประเภทหนึ่งเรียกว่า พลาสติกเสริมเส้นใย (fiber-reinforced plastic: FRP) โดยวัสดุดังกล่าวมีประสิทธิภาพสูงในการต้านทานการกัดกร่อนและมีน้ำหนักเบา เมื่อเปรียบเทียบกับเหล็กรูปพรรณ (Bank, 2006)

ในปัจจุบัน ใด้มีการพัฒนาพลาสติกเสริมเส้นใยชนิดใหม่ขึ้นมากมายในแวดวงวิศวกรรม โดยเฉพาะงานทางด้านวิศวกรรมโยธา อาทิเช่น พลาสติกเสริมเส้นใยการ์บอน (carbon fiberreinforced plastic: CFRP) หรือวัสดุพลาสติกเสริมเส้นใยแก้ว (glass fiber-reinforced plastic: GFRP) ซึ่งมักผลิตโดยวิธี Pultrusion หรือเรียกอีกชื่อว่า Pultruded fiber-reinforced plastic (PFRP) วัสดุประกอบประเภทนี้เป็นที่ได้รับความสนใจเป็นอย่างมากจากวิศวกรโยธาในหลายประเทศ โดยเฉพาะในแถบยุโรปและสหรัฐอเมริกา (Vo and Lee, 2008) วัสดุ PFRP นี้ได้ถูกนำไปใช้ใน โครงสร้างบางประเภทแล้ว อาทิเช่น ในบริเวณพื้นที่ ๆ มีการกัดกร่อนรุนแรง ได้แก่ โรงงานบำบัด น้ำเสีย หอทำความเย็น (cooling tower) หอทดสอบนิวเคลียร์ และโรงงานอุตสาหกรรมเคมี เป็นต้น ดังแสดงด้วอย่างในรูปที่ 1.3 หรือโครงสร้างในทรเอและแถบชายฝั่งที่ถูกการกัดกร่อนอย่างรุนแรง โดยคลอไรด์จากน้ำทะเล ดังแสดงตัวอย่างในรูปที่ 1.4 รวมทั้งโครงสร้างในบริเวณพื้นที่ ๆ เข้าถึงยาก (hard-to-access area) และมีความลำบากในการก่อสร้างเนื่องจากพื้นที่ไม่อำนวย อาทิเช่น สะพานและเสาไฟฟ้าในพื้นที่ ๆ เป็นภูเขา เป็นด้น ดังแสดงในรูปที่ 1.5 ตลอดจนชิ้นส่วน ของอาการที่ด้องการโครงสร้างที่มีน้ำหนักเบา อาทิเช่น หอสูง ราวสะพาน ราวระเบียงและรั้วกันตก ต่าง ๆ เป็นด้น (Creative Pultrusion, 2004) ดังแสดงในรูปที่ 1.6



รูปที่ 1.3 การประยุกต์ใช้วัสคุ PFRP ในโรงงานบำบัคน้ำเสีย (Bedford, 2005)



รูปที่ 1.4 การประยุกต์ใช้วัสดุ PFRP สำหรับโครงสร้างในทะเล (Strongwell, 2002)



รูปที่ 1.5 การประยุกต์ใช้วัสคุ PFRP ในบริเวณพื้นที่ ๆ เข้าถึงยาก (Powertrusion International, 2007)



รูปที่ 1.6 การประยุกต์ใช้วัสดุ PFRP ในส่วนของอาคารที่ต้องการ โครงสร้างที่มีน้ำหนักเบา (Strongwell, 2002) วัสดุพลาสติกเสริมเส้นใขที่ผลิตโดขวิธี Pultrusion หรือ PFRP เป็นวัสดุประกอบที่ ประกอบด้วยเส้นใขแก้ว (glass fiber) ที่มีความสามารถรับแรงดึงสูง เส้นใขแก้วจะถูกผสมผสาน เข้ากับวัสดุเชื่อมประสานจำพวกเรซิน (resin) อาทิเช่น พลาสติกที่ถูกทำให้แข็งดัวได้ด้วยความร้อน (thermosetting plastic) ได้แก่ โพลีเอสเตอร์ (polyesters) และไวนิลเอสเตอร์ (vinylesters) เป็นค้น โดยวัสดุทั้งสองชนิดยังคงมีคุณสมบัติทางกายภาพและทางเคมีเหมือนเดิม แต่คุณสมบัติของวัสดุ ผสมแตกต่างจากวัสดุพื้นฐานทั้งสองชนิดอย่างชัดเจน (Jones, 1975) อย่างไรก็ตาม คุณสมบัติ และพฤติกรรมทางกลของวัสดุพลาสติกเสริมเส้นใยมีความแตกต่างจากเหล็กรูปพรรณ และอลูมิเนียม เนื่องจากวัสดุชนิดนี้เป็นวัสดุออโธโทรปิค (orthotropic material) และไม่เป็นวัสดุ เนื้อเดียวกัน (inhomogeneous) จึงต้องพิจารณาคุณสมบัติต่าง ๆ ตามทิสทางการวางดัวของ เส้นใย (Creative Pultrusion, 2004) นอกจากนี้วัสดุพลาสติกเสริมเส้นใขยังมีคุณสมบัติ กล้ายคลึงกับวัสดุเปราะ (brittle material) ที่มีพฤติกรรมแบบยืดหยุ่นเชิงเส้นจนถึงจุดวิบัติ (linear elastic to failure) โดยมีก่าโมดูลัสต่าง ๆ ก่อนข้างต่ำและมีอัตราส่วนโมดูลัสยืดหยุ่น ต่อโมดูลัสแรงเฉือนสูง ดังนั้นการเสียรูป ของโครงสร้าง จึงเป็นปัจจัยเบื้องด้นที่ควบคุม การออกแบบ (Roberts and Al-Ubaidi, 2002)

นอกจากนี้ วัสดุ PFRP มีคุณสมบัติทางกายภาพที่โดดเด่นหลายประการเชิงวิศวกรรมโยธา ได้แก่ อัตราส่วนกำลังของวัสดุต่อน้ำหนักค่อนข้างสูง น้ำหนักเบา มีความด้านทานต่อการกัดกร่อน จากสภาวะแวดล้อมและสารเคมีได้ดี ต้องการการบำรุงรักษาน้อยและมีอายุการใช้งานที่ยาวนาน สามารถออกแบบและผลิตให้เหมาะสมตามวัตถุประสงค์การใช้งานในแต่ละงานได้ โดยการเลือก ชนิดของเรซิน เส้นใยและกำหนดทิศทางของการวางตัวของเส้นใย (Davalos, Qiao, and Salim, 1997; Keller, 2003; Promis et al., 2010) และหนึ่งในวัสดุ PFRP ที่ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายใน งานวิศวกรรมโครงสร้าง ได้แก่ Structural profile (รูปร่างหน้าตัดต่าง ๆ) ที่มีลักษณะคล้ายกับหน้า ตัดเหล็กรูปพรรณ อาทิเช่น หน้าตัด wide-flange (WF) หน้าตัดรูปตัวไอ (I) หน้าตัดฉาก (L) หน้าตัด รูปตัวซี (c-section) และ หน้าตัดรูปกล่อง (box) เป็นต้น ดังแสดงตัวอย่างในรูปที่ 1.7



รูปที่ 1.7 ตัวอย่างหน้าตัดต่าง ๆ ของวัสดุ PFRP (Creative Pultrusions, 2004)

ชิ้นส่วนโครงสร้าง (structural member) ที่ทำมาจากวัสดุ PFRP เป็นวัสดุก่อสร้างใหม่ สำหรับประเทศไทย แต่ได้มีการนำมาใช้ในงานก่อสร้างในต่างประเทศมาแถ้วไม่ต่ำกว่า 20 ปี โดยเฉพาะในประเทศแถบยุโรปและสหรัฐอเมริกา (Bakis et al., 2002) อย่างไรก็ตาม สาเหตุ ที่วิศวกรผู้ออกแบบยังไม่นำวัสดุ PFRP มาใช้งานเชิงอุตสาหกรรมก่อสร้างมากนัก เนื่องจากเหตุผล หลายประการ เช่น

- 1) ขาดแคลนข้อมูลที่เกี่ยวกับคุณสมบัติด้านต่าง ๆ ของวัสดุ PFRP
- ขาดแคลนความรู้ความเข้าใจในพฤติกรรมทางกล (mechanical properties) ของ ชิ้นส่วนโครงสร้างที่ทำจากวัสดุ PFRP
- งาดแคลนวิธีการออกแบบ กฎเกณฑ์และสมการที่ใช้ในการออกแบบชิ้นส่วน โครงสร้างที่ทำงากวัสดุ PFRP ที่ได้มาตรฐานภายใต้การกระทำของน้ำหนักบรรทุก และจุดรองรับในลักษณะต่าง ๆ

ที่ผ่านมา วิศวกรผู้ออกแบบ โดยส่วนมากได้ทำการวิเคราะห์และออกแบบชิ้นส่วน โครงสร้างที่ทำจากวัสดุพลาสติกเสริมเส้นใยโดยใช้มาตรฐานการออกแบบ (design code) และข้อกำหนดการออกแบบ (design specifications) โครงสร้างเหล็กรูปพรรณของ American Institute of Steel Construction (AISC) โดยวิธีหน่วยแรงที่ยอมให้ (allowable stress design: ASD) (AISC 316-89, 1989) และวิธีตัวคูณความต้านทานและน้ำหนักบรรทุก (load and resistance factor design: LRFD) (AISC 350-99, 1999) เนื่องจากลักษณะหน้าตัดและรูปร่างของชิ้นส่วนโครงสร้างที่ ทำจากวัสดุพลาสติกเสริมเส้นใยมีความคล้ายคลึงกับชิ้นส่วนโครงสร้างเหล็กรูปพรรณ (Razzaq, Prabhakaran, and Sirijani, 1996)

ในปัจจุบัน การออกแบบชิ้นส่วนโครงสร้างที่ทำจากวัสดุพลาสติกเสริมเส้นใย ในต่างประเทศได้อ้างอิงมาตรฐานการออกแบบ 2 เล่ม โดยคู่มือการออกแบบดังกล่าวมีพื้นฐาน ้จากมาตรฐานการออกแบบโครงสร้างเหล็กรูปพรรณ โดยวิธี LRFD ได้แก่ คู่มือการออกแบบ โครงสร้างพลาสติก (structural plastic design manual) โดยสมาคมวิศวกร โยธาอเมริกัน (American Society of Civil Engineers: ASCE) (ASCE, 1984) และคู่มือการออกแบบสำหรับโครงสร้างวัสดุ ประกอบโพลีเมอร์ (polymer composite structures) ซึ่งตีพิมพ์ใน Series ของ Eurocomp Design Code and Handbook โดยสมาคมวัสดุประกอบแห่งยุโรป หรือ Eurocomp (Eurocomp, 1996) ้อย่างไรก็ตาม มาตรฐานการออกแบบดังกล่าวไม่ได้เน้นหรือเจาะจงสำหรับชิ้นส่วนโครงสร้าง ที่ทำงากวัสดุ PFRP หากแต่กล่าวถึง ข้อกำหนดสำหรับการออกแบบโครงสร้าง ข้อควรปฏิบัติ และข้อกำหนดด้านการใช้งานสำหรับโครงสร้างพลาสติกและวัสดุประกอบโพลีเมอร์ ้โดยรวมเท่านั้น (Bank, 2006) นอกจากมาตรฐานการออกแบบที่กล่าวมา ยังมีคู่มือการออกแบบ (design manual) สำหรับชิ้นส่วนโครงสร้างที่ทำจากวัสดุ PFRP ที่ทางบริษัทผู้ผลิต (manufacturer) ในต่างประเทศได้พัฒนาขึ้น อาทิเช่น บริษัท Creative Pultrusion (2004): Strongwell Corporation (2002): Fiberline Composites (2003): Bedford (2005) เป็นต้น โดยสมการและตารางออกแบบ (load design table) ต่าง ๆ ภายในคู่มือออกแบบแต่ละเล่ม ใด้จากการค้นคว้าและพัฒนาของแต่ละบริษัท หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า สมการและตารางออกแบบคังกล่าวเหมาะสำหรับวัสดุ PFRP ที่ผลิตขึ้นโดยบริษัทผู้ผลิตนั้น ๆ และเน้นที่หน้าตัด wide-flange (WF) หน้าตัดรูปตัวไอ (I) เป็นหลัก

จากเอกสารและงานวิจัยที่ผ่านมา พบว่ามีนักวิจัยหลายท่านได้ทำการศึกษาชิ้นส่วน โครงสร้างที่ทำจากวัสดุ PFRP หน้าตัดรูปตัวซีภายใต้การดัด (flexure) ดังตัวอย่างของงานวิจัย ที่ถูกเสนอโดย Razzaq, Prabhakaran, and Sirijani (1996); Kabir and Sherbourne (1998); Tosh and Kelly (2001); Shan and Qiao (2005) จากการศึกษางานวิจัยดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ยังไม่พบการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางโครงสร้าง (structural behavior) สำหรับ ชิ้นส่วนโครงสร้างที่ทำจากวัสดุ PFRP หน้าตัดรูปตัวซีภายใต้การดัดที่มีสภาวะเงื่อนไข ของจุดรองรับ (support condition) ที่แตกต่างกัน ได้แก่ จุดรองรับแบบง่าย (simply supported) และ จุดรองรับแบบยึดแน่น (fixed-end supported) เป็นต้น นอกจากนี้ ยังไม่พบสมการที่เหมาะสม สำหรับการออกแบบชิ้นส่วนโครงสร้างที่ทำจากวัสดุ PFRP หน้าตัดรูปตัวซีภายใต้แรงคัด จาก คุณสมบัติและข้อดีที่ได้เปรียบของวัสดุ PFRP ที่มีต่อวัสดุก่อสร้างชนิดอื่นดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ้อีกทั้งการขาคคู่มือในการออกแบบโครงสร้างที่ได้มาตรฐาน จึงมีความคิดที่จะศึกษาพฤติกรรมทาง กลของชิ้นส่วนโครงสร้างวัสดุพลาสติกเสริมเส้นใยที่ผลิตโดยวิธี Pultrusion โดยเน้นพฤติกรรม หลัก ได้แก่ การรับแรงคัดภายใต้สภาวะเงื่อนไขของจุครองรับที่แตกต่างกัน และมุ่งเน้นที่หน้าตัด รูปตัวซีที่ยังไม่มีผู้ศึกษา มากนัก เพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ (strategy) ด้านการปรับโครงสร้าง ทางอุตสาหกรรม และส่งเสริมการใช้วัสดุชนิดนี้ให้แพร่หลายในอุตสาหกรรมก่อสร้างประเทศไทย มากขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดค้านการวิจัยและพัฒนา (research and development) และเป็นการส่งเสริมขบวนการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์อย่างมีระบบและ ถูกต้องตามหลักวิชาการ อีกทั้งยังลดปริมาณการใช้ไม้เป็นวัสดุก่อสร้างเนื่องจากปัญหาการลดลง ้ของป่าไม้และปัญหาจากภัยธรรมชาติต่าง ๆ ที่เป็นผลมาจากการตัดไม้ทำลายป่า และยังลดการ ้นำเข้าวัสดุก่อสร้างจากต่างประเทศ เช่น เหล็กและอลูมิเนียม เป็นต้น เนื่องจากวัสดุพลาสติกเสริม เส้นใยดังกล่าวสามารถผลิตได้เองในประเทศไทยโดยใช้วัตถุดิบภายในประเทศบางส่วน สุดท้าย เป็นการลดปัญหาขยะจากอุตสาหกรรมก่อสร้างเนื่องจากวัสคุชนิดนี้ทนทานต่อสภาวะแวคล้อมได้ เป็นอย่างดี

ภายใต้กรอบแนวกวามกิด (conceptual framework) และสมมติฐานในงานวิจัยนี้ เนื่องจาก ยังไม่มีผลการทดสอบและการตีพิมพ์เผยแพร่ผลการทดสอบที่เกี่ยวข้องกับคานประกอบพลาสติก เสริมเส้นใยแบบพัลทรูดหน้าตัครูปตัวซีภายใต้การดัดที่ได้มาตรฐาน ในการวิจัยนี้ได้ตั้งสมมติฐาน เบื้องดัน โดยให้ลักษณะของการวิบัติของชิ้นส่วนโกรงสร้างที่ทำจากวัสดุ PFRP หน้าตัดรูปตัวซีมีลักษณะการวิบัติที่กล้ายกลึงกับชิ้นส่วนโกรงสร้างเหล็กรูปพรรณ นอกจากนี้ Barbero and Raftoyiannis (1994); Davalos, Qiao, and Salim (1997) ได้สึกษาลักษณะการวิบัติของ ชิ้นส่วนโกรงสร้างที่ทำจากวัสดุ PFRP หน้าตัด wide-flange (WF) ภายใต้แรงดัด พบว่าการวิบัติ แบบโก่งเดาะด้านข้างเนื่องจากการบิด (lateral-torsional buckling) หรือเรียกอีกชื่อว่าการโก่งเดาะ เนื่องจากการดัดร่วมกับการบิด (flexural-torsional buckling) เป็นลักษณะการวิบัติซึ่งมักเกิดขึ้นก่อน การวิบัติเนื่องจากกำลังของวัสดุ (material failure) อย่างไรก็ตาม เนื่องจากวัสดุ PFRP มีคุณสมบัติและพฤติกรรมเป็นแบบ Orthotropic material ซึ่งแตกต่างจากเหล็กรูปพรรณซึ่งมี พฤติกรรมแบบ Isotropic material ตลอดจนวัสดุ PFRP มีอัตราส่วนโมดูลัสยึดหยุ่นต่อโมดูลัส แรงเลือนอยู่ในช่วงประมาณ 8-27 เมื่อเปรียบเทียบกับเหล็กรูปพรรณซึ่งมีอัตราส่วนโมดูลัสยึดหยุ่น ต่อโมดูลัสแรงเลือนประมาณ 2.6 (Omidvar, 1998) ส่งผลให้การออกแบบต้องกำนึงถึง ผลเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงรูปร่างเนื่องจากแรงเลือน (shear deformation) (Bank, 1987; Mallick, 1988; Kim, N.I., Shin, D.K., and Kim, M.Y., 2007) ดังนั้นจากความแตกต่างดังกล่าวข้างต้น จึงควรมีการศึกษาและทดสอบเพื่อการยืนยันสมมติฐานของงานวิจัยครั้งนี้

โดยสรุปแล้ว จากกรอบแนวความคิดวิธีการศึกษาและพัฒนาสมการดังกล่าว สุดท้ายคาดว่า จะ ได้สมการเพื่อใช้สำหรับการออกแบบชิ้นส่วน โครงสร้างที่ทำจากวัสดุ PFRP หน้าตัดรูป ตัวซีภายใต้แรงคัด ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการออกแบบและก่อสร้างจริงได้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.2.1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมของวัสคุพลาสติกเสริมเส้นใยแบบ pultrusion และลักษณะ การวิบัติของวัสคุ
- เพื่อศึกษาพฤติกรรมการรับแรงดัดของชิ้นส่วนโครงสร้างหน้าตัดรูปตัวซีที่ทำด้วย พลาสติกเสริมเส้นใยและผลิตโดยขบวนการ pultrusion ที่มีจุดรองรับแบบง่ายและ แบบยึดแน่น
- เพื่อพัฒนาสมการที่ใช้ในการออกแบบชิ้นส่วนโครงสร้างดังกล่าวภายใต้แรงดัดที่ มีจุดรองรับแบบง่ายและแบบยึดแน่น

1.3 สมมุติฐานการวิจัย

- 1.3.1) ในงานวิจัยนี้ วัสคุ PFRP ถูกพิจารณาเป็นวัสคุเนื้อเดียวสม่ำเสมอ (homogenous) และเป็นวัสคุออโธโทรปิค (orthotropic material) ซึ่งมีคุณสมบัติพื้นฐาน ตามทิศทางที่พิจารณา
- 1.3.2) พฤติกรรมของวัสดุ PFRP พิจารณาบนพื้นฐานแบบกลศาสตร์มหภาค (macromechanics)
- 1.3.3) พฤติกรรมของวัสดุ PFRP ในช่วงการโก่งเดาะ (buckling) อยู่ในช่วงเชิงเส้น โดยความเครียดภายในเนื้อวัสดุมีค่าน้อยมาก (infinitesimal strain)
- กฎของฮุค (Hooke's law) สามารถใช้ได้ โดยพิจารณาทิศทางของแนวแรงที่กระทำ
 ต่อวัสดุ เนื่องจากวัสดุ PFRP เป็นวัสดุออโธโทรปิค

ขอบเขตการวิจัย 1.4

- วัสดุที่ใช้ในงานวิจัย เป็นวัสดุพลาสติกเสริมเส้นใยแก้ว (glass fiber-reinforced 1.4.1) plastic: GFRP) ซึ่งผลิตโดยวิธี Pultrusion หรือเรียกอีกชื่อว่า Pultruded fiberreinforced plastic (PFRP) ที่มีหน้าตัดรูปตัวซี
- วัสดุ PFRP ที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ใยแก้ว (fiber) ชนิด E-glass และเรซิน 1.4.2) (resin) ชนิคโพลีเอสเตอร์ (polyesters)
- ้ตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัยประกอบด้วย ขนาดของหน้าตัด (dimensions) ความยาว 1.4.3) ของคาน (span) และชนิดของจุดรองรับ (support condition) โดยกำหนดให้ ้ตัวแปรอื่น ๆ เช่น เปอร์เซ็นของเส้นใยแก้ว ชนิคเรซิน สารผสมเพิ่ม (additives) และกรรมวิธีการผลิตของตัวอย่างทดสอบมีค่าใกล้เคียงกันเท่าที่สามารถทำได้
- วัสดุ PFRP หน้าตัดรูปตัวซีมี 3 ขนาดหน้าตัด ได้แก่ 76×22×6 102×29×6 1.4.4) ແລະ 152×43×10 mm
- 1.4.5) ชนิคของจุดรองรับมี 2 แบบ ได้แก่ จุดรองรับแบบง่าย และจุดรองรับแบบยึดแน่น
- การทดสอบคุณสมบัติทางกายภาพ (physical properties) และคุณสมบัติทาง 1.4.6) กล (mechanical properties)ถูกทดสอบตามมาตรฐาน ASTM
- 1.4.7) การทดสอบแบบ 3 จุด (three-points loading test)
- การให้แรงกระทำจะกระทำผ่านจุดศูนย์กลางแรงเฉือน (shear center) ของหน้าตัด 1.4.8) ตัวซี

1.5

- ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 1.5.1) เข้าใจพกติอะ เข้าใจพฤติกรรมการรับแรงคัคของชิ้นส่วนโครงสร้างหน้าตัดรูปตัวซีที่ทำด้วย พลาสติกเสริมเส้นใย ภายใต้สภาวะของจุดรองรับชนิดต่าง ๆ
- ใด้รับสมการออกแบบมาตรฐาน (standard design equations) ชิ้นส่วนคังกล่าว 1.5.2) ภายใต้แรงคัคที่ถูกต้อง เหมาะสม และปลอคภัย
- ส่งเสริมการใช้งานวัสดุ PFRP สำหรับอุตสาหกรรมก่อสร้าง ส่งผลให้เกิดการผลิต 1.5.3) เชิงพาณิชย์เพื่อตอบสนองความต้องการต่อการใช้งานที่มากขึ้น เนื่องจาก มีกระบวนการออกแบบที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ
- 1.5.4) สามารถนำผลงานวิจัยนี้ เป็นองค์ความรู้พื้นฐานสำหรับการพัฒนาและวิจัย ้เกี่ยวกับวัสดุ PFRP ภายใต้หน้าตัดและแรงกระทำในลักษณะต่าง ๆ ต่อไป



บทที่ 2 ปริทัศน์วรรณกรรมงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 บทนำ

โดยทั่วไปลักษณะเฉพาะของวัสดุพลาสติกเสริมเส้นใย (fiber-reinforced plastic: FRP) ที่ ใช้ในโครงสร้างทางวิศวกรรมโยธา จะแตกต่างจากวัสดุพลาสติกเสริมเส้นใยที่ใช้ในงานวิศวกรรม อากาศยาน (aerospace engineering) อาทิเช่น ลักษณะของน้ำหนักบรรทุกใช้งานขนาดและรูปร่าง ของชิ้นส่วน กระบวนการผลิต และชนิดของวัสดุที่ใช้เป็นองค์ประกอบ (constituent materials) สำหรับวัสดุพลาสติกเสริมเส้นใยที่ได้รับความนิยมสำหรับงานโครงสร้างทางวิศวกรรม โยธา คือ พลาสติกเสริมเส้นใยแก้ว (glass fiber-reinforced plastic: GRFP) ซึ่งถูกผลิตขึ้นโดยวิธี Pultrusion หรือ Pultruded fiber-reinforced plastic (PFRP) คุณสมบัติเฉพาะของวัสดุ PFRP ขึ้นอยู่ กับคุณสมบัติของวัตถุดิบ (raw materials) ที่นำมาใช้ผลิต ดังนั้นก่อนเข้าใจคุณสมบัติโดยรวมของ วัสดุ PFRP จำเป็นต้องทราบและเข้าใจถึงลักษณะและคุณสมบัติพื้นฐานของวัตถุดิบที่นำมาใช้ผลิต รวมถึงขั้นตอนกระบวนการผลิตวัสดุ PFRP

ดังนั้นในบทนี้จะกล่าวถึงลักษณะโดยทั่วไปของวัสดุ PFRP ส่วนประกอบของวัตถุดิบ และ กระบวนการผลิตวัสดุ โดยวิชี Pultrusion โดยมีจุดประสงค์หลัก เพื่อทำความรู้จักและเข้าใจ พฤติกรรม โดยรวมของวัสดุชนิดนี้ นอกจากนี้จะกล่าวถึง การออกแบบชิ้นส่วนโครงสร้างเหล็ก รูปพรรณและวัสดุ PFRP ภายใต้แรงคัดรวมทั้งทบทวนงานวิจัยที่ผ่านมาและมีส่วนคล้ายคลึงกับ งานวิจัยที่ศึกษา ตลอดจนการวิเคราะห์พฤติกรรมการรับแรงคัดของวัสดุ PFRP หน้าตัดรูปตัวซีโดย สมการกำนวณทางทฤษฎี

2.2 วัสดุพลาสติกเสริมเส้นใยแก้วที่ผลิตโดยวิธี Pultrusion

2.2.1 ลักษณะทั่วไปของวัสดุ PFRP

วัสดุ PFRP เป็นวัสดุประกอบ (composite material) ที่ผลิตขึ้นจากวัสดุสองชนิด ขึ้นไป โดยคุณสมบัติของวัสดุใหม่มีความแตกต่างจากวัสดุเดิมที่นำมาผลิต ส่วนคุณสมบัติ ทางกายภาพและทางเกมีของวัสดุทั้งสองชนิดยังเหมือนเดิม (Jones, 1975) โดยทั่วไปวัสดุประกอบ นิยมใช้เส้นใย (fiber) ที่มีกำลังรับแรงดึงและโมดูลัสสูงเป็นวัสดุหลักในการรับแรง (reinforcement) ตัวอย่างเช่น เส้นใยแก้ว (glass fiber) เส้นใยการ์บอน (carbon fiber) หรือกราไฟต์ (graphite fiber) เส้นใยอาราไมด์ (aramid fiber) หรือเคฟลาร์ (Kevlar) และเส้นใยโบรอน (boron fiber) เป็นด้น (Agarwal, Broutman, and Chandrashekhara, 2006) รูปที่ 2.1 แสดงตัวอย่างความสัมพันธ์ระหว่าง หน่วยแรงและความเครียดของเส้นใยชนิดต่าง ๆ ภายใต้แรงดึง จากรูปเห็นได้ว่า เส้นใยมีกำลังรับ แรงดึงที่สูงมาก (มากกว่า 1,500 MPa) เมื่อเปรียบเทียบกับเหล็กรูปพรรณ ซึ่งมีค่าหน่วยแรงประลัย (ultimate stress) ประมาณ 400-550 MPa นอกจากนี้ เส้นใยแก้ว และเส้นใยเคฟลาร์ มีการ เปลี่ยนแปลงรูปร่างสูงก่อนการวิบัติ (ประมาณ 45,000 µɛ) ซึ่งแสดงว่า เส้นใยมีความเหนียว (ductility) ที่ก่อนข้างสูง อย่างไรก็ตาม เพื่อเป็นการลดค่าใช้จ่ายในขั้นตอนการผลิต วัสดุ PFRP จึงนิยมใช้เส้นใยแก้วเป็นวัสดุรับแรง เนื่องจากเหมาะสมสำหรับการใช้งานหลายประเภท รวมทั้งมี ราคาต่ำกว่าเส้นใยประเภทอื่น (Fibreforce, 2002) โดยส่วนใหญ่เส้นใยแก้วถูกนำมาใช้มากกว่า 90% ของผลิตภัณฑ์ทั้งหมด (Creative Pultrusion, 2004)



รูปที่ 2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยแรงและความเครียดของเส้นใยชนิดต่าง ๆ (Daniel and Isahi, 1994)

ในกระบวนการผลิต เส้นใยแก้วจะถูกผสมผสานเข้ากับวัสดุเชื่อมประสาน จำพวกเรซิน (resin) เช่น Thermosetting plastics ได้แก่ โพลีเอสเตอร์ (polyesters) ไวนิลเอสเตอร์ (vinylesters) อีพีอกซี (epoxy) โพลียูรีเธน (polyurethane) และฟิโนลิค (phenolic) เป็นต้น ส่วนเรซินอีกชนิดหนึ่งที่นำมาใช้คือ Thermoplastics ได้แก่ โพลีโพรพิลีน (polypropylene: PP) โพลีไวนิลคลอไรค์ (polyvinyl chloride: PVC) โพลีสไตรีน (polystyrene) และโพลีเอธิลีน (polyethylene: PE) เป็นต้น รูปที่ 2.2 แสดงส่วนประกอบภายในหน้าตัดของวัสดุ PFRP



รูปที่ 2.2 ส่วนประกอบภายในหน้าตัดของวัสดุ PFRP (Strongwell, 2002)

Barbero, Fu, and Raftoyiannis (1991); Starr (2000); Keller (2003) กล่าวว่าข้อดี และคุณสมบัติเด่นของวัสดุ PFRP ที่น่าสนใจสำหรับใช้งานทางด้านวิศวกรรมโยธา ได้แก่

- มีอัตราส่วนของกำลังต่อน้ำหนักก่อนข้างสูง
- มีความต้านทานต่อการกัดกร่อนและสารเคมีสูง
- 3) ไม่น้ำความร้อน และกระแสไฟฟ้า (ฉนวนทางไฟฟ้า)
- 4) โปร่งใสต่อคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า (electromagnetic transparency)
- ด้องการการบำรุงรักษาน้อยและความทนทานสูง
- มีน้ำหนักเบา และสะควกในขั้นตอนการติดตั้งชิ้นงาน
- 7) มีการต้านทานการถ้า (fatigue) และความคืบ (creep) ที่ดี

พฤติกรรมทางกล (mechanical behaviors) และคุณสมบัติทางกล (mechanical properties) ของวัสดุ PFRP จะแตกต่างไปจากเหล็กโครงสร้าง และอลูมิเนียม เนื่องจากวัสดุ PFRP เป็น วัสดุที่ไม่เป็นเนื้อเดียวกัน (inhomogeneous) และ วัสดุแบบออโธโทรปิค (orthotropic) (Creative Pultrusion, 2004) ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยแรงและความเครียดของวัสดุ PFRP เป็น แบบยึดหยุ่นเชิงเส้นจนถึงจุดวิบัติ (linear elastic to failure) และมีพฤติกรรมการวิบัติใกล้เคียง กับ วัสดุเปราะ (Harte and Fleck, 2000) อย่างไรก็ตาม Kollar and Springer (2003) กล่าวว่า เมื่อพิจารณาขนาดหน้าตัดของวัสดุ PFRP เทียบกับเส้นผ่านศูนย์กลางของเส้นใย (fiber diameter) ซึ่งมีขนาดเล็กมาก จะสามารถพิจารณาวัสดุประกอบนี้เป็นวัสดุที่เป็นเนื้อเดียวกัน (homogeneous) โดยสมมติฐานดังกล่าวถูกนำมาเป็นพื้นฐานสำหรับการวิเคราะห์วัสดุ PFRP แบบกลศาสตร์ มหาภาค (macro-mechanics)

2.2.2 วัตถุดิบและส่วนประกอบของวัสดุ PFRP

ในหัวข้อนี้กล่าวถึง คุณสมบัติและลักษณะเฉพาะของวัตถุดิบที่นำมาผลิตชิ้นส่วน โครงสร้างที่ทำจากวัสคุ PFRP ในงานวิศวกรรมโยธา วัตถุดิบที่เป็นองค์ประกอบหลักของวัสดุ PFRP ได้แก่ เส้นใยแก้วและเรซิน วัตถุดิบทั้งสองชนิดมีหลายประเภท สามารถเลือกและออกแบบ ให้เหมาะสมกับสภาพการใช้งาน รูปแบบของโครงสร้าง และน้ำหนักบรรทุกใช้งาน

2.2.2.1 เส้นใยแก้ว

เส้นใยแก้วเป็นส่วนประกอบหลักที่ใช้รับแรงและเสริมความแกร่ง (stiffness) ตามทิศทางการวางตัวของเส้นใย โดยทั่วไปวัสดุ PFRP มีส่วนประกอบของเส้นใยแก้ว ประมาณ 45-75% โดยน้ำหนัก (Creative Pultrusion, 2004) เส้นใยแก้วผลิตจากการหลอม ส่วนประกอบต่าง ๆ เช่น ซิลิกาไดออกไซด์ (SiO₂) ซึ่งเป็นองก์ประกอบหลัก โดยมีสัดส่วน ประมาณ 50-70% โดยน้ำหนักของเส้นใย (Kelly and Zweben, 2000) นอกจากนี้ยังประกอบด้วย หินปูน (limestone) กรดบอริก (boric acid) ดินเหนียว (clay) ถ่านหิน (coal) และเฟลสปาร์ (fluorspar) ออกไซด์ของอลูมิเนียม และแคลเซียม เป็นต้น โดยส่วนผสมทั้งหมดถูกหลอมเหลว ที่อุณหภูมิประมาณ 1,300℃ และถูกคันผ่านช่องเล็ก ๆ แล้วทำให้เย็นตัวโดยฝอยน้ำ

เส้นใยแก้วมีคุณสมบัติเด่น ได้แก่ กำลังรับแรงดึงสูง ทนทานต่อสารเคมี ไม่ดูดความชื้น และมีราคาต่ำกว่าเส้นใยประเภทอื่น (เส้นใยการ์บอน และเส้นอาราไมด์) (Bank, Barkatt, and Gentry, 1995) โดยทั่วไป ชนิดของเส้นใยแก้วที่ผลิตขึ้นมีหลายชั้นคุณภาพ ขึ้นอยู่กับลักษณะการใช้งานและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ตัวอย่างเช่น E-glass S-glass C-glass A-glass D-glass R-glass และ M-glass เป็นต้น โดยเส้นใยแก้วที่นิยมใช้ทางการก้ามีอยู่ 4 ประเภท (Bank, 2006) ได้แก่

- E-glass (electrical glass) คือ เส้นใยแก้วที่มีคุณสมบัติเป็น ฉนวนไฟฟ้า (electrical insulation) เนื่องจากมีอัลคาไลน์ต่ำหรือเรียก อีกชื่อว่า Borosilicate glass
- 2) S-glass (high-strength glass) คือ เส้นใยแก้วที่มีกำลังและ โมดูลัสสูง
- C-glass (corrosion glass) คือ เส้นใยแก้วที่ด้านทานการกัดกร่อน ได้ดี (corrosion resistance)
- A-glass (window glass) คือ เส้นใยแก้วมีคุณสมบัติใกล้เคียงกับ C-glass ส่วนมากนิยมใช้ทำวัสดุผิวนอก (surface veil) โดยผสมกับเรซินชนิด โพลีเอสเตอร์

ตารางที่ 2.1 แสดงคุณสมบัติของเส้นใยแก้วชนิดต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม เส้นใยแก้วที่มีการนำมาใช้งานด้านอุตสาหกรรมก่อสร้างมากที่สุด คือ E-glass (Creative Pultrusion, 2004)

ชนิดเส้นใยแก้ว	ความหนาแน่น	กำลังรับแรงดึง	โมดูถัสแรงดึง	ความยืดตัว
	(g/cm^3)	(MPa)	(GPa)	(%)
Е	2.57	3400	72.5	2.5
S	2.47	4600	88	3.0
С	2.46	2350	74	2.5
А	2.46	2760	73	2.5

ตารางที่ 2.1 คุณสมบัติของเส้นใยแก้วชนิดต่าง ๆ (Bank, 2006)

Starr (2000) กล่าวว่าลักษณะของใยแก้วที่นำมาใช้ในการผลิตชิ้นส่วน

วัสดุ PFRP มีทั้งแบบเป็นเส้นต่อเนื่อง (continuous strand rovings) และแบบเป็นแผ่นต่อเนื่อง (continuous stand mat) โดยแบบแผ่นมีทั้งที่มีการสาน (woven roving mat) และแบบไม่สาน (non-woven roving mat) รูปที่ 2.3 แสดงตัวอย่างของเส้นใยแก้วที่นำมาใช้ผลิตวัสดุ PFRP



รูปที่ 2.3 เส้นใยแก้วที่นำมาใช้ผลิตวัสดุ PFRP (Owens Corning, 2008)

การเลือกชนิด รูปแบบ ลักษณะ และปริมาณของใยแก้วที่นำมาใช้งาน เป็นสิ่งสำคัญและมีอิทธิพลต่อคุณสมบัติของวัสดุ PFRP (Seangatith, 1997) ได้แก่

- กำลังรับแรงดึง (tensile strength) และ โมดูลัสแรงดึง (tensile modulus)
- กำลังรับแรงอัค (compressive strength) และ โมดูลัสแรงอัค (compressive modulus)
- 3) กำลังด้านทานการถ้ำ (fatigue) และการคืบ (creep)
- กำลังรับแรงกระแทก (impact strength) และความสามารถ ในการดูดซับพลังงาน (energy absorption)
- 5) ความถ่วงจำเพาะ (specific gravity)
- การนำไฟฟ้าและการนำความร้อน

(electric and thermal conductivity)
2.2.2.2 เรซิน

เรซินเป็นวัสดุโพลีเมอร์พลาสติกชนิดหนึ่งทำหน้าที่เชื่อมประสาน (binder) ส่งถ่ายแรงระหว่างเส้นใย ป้องกันเส้นใยจากการกัดกร่อนทางเคมีและรังสีอัลตราไวโอเล็ต (UV radiation) ดังนั้น เรซินต้องมีคุณสมบัติทางเคมีและความร้อนที่เข้ากันได้กับเส้นใยแก้ว รูปที่ 2.4 แสดงตัวอย่างเรซินที่นำมาใช้ผลิตวัสดุ PFRP โดยทั่วไป เรซินที่นิยมใช้ในการผลิตวัสดุ PFRP มี 2 ประเภท คือThermoplastics และ Thermosetting plastics (Kelly and Zweben, 2000) โดย ความแตกต่างของเรซินทั้ง 2 ประเภทนี้ ขึ้นอยู่กับพันธะทางเคมีระหว่างโมเลกุลของเรซิน (Seymour, 1987)

Thermoplastics คือ พลาสติกที่โครงสร้างภายในปราศจากจุดเชื่อมต่อ ระหว่างเส้นโมเลกุล (non-cross linked) โมเลกุลของพลาสติกยึดติดกันโดยพันธะ van der Waals (Schwartz, 1997) ทำให้พลาสติกชนิดนี้สามารถอ่อนตัวได้เมื่อโดนความร้อนและแข็งตัวเมื่อเย็นลง ตลอดจนเรซินชนิดนี้มีกำลังรับแรงต่ำลงเมื่ออุณหภูมิสูงขึ้น ซึ่งไม่นิยมมาใช้งานในด้านการรับแรง เนื่องจากมีคุณสมบัติที่ไม่เสถียร (unstable) Thermoplastics ที่ใช้ในการผลิตวัสดุ PFRP ได้แก่ โพลีโพรพีลีน โพลีไวนิลคลอไรค์ โพลีสไตรีน และโพลีเอธิลีน เป็นต้น

Thermosetting plastics คือ พลาสติกที่เกิดปฏิกริยาเคมีจนกระทั่ง โครงสร้างภายในเกิดการเชื่อมต่อระหว่างเส้นโมเลกุล (cross linked) โดยพันธะ Covalent ในโครงข่ายสามมิติที่มีความแข็งแรง (Bank, 2006) ส่งผลให้ Thermosetting plastics มีคุณสมบัติ ที่เสถียร (stable) กว่า Thermoplastics และไม่อ่อนตัวเมื่ออุณหภูมิสูงขึ้น Thermosetting plastics ที่นิยมในการผลิตวัสดุ PFRP ได้แก่ โพลีเอสเตอร์ ไวนิลเอสเตอร์ อีพีอกซี เป็นต้น



รูปที่ 2.4 เรซินที่นำมาใช้ผลิตวัสดุ PFRP

ตารางที่ 2.2 แสดงตัวอย่างคุณสมบัติโดยทั่วไปที่อุณหภูมิห้องของเรซิน ชนิดโพลีเอสเตอร์และไวนิลเอสเตอร์

(Daniel and Isahi, 1994)		
คุณสมบัติ	โพลีเอสเตอร์	ไวนิลเอสเตอร์
	(Polyesters)	(Vinylesters)
ความหนาแน่น (kg/m³)	1130	1120
กำลังรับแรงคึง (MPa)	77.28	81.42
โมคูลัสแรงคึง (GPa)	3.24	3.38
กำลังรับแรงคัค (MPa)	122.82	133.86
โมคูถัสแรงคัค (GPa)	3.18	3.10
โมคูลัสแรงเฉือน (GPa)	1.17	1.28
อัตราส่วนปัวซอง	0.35	0.33
เปอร์เซ็นต์การยึดตัว (%)	4.2	4.5
ความแข็งบาร์ โคล	40	30-38

ตารางที่ 2.2 คุณสมบัติทั่วไปที่อุณหภูมิห้องของโพลีเอสเตอร์และไวนิลเอสเตอร์

17 1: 1004)

2.2.3 กระบวนการผลิตวัสดุ PFRP

2.2.5 กระบรณการผลตาลตุ FFRF วิธีการผลิตพลาสติกเสริมเส้นใยแก้ว (GFRP) ที่ได้รับความนิยม คือ วิธี Pultrusion เนื่องจากการผลิต โดยวิธีนี้ได้ชิ้นส่วนของพลาสติกเสริมเส้นใยแก้วที่มีหน้าตัดคงที่สม่ำเสมอ ตรง ยาว และต่อเนื่อง ในลักษณะเช่นเดียวกับเหล็ก โครงสร้าง (Bakis et al., 2002) รูปที่ 2.5 แสดงขั้นตอนการผลิตวัสดุเสริมเส้นใยแก้วโดยวิธี Pultrusion

ขั้นตอนการผลิตโดยวิธี Pultrusion เริ่มจาก การดึงเส้นใยแก้วต่อเนื่องแบบเส้น (continuous strand rovings) ผ่านรางบังคับทิศทาง (guide plate) ลงสูอ่างอาบเรซิน (resin impregnator) เพื่อทำให้เส้นใยแก้วอิ่มตัวด้วยเรซิน (wet-out) บางครั้งอาจมีการเสริมแผ่น เส้นใยแก้วแบบต่อเนื่องแบบสาน (continuous strand mat) ในขั้นตอนการผลิตไปพร้อมกับ เส้นใยแก้วต่อเนื่องแบบเส้น เพื่อเพิ่มคุณสมบัติการรับแรงในแนวขวาง (transverse properties) ให้กับวัสดุ PFRP จากนั้น ใส่แผ่นวัสดุผิวนอกรวมเข้ากับเส้นใยแก้วที่อิ่มตัวด้วยพลาสติก เพื่อความเรียบของผิววัสดุ รวมทั้งเพิ่มความสามารถในการต้านทานต่อการกัดกร่อน และเพิ่มความทนทานต่อรังสีอัลตราไวโอเล็ต (UV radiation resistance) ก่อนเข้าสู่เครื่องรีด (preformer) เพื่อรีดตัวประสานส่วนเกินออก จากนั้นระบบจะดึงวัสดุ (pulling system) เข้าสู่ แม่พิมพ์และบ่มด้วยเครื่องบ่ม (forming and curing die) ด้วยแรงดันและความร้อนสูง โดยอุณหภูมิ ของเครื่องบ่มเริ่มจากต่ำในช่วงแรก จากนั้นอุณหภูมิจะก่อย ๆ สูงขึ้น และลดต่ำลงในช่วงปลาย ของเครื่องบ่ม สุดท้ายวัสดุที่ได้จะถูกทำให้เย็นแล้วถูกตัดตามความยาวที่ต้องการ (Creative Pultrusion, 2004; Fiberline, 2003)



รูปที่ 2.5 ขั้นตอนการผลิตวัสดุเสริมเส้นใยแก้วโดยวิธี Pultrusion (Strongwell, 2002)

ชิ้นส่วนพลาสติกเสริมเส้นใยแก้วที่ผลิต โดยวิธี Pultrusion สามารถผลิตตามขนาด และรูปร่างที่ด้องการ ได้ ตั้งแต่หน้าตัดที่ใช้ โดยทั่วไป เช่น WF (wide flange) L (angle) C (c-section) และ box section เป็นต้น รวมทั้งหน้าตัดที่ซับซ้อน (complex geometry) ขึ้นอยู่กับแบบของแม่พิมพ์ ในกระบวนการผลิต (Strongwell, 2002) รูปที่ 2.6 แสดงตัวอย่างหน้าตัดต่าง ๆ ของวัสดุเสริมเส้นใย แก้วที่ผลิต โดยวิธี Pultrusion



รูปที่ 2.6 หน้าตัดต่าง ๆ ของวัสดุเสริมเส้นใยแก้วที่ผลิตโดยวิธี Pultrusion (Bedford, 2005)

2.2.4 คุณสมบัติพื้นฐานและพฤติกรรมทางกลของวัสดุ PFRP

สิทธิชัย แสงอาทิตย์ (2542) กล่าวว่าคุณสมบัติทางกลของวัสดุ PFRP ขึ้นอยู่กับ องค์ประกอบหลายประการ อาทิเช่น ชนิดและปริมาณของใยแก้ว ชนิดและส่วนผสมของเรซิน เป็นต้น โดยได้ทำการศึกษาคุณสมบัติทางกลของวัสดุ PFRP หน้าตัดรูปสี่เหลี่ยมจตุรัสกลวงหนา 6.35 mm ผลิต โดยบริษัท Creative Pultrusion เพื่อเปรียบเทียบกับคุณสมบัติทางกลของ เหล็กรูปพรรณ (structural steel) ตัวอย่างทดสอบถูกตัดทั้งในแนวขนานกับทิศทางการวางตัวของ ใยแก้ว (lengthwise: LW) และในแนวขวางกับทิศทางการวางตัวของใยแก้ว (crosswise: CW) การ ตัดใช้เครื่องตัดหัวเพชรเพื่อลดผลกระทบต่อคุณสมบัติทางกลและพฤติกรรมของวัสดุ

การทดสอบแรงดึง (tensile test) ทดสอบตามมาตรฐาน ASTM D3039-95 กับตัวอย่างที่ตัดทั้งในแนวขนานกับทิศทางการวางตัวของเส้นใย เพื่อทดสอบหาโมดูลัส ยึดหยุ่นเชิงดึง (tensile modulus of elasticity) หน่วยแรงดึงประลัย (tensile ultimate stress) และอัตราส่วนปัวซอง (Poisson's ratio) ดังแสดงในรูปที่ 2.7 และทดสอบตัวอย่างที่ตัดในทิศทาง ทำมุม 10° กับทิศทางการวางตัวของเส้นใย เพื่อหาโมดูลัสยึดหยุ่นเนื่องจากการเฉือนในระนาบ (in-plane shearing modulus of elasticity)



รูปที่ 2.7 การทคสอบแรงคึงของชิ้นส่วน PFRP (สิทธิชัย แสงอาทิตย์, 2542)

การทดสอบแรงอัด (compression test) ทดสอบตามมาตรฐาน ASTM D695-95 เพื่อหาค่าโมดูลัสยึดหยุ่นเชิงอัด (compressive modulus of elasticity) และหน่วยแรงอัดประลัย (compressive ultimate stress) ทคสอบตัวอย่างถูกตัดในแนวขนานกับทิศทางการวางตัวของเส้นใย และในแนวตั้งฉากกับทิศทางการวางตัวของเส้นใย ลักษณะการทคสอบดังแสดงในรูปที่ 2.8



รูปที่ 2.8 การทคสอบแรงอัคของชิ้นส่วน PFRP (สิทธิชัย แสงอาทิตย์, 2542)

การทดสอบแรงคัด (flexural test) ทดสอบตามมาตรฐาน ASTM D790-92 เพื่อหาค่าโมดูลัสยึดหยุ่นเชิงคัด (flexural modulus of elasticity) และหน่วยแรงคัดประลัย (flexural ultimate stress) ตัวอย่างทดสอบถูกตัดในแนวขนานกับทิศทางการวางตัวหลักของเส้นใย เพียงทิศทางเดียว ลักษณะการทดสอบแสดงในรูปที่ 2.9



รูปที่ 2.9 การทดสอบแรงคัดของชิ้นส่วน PFRP (สิทธิชัย แสงอาทิตย์, 2542)

การทดสอบกำลังรับแรงเฉือนระหว่างระนาบ (interlaminar shear strength test) ทำการทดสอบตามมาตรฐาน ASTM D2344-95 ตัวอย่างทดสอบถูกตัดในแนวขนานกับ ทิศทางการวางตัวหลักของเส้นใยเพียงทิศทางเดียว ลักษณะการทดสอบแสดงในรูปที่ 2.10



รูปที่ 2.10 การทคสอบกำลังรับแรงเฉือนระหว่างระนาบของชิ้นส่วน PFRP (สิทธิชัย แสงอาทิตย์, 2542)

ผลการทคสอบและเปรียบเทียบคุณสมบัติทางกลของวัสคุ PFRP กับคุณสมบัติทาง กลของเหล็กรูปพรรณตามมาตรฐาน ASTM A36 ดังแสดงในตารางที่ 2.3

คุณสมบัติทางกล	วัสคุ PFRP	เหล็กรูปพรรณตามมาตรฐาน ASTM A36
หน่วยแรงคึงประลัย/ LW	445.2 MPa	$\sigma_y = 250 \text{ MPa} (\sigma_u = 400 \text{ MPa})$
โมดูลัสยึดหยุ่นเชิงดึง/ LW	26.26 GPa	200 GPa
หน่วยแรงอัดประลัย/ LW	308.46 MPa	$\sigma_y = 250 \text{ MPa} (\sigma_u = 400 \text{ MPa})$
หน่วยแรงอัคประลัย/ CW	143.33 MPa	$\sigma_y = 250 \text{ MPa} (\sigma_u = 400 \text{ MPa})$
โมดูลัสยึดหยุ่นเชิงอัด/ LW	32.60 GPa	200 GPa
โมดูลัสยึดหยุ่นเชิงอัด/ CW	7.69 GPa	200 GPa
หน่วยแรงคัคประลัย/ LW	422.57 MPa	250 MPa
โมดูลัสยึดหยุ่นเชิงคัค/ LW	13.15 GPa	200 GPa
โมดูลัสแรงเฉือน/ LW	3.25 GPa	75 GPa
Inter lamina shear stress/ LW	23.64 MPa	125 MPa
อัตราส่วนปั๊วซอง/ LW	0.263	0.32
ความหนาแน่น	1849.5 kg/m^3	7852 kg/m^3

ตารางที่ 2.3 คุณสมบัติทางกลของวัสคุ PFRP เปรียบเทียบกับคุณสมบัติทางกลของเหล็กรูปพรรณ ตามมาตรฐาน ASTM A36 (สิทธิชัย แสงอาทิตย์, 2542)

จากตารางที่ 2.3 พบว่าหน่วยแรงดึงประลัยและหน่วยแรงอัดประลัยของวัสดุ PFRP มีค่าใกล้เคียงกับหน่วยแรงดึงประลัยและหน่วยแรงอัดประลัยของเหล็กรูปพรรณ และมีค่า สูงกว่าหน่วยแรงกราก (yielding stress) ของเหล็กรูปพรรณ 40.8% แต่หน่วยแรงอัดประลัยของวัสดุ PFRP มีค่าน้อยกว่าหน่วยแรงอัดประลัยของเหล็กรูปพรรณ 22.9% ในทิศทาง LW และ 64.2% ในทิศทาง CW นอกจากนั้น โมดูลัสยึดหยุ่นของวัสดุ PFRP ในทิศทาง LW และ CW มีค่าน้อยกว่า โมดูลัสยึดหยุ่นของเหล็กรูปพรรณประมาณ 7 เท่า และ 26 เท่า ตามลำดับ ยกเว้น โมดูลัสยึด หยุ่นเชิงคัดในทิศทาง LW ของวัสดุ PFRP จะมีค่าน้อยกว่าโมดูลัสยึดหยุ่นของเหล็กรูปพรรณ ประมาณ 15 เท่า ในทางตรงกันข้าม วัสดุคังกล่าวมีโมดูลัสยึดหยุ่นเชิงคัดที่ก่อนข้างต่ำ ทำให้การเสีย รูปร่างเนื่องจากการแอ่นตัว (deflection) ของโครงสร้างเป็นตัวควบคุมการออกแบบหน้าตัด ของชิ้นส่วนโครงสร้างที่ทำจากวัสดุ PFRP

สำหรับการเปรียบเทียบหน่วยแรงเฉือนประลัยของวัสดุ PFRP กับเหล็กรูปพรรณ ตามมาตรฐาน ASTM A36 พบว่าวัสดุ PFRP มีหน่วยแรงเฉือนประลัยต่ำกว่าเหล็กรูปพรรณ ประมาณ 5.3 เท่า ดังนั้น ในการออกแบบชิ้นส่วนโครงสร้างที่ทำจากวัสดุ PFRP ควรมี การตรวจสอบหน่วยแรงเฉือนทุกครั้ง นอกจากนั้น อัตราส่วนของโมดูลัสยึดหยุ่นเชิงคัค (E) ต่อโมดูลัสยึดหยุ่น เชิงเฉือน (G) ของวัสดุ PFRP และเหล็กรูปพรรณมีค่าเท่ากับ 4.05 และ 2.67 ตามลำคับ คังนั้นการ แอ่นด้วของโครงสร้าง PFRP จะตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของแรงเฉือนมากกว่าการแอ่นตัว ของโครงสร้างเหล็ก และโมดูลัสยึดหยุ่นเชิงเฉือนของวัสดุ PFRP ไม่สามารถคำนวณได้โดยใช้ กวามสัมพันธ์ของโมดูลัสยึดหยุ่นกับอัตราส่วนปัวซอง (v) ในรูปของสมการ G = E/2(1+v) ดังเช่นที่ใช้ในกรณีเหล็กรูปพรรณ สำหรับการเปรียบเทียบความหนาแน่นของวัสดุทั้งสอง พบว่า วัสดุ PFRP เบากว่าเหล็กรูปพรรณประมาณ 4.2 เท่า ทำให้การก่อสร้างโครงสร้าง PFRP มีความสะดวกกว่าโครงสร้างเหล็กเป็นอย่างมาก นอกจากนี้อัตราส่วนของกำลังต่อน้ำหนักของวัสดุ PFRP มีค่ามากกว่าของโครงสร้างเหล็กถึง 4.5 เท่า

2.3 พฤติกรรมและการออกแบบคานและชิ้นส่วนรับแรงดัด

คาน (beams) เป็นองค์อาคาร (members) ของโครงสร้างที่วางอยู่ในแนวนอน และรับน้ำหนักบรรทุก (loads) ซึ่งมีทิศทางในแนวดิ่งไปตามทิศทางตามยาวขององค์อาคาร ทั้งนี้รวมถึงโมเมนต์ที่กระทำที่ปลายขององค์อาคารด้วย ตัวอย่างองค์อาคารในโครงสร้างที่จัดอยู่ ในจำพวกคาน ได้แก่ ตง (joists) แป (purlins) คานขอบ (spandrel beams) คานซอย (stringers) คานรับพื้น (floor beams) คานขนาดใหญ่ (girders) และโครงสร้างอื่น ๆ ที่มีลักษณะดังกล่าว (Salmon and Johnson, 1996) คานภายใต้น้ำหนักบรรทุกในแนวดิ่ง หากปราศจากการยึดรั้ง ทางด้านข้างที่เพียงพอ อาจเกิดการโก่งเดาะด้านข้าง (lateral buckling) ได้ง่าย มีผลทำให้ ความสามารถในการรับน้ำหนักบรรทุกลดลง

โดยทั่วไป ดานมักมีหน้าตัด wide-flange (WF) หน้าตัดรูปตัวไอ (I) หน้าตัดรูป ตัวซี (c-section) และ หน้าตัดรูปสี่เหลี่ยมกลวง (box section) เป็นต้น ดานหน้าตัด wide-flange เป็น ดานที่มีหน้าตัดประหยัดที่สุด เนื่องจากหน้าตัดดังกล่าวมีพื้นที่ในส่วนของปีก (flange) มากกว่าหน้า ตัดรูปตัว I ส่งผลให้หน้าตัด wide-flange มีค่าโมเมนต์อินเนอร์เชีย (moment of inertia) ต่อพื้นที่หน้าตัดมากกว่าหน้าตัดรูปตัว I ส่วนดานหน้าตัดรูปตัวซี มักถูกใช้เป็นดานเพื่อรองรับ น้ำหนักบรรทุกที่มีค่าไม่มากนัก เช่น โครงสร้างแป เป็นต้น เนื่องจากหน้าตัดมีความด้านทาน ต่อการแอ่นตัวทางด้านข้างต่ำ นอกจากนั้น ดานหน้าตัดรูปสี่เหลี่ยมกลวง เป็นดานที่มีหน้าตัด ประหยัดอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งหน้าตัดดังกล่าวมีความสามารถต้านทานต่อแรงดัดและแรงบิดได้ดี (Gaylord et al., 1992)

พิจารณาคานหน้าตัดสี่เหลี่ยมผืนผ้า ซึ่งถูกกระทำโดยโมเมนต์ดัด M รอบแกนสะเทิน (neutral axis) ของคาน ดังแสดงในรูปที่ 2.11 เมื่อคานมีพฤติกรรมแบบยืดหยุ่นเชิงเส้น (linear elastic) และมีการเปลี่ยนแปลงรูปร่างน้อยมาก (small displacement) หน่วยแรงคัดที่เกิดขึ้น จะมีการกระจายแบบเส้นตรงจากศูนย์ที่แกนสะเทินจนมีค่าสูงสุดที่ผิวด้านบนสุดและล่างสุด ของกาน ดังแสดงในรูปที่ 2.11(a) หน่วยแรงดัด (flexural stress, *f_b*) สูงสุดที่เกิดขึ้นบนหน้าตัด ของกานหาใด้จากสมการการดัด (flexural formula)

$$f_b = \frac{Mc}{I} \tag{2.1}$$

โดยที่ c คือ ระยะที่วัดจากแกนสะเทินถึงผิวด้านบนหรือผิวด้านล่างของคาน I คือ โมเมนต์อินเนอร์เชียของพื้นที่หน้าตัดกานรอบแกนสะเทิน

โดยทั่วไป อัตราส่วน *I*/c ของหน้าตัดคานแต่ละขนาด จะมีค่าคงที่ เรียกว่า Section modulus (S) ดังนั้น หน่วยแรงดัดสามารถหาได้จากสมการ



รูปที่ 2.11 หน่วยแรงคัดที่เกิดขึ้นบนหน้าตัดของกาน (Salmon and Johnson, 1996)

เมื่อโมเมนต์ดัดมีก่าเพิ่มขึ้นจนถึงก่า ๆ หนึ่งแล้ว หน่วยแรงดัดที่ผิวด้านบนสุดและล่างสุด ของกานจะมีก่าเท่ากับหน่วยแรงกรากของวัสดุ และการกระจายของหน่วยแรงดัดยังกงเป็นเส้นตรง ดังแสดงในรูปที่ 2.11(b) ก่าโมเมนต์ดัดที่จุดนี้เรียกว่า โมเมนต์ดัดที่จุดกราก (yield moment, M_y) และถ้าให้โมเมนต์ดัดมีก่าเพิ่มขึ้นกว่าโมเมนต์ดัดที่จุดกราก ผิวด้านบนสุดและล่างสุดที่มีหน่วยแรงดัด เท่ากับ โมเมนต์ดัดที่จุดกราก ยังกงรับหน่วยแรงเท่าเดิม โดยที่หน่วยแรงดัดที่เพิ่มขึ้น จะถูกด้านทานโดยส่วนของหน้าตัดที่อยู่ใกล้แกนสะเทินมากขึ้น และส่งผลให้พื้นที่หน้าตัดกาน มีหน่วยแรงดัดเท่ากับหน่วยแรงกรากมากขึ้นดังแสดงในรูปที่ 2.11(c) สุดท้ายทุกตำแหน่งบน หน้าตัดคานจะมีหน่วยแรงคัดเท่ากับหน่วยแรงคราก ซึ่งเรียกพฤติกรรมคังกล่าวว่า Plastic hinge ้ดังแสดงในรูปที่ 2.11(d) และหน้าตัดของคานดังกล่าวไม่มีความสามารถในการต้านทาน ต่อโมเมนต์ที่เพิ่มขึ้นอีก ค่าโมเมนต์ที่ทำให้เกิด Plastic hinge เรียกว่า โมเมนต์พลาสติก (plastic moment, M_p)

การออกแบบคานและชิ้นส่วนรับแรงดัดของเหล็กรูปพรรณโดยวิธี LRFD 2.3.1

AISC ใด้เสนอวิธีคูณความต้านทานและน้ำหนักบรรทุก (load and resistance factor design: LRFD) เพื่อใช้ในการคำนวณออกแบบโครงสร้างเหล็กนอกเหนือจากวิธี ASD ซึ่งนิยมใช้ในอดีต (AISC 350, 1999) วิธี LRFD มีหลักการและขั้นตอนการออกแบบคล้ายคลึง กับวิธีกำลังประลัย (ultimate strength design: USD) ที่ใช้กับองค์อาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก ที่เสนอโดย ACI (American Concrete Institute) โดยทั่วไปโครงสร้างเหล็กที่ออกแบบด้วยวิธี LRFD จะประหยัดกว่าที่ออกแบบด้วยวิธี ASD โดยมีค่าความปลอดภัยใกล้เคียงกัน และในปัจจบัน AISC แนะนำให้วิศวกรผู้ออกแบบใช้การคำนวณและออกแบบโครงสร้างเหล็กโดยวิธี LRFD เป็นหลัก

มาตรฐาน LRFD เป็นวิธีการคำนวนออกแบบที่ใช้สภาวะจำกัด (limit state) ้เป็นเกณฑ์ กล่าวคือ ภายใต้สภาวะจำกัคนี้กำหนดให้ค่าแรงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเนื่องจากน้ำหนัก บรรทุกใช้งานคูณกับค่าตัวคูณน้ำหนักบรรทุก (load factor) มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ ้ ค่าความต้านทานระบุขององค์อาการกับตัวคุณความต้านทาน (resistance factor) สามารถเขียนเป็น สมการได้ดังบี้ 6

$$\Sigma \gamma_i Q_i \le \phi R_n \tag{2.3}$$

สำหรับองก์อาการรับแรงคัดกำหนดให้ $M_{_u}\!=\!\!\Sigma\gamma_i Q_i$ และ $M_{_n}\!=\!\!R_n$ จากสมการที่ (2.4) จะได้

$$M_u \le \phi M_n \tag{2.4}$$

- โดยที่ แรงต่าง ๆ เนื่องจากน้ำหนักบรรทุกใช้งาน เช่น โมเมนต์ แรงเฉือน คือ 0. เป็นต้น หรือ จากน้ำหนักบรรทุกคงที่ น้ำหนักบรรทุกจรแรงลม เป็นต้น ้ค่าแรงต่าง ๆ สามารถวิเคราะห์ได้จากทฤษฎีอิลาสติกเช่นเดียวกับวิธีการ วิเคราะห์ที่ใช้ในวิธี AISC/ASD ตัวดูณน้ำหนักบรรทุก คือ
 - ตัวคุณความต้ำนทาน (สำหรับองก์อาการรับแรงคัด $\phi = 0.90$) คือ ø

 γ_i

- R_n คือ ความต้านทานระบุ (nominal resistance)
- M_u คือ โมเมนต์ใช้งานที่เพิ่มก่าแล้ว (factored service moment)
- M_n คือ กำลังโมเมนต์ระบุ (nominal moment strength)

สมการที่ (2.4) กล่าวว่าโมเมนต์ใช้งานที่เพิ่มค่าแล้ว ซึ่งได้จากการวิเคราะห์คาน ภายใต้น้ำหนักบรรทุกใช้งานคูณกับตัวคูณน้ำหนักบรรทุก ($M_{_{u}} = \sum \gamma_{i} Q_{i}$) ต้องมีค่าน้อยกว่าหรือ เท่ากับกำลังรับโมเมนต์ของคาน ซึ่งคำนวณจากกำลังโมเมนต์ระบุคูณกับตัวคูณลดความต้านทาน

มาตรฐาน LRFD ใด้จำแนกประเภทองค์อาการเหล็กรูปพรรณออกเป็นประเภท หน้าตัดอัดแน่น หน้าตัดไม่อัดแน่น และหน้าตัดชิ้นส่วนชะลูด โดยใช้อัตราส่วนความกว้างปีก ต่อความหนาปีก (*b_f* /*t_f*) และอัตราส่วนความลึกของหน้าตัดต่อความหนาเอว (*d* /*t_w*) เป็นเกณฑ์ ซึ่งสามารถจำแนกโดยอัตราส่วนดังนี้

ถ้า $\lambda \leq \lambda_p$ และปีกคานเชื่อมต่อกับเอวตลอดความยาวกาน ถือเป็นหน้าตัดอัดแน่น

ถ้า $\lambda_p \leq \lambda \leq \lambda_r$ ถือเป็นหน้าตัดไม่อัดแน่น

ถ้า $\lambda > \lambda_{\mu}$ ถือเป็นหน้าตัดชิ้นส่วนชะลูด

ตารางที่ 2.4 แสดงอัตราส่วนระหว่างกวามกว้างปีกต่อกวามหนาปีกของหน้าตัด รูปตัวซี สำหรับจำแนกประเภทกานเหล็กรูปพรรณ

ชิ้นส่วน	อัตราส่วน	b/t (LRFD)		
· · · · ·	ne(x)ein	หน้าตัดอัดแน่น (λ_p)	หน้าตัดไม่อัดแน่น (λ _r)	
ปีกของหน้าตัดปีกกว้าง และ หน้าตัดรูปตัวซีรับแรงคัด	$b_f/2t_f$	$0.38\sqrt{E/F_y}$	$0.83\sqrt{E/F_y}$	
เอวกานรับแรงคัด	d/t_w	$3.76\sqrt{E/F_y}$	$5.70\sqrt{E/F_y}$	

ตารางที่ 2.4 ขีคจำกัดของอัตราส่วน *b/t* (AISC 350, 1999)

รูปที่ 2.12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างกำลังโมเมนต์ระบุกับความยาวไร้การยึดรั้ง ด้านข้างของคาน โดยไม่คำนึงถึงผลเนื่องจากการโก่งเดาะเฉพาะที่ของปีกหรือเอว มาตรฐาน LRFD ได้ใช้รูปที่ 2.12 เป็นเกณฑ์ในการจำแนกพฤติกรรมของคานเพื่อใช้ในการคำนวณกำลังโมเมนต์ระบุ และส่วนมากกานที่ออกแบบจะมีพฤติกรรมอยู่ในช่วง Inelastic (case 3) และช่วง Elastic (case 4)





2.3.1.1 คานหน้าตัดอัดแน่น โปลยีสรา

เป็นคานซึ่งมีชิ้นส่วนของปีกและเอวมีค่า*น* ≤ *λ*_p และปีกคานเชื่อมต่อกับ เอวตลอดความยาวกาน กำลังโมเมนต์ระบุของกานหน้าตัดอัดแน่น สามารถหาได้ดังนี้

1) เมื่อ $L_b \leq L_{pd}$ และเกิดการหมุนได้มาก

ในกรณีนี้สามารถออกแบบคานด้วยวิธีพลาสติกได้ การวิบัติเกิดจาก การครากตลอดหน้าตัด มาตรฐาน LRFD กำหนดให้ความยาวไร้การยึดรั้งด้านข้าง *L_p ≤ L_{pd}* ดังแสดงในสมการที่ (2.5)

$$L_{pd} = \left[0.12 + 0.076(M_1/M_2)\right](E/F_y)r_y$$
(2.5)

โดยที่	L_{b}	คือ	ความยาวไร้การยึดรั้งด้านข้างของกาน
	L_{pd}	คือ	ความยาวไร้การยึดรั้งด้านข้างสูงสุดสำหรับการออกแบบด้วยวิธีพลาสติก
	r_y	คือ	รัศมีใจเรชั่นรอบแกนรอง
	Ε	คือ	โมดูลัสยึดหยุ่นของเหล็กรูปพรรณ
		4	

*F*_y คือ หน่วยแรงครากของเหล็กรูปพรรณ

กำลังโมเมนต์ระบุ (*M*_n) ของคานหน้าตัดอัดแน่น เมื่อความยาวไร้การ ยึดรั้งด้านข้าง *L*_b ≤ *L*_{pd} สามารถหาได้จากสมการ

$$M_n = M_p \tag{2.6}$$

โดยที่ M_p คือ โมเมนต์พลาสติก

2) เมื่อ $L_b \leq L_p$ และเกิดการหมุนได้น้อย

ในกรณีนี้สามารถทำการวิเคราะห์คานด้วยวิธีอิลาสติก การวิบัติ เกิดจากการกรากตลอดของหน้าตัด LRFD กำหนดให้กวามยาวไร้การยึดรั้งด้านข้าง L_b < L_p สำหรับ หน้าตัดรูปตัว I และรูปตัวซี ดังนี้

$$L_p = 1.76r_y \sqrt{E/F_y}$$
(2.7)

โดยที่ L_p คือ ความยาวไร้การยึดรั้งด้านข้างสูงสุดสำหรับ $M_n = M_p$

กำลังโมเมนต์ระบุ (*M*_n) ของกานหน้าตัดอัดแน่น เมื่อกวามยาวไร้ การยึดรั้งด้านข้าง *L*_b ≤ *L*_p สามารถหาได้จากสมการ

 $M_n = M_p \tag{2.8}$

 $\mathfrak{l} \mathfrak{J} \mathfrak{d} \qquad M_p = Z_x F_y \tag{2.9}$

โดยที่ Z_x คือ โมดูลัสพลาสติก

3) $I_{p}^{d} = L_{p} < L_{b} \leq L_{r}$

ในกรณีนี้คานจะมีการยึดรั้งด้านข้างที่ไม่เพียงพอ เมื่อ $L_p < L_s \le L_r$ คานจะเกิดการโก่งเดาะด้านข้างเนื่องจากการบิดในช่วงอินอิลาสติก (inelastic lateral-torsional buckling: inelastic LTB) LRFD กำหนดให้กำลังโมเมนต์ระบุของคานช่วงนี้แปรเปลี่ยน แบบเส้นตรงจาก M_r ถึง M_p ($M_r \le M_n < M_p$) ดังแสดงในสมการที่ (2.10)

$$M_{n} = C_{b} \left[M_{p} - (M_{p} - M_{r}) \left(\frac{L_{b} - L_{p}}{L_{r} - L_{p}} \right) \right] \le M_{p}$$

$$(2.10)$$

มาตรฐาน LRFD ใด้กำหนดค่า *M*_, และ *L*_, สำหรับหน้าตัดรูปตัว I และรูปตัวซี ดังแสดงในสมการที่ (2.11) และสมการที่ (2.12) ตามลำดับ

1.

$$M_r = F_L S_x \tag{2.11}$$

$$L_r = \frac{r_y X_1}{F_L} \sqrt{1 + \sqrt{1 + X_2 F_L^2}}$$
(2.12)

มาตรฐาน LRFD ใด้กำหนดค่า X₁ และ X₂ สามารถหาได้จาก สมการที่ (2.13) และสมการที่ (2.14) ตามลำดับ

$$X_1 = \frac{\pi}{S_x} \sqrt{\frac{EGJA}{2}}$$
(2.13)

$$X_2 = \frac{4C_w}{I_y} \left(\frac{S_x}{GJ}\right)^2 \tag{2.14}$$

- โดยที่ C, คือ สัมประสิทธิ์สำหรับกรณีที่โมเมนต์ภายในมีค่าไม่สม่ำเสมอ หาได้จาก สมการที่ (2.15)
 - *M*, คือ กำลังโมเมนต์สูงสุดในช่วงอิลาสติก
 - L, คือ ความยาวไร้การยึดรั้งด้านข้างสูงสุดซึ่งคานยังคงมีพฤติกรรมการโก่งเดาะ
 ด้านข้างเนื่องจากการบิดในช่วงอินอิลาสติก
 - F_L คือ ค่าที่น้อยกว่าระหว่าง $(F_{yf} F_r)$ กับ F_{yw}

$F_{_{y\!f}}$	คือ	หน่วยแรงครากของปีก

คือ หน่วยแรงครากของเอว F_{vw}

คือ หน่วยแรงคงค้างในปีก (สำหรับเหล็กรูปพรรณ F, = 69 MPa) F_r

$$C_{b} = \frac{12.5M_{\text{max}}}{2.5M_{\text{max}} + 3M_{A} + 4M_{B} + 3M_{C}}$$
(2.15)

- โดยที่ M_{max} โมเมนต์สูงสุดในช่วงความยาวที่ปราศจากการยึดรั้ง คือ
 - M_{A}
 - คือ โมเมนต์ที่จุด 1/4 ของความยาวกาน
 คือ โมเมนต์ที่จุดกึ่งกลางของความยาวกาน M_{B}
 - คือ โมเมนต์ที่จุด 3/4 ของความยาวคาน M_{c}

ในกรณีที่มีค่าโมเมนต์มีค่าเท่ากันตลอดความยาวคาน (uniform

moment) ค่า C_b มีค่าดังสมการ

$$C_b = \frac{12.5M}{2.5M + 3M + 4M + 3M} = 1.0$$
(2.16)

เมื่อ L_b > L_r
 ในกรณีคานมีการยึดรั้งด้านข้างไม่เพียงพอ เมื่อ L_b > L_r คานเกิดการ

้โก่งเดาะด้านข้างเนื่องจากการบิดในช่วงอิลาสติก (elastic lateral-torsional buckling: elastic LTB) สำหรับหน้าตัดรูปตัว I และรูปตัวซี มาตรฐาน LRFD กำหนดให้กำลังโมเมนต์ระบุ (M_n < M_r) สามารถหาได้จากสมการที่ (2.17)

$$M_{n} = M_{cr} = C_{b} \frac{\pi}{L_{b}} \sqrt{EI_{y}GJ + \left(\frac{\pi E}{L_{b}}\right)^{2} I_{y}C_{w}} \leq M_{p}$$

$$(2.17)$$

โดยที่ คือ โมดูลัสแรงเฉือน G

- คือ โมดูลัสอินเนอร์เชียของหน้าตัดรอบแกนรอง I_{v}
- คือ ค่าคงที่เนื่องจากการบิดเบี้ยวของหน้าตัด (warping constant) C_{w}
- ค่าคงที่เนื่องจากการบิดของหน้าตัด (torsional constant) คือ J

สมการที่ (2.17) สามารถใช้ได้สำหรับคานที่มีหน้าตัดสมมาตร รอบแกนที่ตั้งฉากกับแกนของแรงกระทำ และที่ส่วนปลายทั้งสองข้างของคานมีการรับรอบ แบบธรรมดา (simply supported) ซึ่งมีอิสระในการบิดเบี้ยวและหมุนรอบแกน Y ตลอดจน น้ำหนักบรรทุกกระทำผ่านจุดศูนย์กลางแรงเฉือน (shear center) ของหน้าตัด

สำหรับคานเหล็กรูปพรรณหน้าตัดรูปตัวซี (c-section) ค่าคงที่ เนื่องจากการบิค (J)และค่าคงที่เนื่องจากการบิคเบี้ยว (C_w) สามารถหาได้จากสมการที่ (2.18) และ สมการที่ (2.19) ตามลำคับ โดยที่พิกัดฉากของหน้าตัดรูปตัวซีอ้างอิงจากรูปที่ 2.13

$$J = \frac{t^{3}}{3}(2b+h)$$
(2.18)

$$C_{w} = \frac{tb^{3}h^{3}}{12} \left(\frac{3b+2h}{6b+h}\right)$$
(2.19)

$$I = \frac{1}{12} \left(\frac{3b+2h}{6b+h}\right)$$
(2.19)

รูปที่ 2.13 พิกัคของหน้าตัครูปตัวซี

2.3.1.2 คานหน้าตัดไม่อัดแน่น

กำลังโมเมนต์ระบุที่ใช้ออกแบบคานหน้าตัดไม่อัดแน่น(*λ_p ≤ λ ≤ λ_r*) สามารถกำนวณจากการวิบัติ 3 กรณี แล้วเลือกใช้ก่าที่น้อยที่สุด

1) การโก่งเดาะเฉพาะที่ของปีก (flange local buckling: FLB)

ถ้า $\lambda_p \le \lambda_f \le \lambda_r$ เฉพาะส่วนปีก ดังนั้นปีกเป็นหน้าตัดไม่อัดแน่น กำลังรับโมเมนต์ระบุสามารถหาได้จากสมการที่ (2.20)

$$M_{n} = M_{p} - (M_{p} - M_{r}) \left(\frac{\lambda_{f} - \lambda_{p}}{\lambda_{r} - \lambda_{p}} \right) \leq M_{p}$$
(2.20)

โดยที่ λ_f คือ ค่าสัดส่วนความชะลูดของปีกคาน

2) การโก่งเดาะเฉพาะที่ของเอว (web local buckling: WLB)

ถ้า $\lambda_p \leq \lambda_w \leq \lambda_r$ เฉพาะส่วนปีก ดังนั้นปีกเป็นหน้าตัดไม่อัดแน่น กำลังรับโมเมนต์ระบุสามารถหาได้จากสมการที่ (2.21)

$$M_{n} = M_{p} - (M_{p} - M_{r}) \left(\frac{\lambda_{w} - \lambda_{p}}{\lambda_{r} - \lambda_{p}} \right) \le M_{p}$$
(2.21)

โดยที่ _A คือ ค่าสัดส่วนความชะถูดของเอวคาน 3) การโก่งเดาะด้านข้างเนื่องจากการบิด (lateral-torsional buckling: LTB)

ถ้ำ $L_p < L_b \leq L_r$ เป็นกรณีที่คานเกิดการวิบัติในช่วงอินอิลาสติก

เนื่องจากการ โก่งเดาะ ด้านข้างเนื่องจากการ บิด เรียกว่า Inelastic lateral-torsional buckling กำลังรับ โมเมนต์ระบุสามารถหาใด้จากสมการที่ (2.22)

$$\boldsymbol{M}_{n} = \boldsymbol{C}_{b} \left[\boldsymbol{M}_{p} - (\boldsymbol{M}_{p} - \boldsymbol{M}_{r}) \left(\frac{\boldsymbol{L}_{b} - \boldsymbol{L}_{p}}{\boldsymbol{L}_{r} - \boldsymbol{L}_{p}} \right) \right] \leq \boldsymbol{M}_{p}$$
(2.22)

ถ้า $L_{\!\scriptscriptstyle b} > L_{\!\scriptscriptstyle r}$ เป็นกรณีที่คานเกิดการวิบัติในช่วงอิลาสติก เนื่องจาก

การ โก่งเคาะด้านข้างเนื่องจากการบิค เรียกว่า Elastic lateral-torsional buckling กำลังรับ โมเมนต์ ระบุสามารถหาได้จากสมการที่ (2.17)

2.3.2 สมการออกแบบคานและชิ้นส่วนรับแรงดัดของสมาคมวิศวกรโยธาอเมริกัน

คู่มือการออกแบบโครงสร้างพลาสติก (structural plastic design manual) โดย สมาคมวิศวกรโยธาอเมริกัน (American Society of Civil Engineers: ASCE) (ASCE, 1984) ได้นำเสนอสมการสำหรับการออกแบบคานและชิ้นส่วนรับแรงคัดทำจากวัสดุพลาสติกเสริมเส้นใย โดยคู่มือออกแบบคังกล่าวได้อ้างอิงจากมาตรฐานการออกแบบโครงสร้างเหล็กรูปพรรณโดยวิธี LRFD อย่างไรก็ตาม จากการทคสอบเพื่อศึกษาลักษณะการวิบัติชิ้นส่วนโครงสร้างที่ทำจากวัสดุ PFRP หน้าตัด wide-flange ภายใต้แรงคัดของ Davalos, Qiao, and Salim (1997); Qiao et al. (1999) พบว่าโดยส่วนมาก คานและชิ้นส่วนรับแรงคัดที่ทำจากวัสดุ PFRP จะเกิดการวิบัติแบบ โก่งเคาะ (buckling failure) ก่อนการวิบัติเนื่องจากกำลังของวัสดุ (material failure) สาเหตุเนื่องจาก วัสดุ PFRP มีคุณสมบัติแบบ Orthotropic material ซึ่งต่างจากเหล็กรูปพรรณที่มีพฤติกรรม แบบ Isotropic material ตลอดจนวัสดุ PFRP มีอัตราส่วนโมดูลัสยึดหยุ่นต่อโมดูลัสเรงเลือน อยู่ในช่วงประมาณ 8-27 เมื่อเปรียบเทียบกับเหล็กรูปพรรณซึ่งมีอัตราส่วนโมดูลัสยึดหยุ่น ต่อโมดูลัสแรงเลือนประมาณ 2.6 (Omidvar, 1998) ส่งผลให้การตอบสนองทางโครงสร้างของกาน และชิ้นส่วนรับแรงคัดที่ทำจากวัสดุ PFRP เกิดการโก่งเคาะได้ง่าย (Kim et al., 2007)

ASCE (1984) ได้นำเสนอสมการออกแบบคานและชิ้นส่วนรับแรงคัด สำหรับคาน ที่วิบัติเนื่องจากการ โก่งเคาะด้านข้างเนื่องจากการบิค (lateral-torsional buckling) กำลังรับ โมเมนต์ ดังกล่าวสามารถหา ได้จากสมการที่ (2.23) นอกจากนี้ พบว่าสมการดังกล่าวเป็นสมการเดียวกับ สมการออกแบบคานเหล็กรูปพรรณ โดยวิธี LRFD ดังแสดงในสมการที่ (2.17)

$$M_{cr} = C_b \frac{\pi}{L_b} \sqrt{EI_y GJ + \left(\frac{\pi E}{L_b}\right)^2 I_y C_w}$$
(2.23)

2.3.3 สมการออกแบบคานและชิ้นส่วนรับแรงดัดของบริษัทผู้ผลิตชิ้นส่วน PFRP

จากคู่มือการออกแบบ (design manual) ของแต่ละบริษัทผู้ผลิตชิ้นส่วนโครงสร้าง ที่ทำจากวัสดุ PFRP ที่เผยแพร่ออกมา ในส่วนของสมการออกแบบที่มีลักษณะเกี่ยวข้องกับหน้าคัด รูปตัวซีภายใต้แรงคัดยังมีจำนวนไม่มากนัก อาจเป็นเพราะเหตุผลด้านกลยุทธ์ทางการค้า ของแต่ละบริษัท เนื่องจากอุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วน PFRP ส่วนมากเป็นอุตสาหกรรมที่เน้น ด้านเชิงพาณิชย์มากกว่างานด้านวิจัยและตีพิมพ์เผยแพร่ สังเกตจากการที่ยังไม่มีมาตรฐาน ขององก์กรหรือหน่วยงานใด ๆ นำเสนอข้อกำหนดหรือมาตรฐานที่เกี่ยวข้องสำหรับการออกแบบ ชิ้นส่วนโครงสร้างต่าง ๆ ของวัสดุ PFRP อย่างชัดเจน

1) Creative Pultrusions

Creative Pultrusions (2004) ใด้เสนอสมการสำหรับการประมาณน้ำหนักโก่งเคาะ หรือน้ำหนักวิกฤต (*P_{cr}*) สำหรับคานยื่น (cantilever beam) โดยมีน้ำหนักกระทำที่ด้านปลาย (tip-load) ของคาน ดังแสดงในสมการที่ (2.24)

$$P_{cr} = \gamma \frac{\sqrt{EI_y GJ}}{L^2}$$
(2.24)

$$\mu \tilde{\mathfrak{D}} = 5.08 \sqrt{1 + \frac{19.3}{\kappa} \left[\frac{(\kappa + 13)(\kappa + 3)}{(\kappa + 10)^2} \right]}$$
(2.25)

$$\kappa = \frac{GJL^2}{I_w} \tag{2.26}$$

$$GJ = \frac{2(G_{xy})_{f} t_{f}^{3} b_{f}}{3} + \frac{(G_{xy})_{w} t_{w}^{3} b_{w}}{3}$$
(2.27)

$$I_{w} = \frac{(E_{x})_{f} t_{f} b_{w}^{2} b_{f}^{3}}{24} + \frac{(E_{x})_{f} t_{f}^{3} b_{f}^{3}}{36} + \frac{(E_{x})_{w} t_{w}^{3} b_{w}^{3}}{144}$$
(2.28)

โดยที่	E_x	คือ	โมดูลัสยึคหยุ่นเชิงดึงตามแนวแกนของเส้นใย
	$G_{_{xy}}$	คือ	โมดูลัสยึคหยุ่นเชิงเฉือนตามแนวแกนของเส้นใย
	I_y	คือ	โมเมนต์อินเนอร์เชียรอบแกนรอง (weak axis)
	t_f	คือ	ความหนาของปีกคาน
	t _w	คือ	ความหนาของเอวกาน
	$b_{_f}$	คือ	ความกว้างของปีกคาน
	b_{w}	คือ	ความยาวของเอวคาน

1

น้ำหนักโก่งเดาะดังกล่าวสามารถคำนวณกลับเพื่อหาค่าโมเมนต์ที่กระทำ ต่อคาน และใช้พื้นฐานความสัมพันธ์ของโมเมนต์สำหรับทำนายความสามารถในการต้านทาน การโก่งเดาะด้านข้างของหน้าตัดรูปตัวซีสำหรับจุดรองรับในแบบต่าง ๆ

2) Morrison Molded Fiber Glass Company (MMFG)

MMFG (1994) ได้เสนอสมการสำหรับการคำนวณหาหน่วยแรงโก่งเดาะ (F_u) ของคาน PFRP หน้าตัดรูปตัวซี ดังสมการ

$$F_u = \frac{E}{27(b_f / t_f)^{0.95}}$$
(2.29)

้ดังนั้นหน่วยแรงดัดที่ยอมให้(F_b) มีค่าดังสมการ

$$F_{b} = \frac{F_{u}}{(F.S.)} = \frac{F_{u}}{2.5}$$
(2.30)

โดย MMFG กำหนดให้คานมีค่าตัวคูณความปลอดภัย (factor of safety) เท่ากับ 2.5

3) Bedford Reinforced Plastics

Bedford Reinforced Plastics (2006) ได้เสนอสมการสำหรับการคำนวณหา หน่วยแรงโก่งเคาะที่ยอมให้ของคาน PFRP หน้าตัดรูปตัวซี ดังสมการ

$$F_{b} = \frac{G(t_{f}/b_{c})^{2}}{2.5}$$
(2.31)

โดยที่ b_c คือ ความกว้างปีกลบด้วยความหนาของปีก ($b_f - t_f$)

อย่างไรก็ตาม สมการออกแบบคานและชิ้นส่วนรับแรงคัดของบริษัทผู้ผลิต ชิ้นส่วน PFRP ตามที่ได้เสนอมา อาจไม่มีความเหมาะสมเพียงพอสำหรับการประมาณค่าน้ำหนัก โก่งเคาะของคาน PFRP หน้าตัดรูปตัวซีเหตุเนื่องจากสมการที่ (2.24) เป็นสมการสำหรับ การประมาณน้ำหนักโก่งเคาะสำหรับคานยื่น (cantilever beam) หน้าตัดของรูปตัวซีของ Creative Pultrusions (2004) โดยสมการคังกล่าวถูกอ้างอิงจากงานวิจัยของ Pandey, Kabir, and Sherbourne (1995)

ซึ่งเป็นสมการสำหรับการประมาณน้ำหนักโก่งเคาะของคานยื่น (cantilever beam) ที่มีหน้าตัครูปตัว I นอกจากนี้ สมการที่ (2.29) และสมการที่ (2.31) เป็นสมการสำหรับประมาณ หน่วยแรงโก่งเคาะที่ยอมให้ (F_b) ของคาน PFRP หน้าตัครูปตัวซีของบริษัท MMFG (1994) และ Bedford Reinforced Plastics (2006) ตามลำคับ โดยทั้งสองสมการคังกล่าวถูกอ้างอิงจาก สมการสำหรับการคำนวณหน่วยแรงวิกฤต (critical stress) ที่ทำให้คานเกิดการ โก่งเดาะเฉพาะที่ ของปีกเท่านั้นซึ่งอยู่ในทฤษฎีการออกแบบ โครงสร้างเหล็กรูปพรรณของ (Gaylord et al., 1992)

2.4 การทดสอบคานและชิ้นส่วนวัสดุ PFRP ภายใต้แรงดัด

Mottram (1992) ทำการทดสอบเพื่อศึกษาพฤติกรรมการโก่งเดาะด้านข้างเนื่องจากการบิด (lateral-torsional buckling) หรืออาจเรียกว่า การโก่งเดาะเนื่องจากการดัดร่วมกับการบิด (flexuraltorsional buckling) ของคานพลาสติกเสริมเส้นใยที่ทำจากวัสดุ PFRP หน้าตัดรูปตัว I โดยผล การทดสอบที่ได้ถูกนำมาเปรียบเทียบกับแบบจำลองสำหรับการประมาณน้ำหนักบรรทุก โก่งเดาะด้านข้างเนื่องจากการบิดโดยใช้วิธี Finite Difference นอกจากนี้ได้เสนอว่า เพื่อความ ปลอดภัยในการใช้งาน การวิเคราะห์และออกแบบคานหรือชิ้นส่วนรับแรงดัดของพลาสติก เสริมเส้นใยที่ทำจากวัสดุ PFRP ต้องกำนึงถึงผลเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงรูปร่างจากแรงเลือนเสมอ เนื่องจากพลาสติกเสริมเส้นใยที่ทำจากวัสดุ PFRP เป็นวัสดุที่มีก่าโมดูลัสแรงเลือน (shear modulus) ก่อนข้างต่ำ และมีอัตราส่วนโมดูลัสยึดหยุ่นต่อโมดูลัสแรงเลือน (*E/G*) สูง

Brooks and Turvey (1995) นำเสนอผลการทดสอบและสมการสำหรับการประมาณ น้ำหนักโก่งเดาะ (buckling load) สำหรับการโก่งเดาะด้านข้างของคานพลาสติกเสริมเส้นใข ที่ทำจากวัสดุ PFRP หน้าตัดรูปตัว I ตัวอย่างกานถูกทดสอบโดยมีจุดรองรับแบบคานยื่น (cantilever supported) และให้แรงกระทำผ่านจุด Centroid ของหน้าตัด ตัวอย่างทดสอบหน้าตัดรูปตัว I ที่ใช้ มีขนาดลึก 102 mm กว้าง 51 mm และหนา 6.4 mm รหัส EXTREN[™] 500 series ซึ่งผลิตโดยบริษัท Morrison Molded Fiber Glass Company (MMFG) ความยาวของตัวอย่างคานมีค่าเท่ากับ 1000 1250 1500 และ 1750 mm จากผลการทดสอบพบว่าพฤติกรรมของคานพลาสติกเสริมเส้นใย ที่ทำจากวัสดุ PFRP หน้าตัดรูปตัว I มีลักษณะเชิงเส้น (linear) จนถึงก่าน้ำหนักโก่งเดาะของคาน ดังแสดงในรูปที่ 2.14 ลักษณะการวิบัติของคานเป็นแบบการโก่งเดาะด้านข้างเนื่องจากการบิด นอกจากนี้ น้ำหนักโก่งเดาะหรือน้ำหนักบรรทุกวิกฤต (P_{cr}) สำหรับการโก่งเดาะด้านข้าง สามารถ กำนวณได้จากสมการที่ (2.32) ซึ่งสมการดังกล่าวให้ผลสอดกล้องกับน้ำหนักบรรทุกโก่งเดาะ ที่ทดสอบได้

$$P_{cr} = \gamma_2 \frac{\sqrt{E_L I_y GJ}}{L^2}$$
(2.32)

$$\eta_{2} = \frac{4.013}{\left(1 - \sqrt{\frac{(E_{L}t_{f}h^{2}b^{3}/24)}{L^{2}GJ}}\right)^{2}}$$
(2.33)



รูปที่ 2.14 ความสัมพันธ์ระหว่างแรงกระทำและระยะการแอ่นตัวที่ปลายคาน (Brooks and Turvey, 1995)

Razzaq, Prabhakaran, and Sirjani (1996) นำเสนอผลการทคสอบและสมการกำนวณ ทางทฤษฎีของคานพลาสติกเสริมเส้นใยที่ทำจากวัสดุ PFRP หน้าตัดรูปตัวซี โดยเน้นพฤติกรรมการ โก่งเดาะเนื่องจากการดัดร่วมกับการบิด (flexural-torsional buckling) ตัวอย่างคานถูกทดสอบโดย แรงกระทำแบบ 4 จุด (four-points loading test) ดังแสดงในรูปที่ 2.15 แรงกระทำจะกระทำผ่าน จุด Shear center โดยผ่านแผ่นอลูมิเนียม ดังแสดงในรูปที่ 2.16 โดยมีจุดรองรับแบบ Simply supported ตัวอย่างคานหน้าตัดรูปตัวซีที่ใช้ทดสอบมีขนาดลึก 152.4 mm กว้าง 41.3 mm และหนา 6.35 mm ผลิตโดยบริษัท Creative Pultrusion และมีความยาวเท่ากับ1520 1830 2130 2440 และ 2740 mm



รูปที่ 2.15 การทคสอบคานพลาสติกเสริมเส้นใยหน้าตัครูปตัวซีภายใต้แรงกระทำแบบ4 จุด

(Razzaq, Prabhakaran, and Sirjani, 1996)



รูปที่ 2.16 ลักษณะหน้าตัดและตำแหน่งของการให้แรงกระทำ (Razzaq, Prabhakaran, and Sirjani, 1996)

จากผลการทดสอบ พบว่าพฤติกรรมของคานพลาสติกเสริมเส้นใยที่ทำจากวัสดุ PFRP หน้าตัดรูปตัวซีมีลักษณะเชิงเส้น (linear) จนถึงน้ำหนัก โก่งเคาะของคาน ลักษณะการวิบัติ ของตัวอย่างทั้งหมดเป็นการ โก่งเคาะค้านข้างเนื่องจากการบิด นอกจากนี้ในงานวิจัยได้นำเสนอ สมการสำหรับการประมาณน้ำหนัก โก่งเคาะ (approximate buckling load formula, *P_{cr}*) ของคาน ซึ่งแรงกระทำที่กระทำผ่านจุด Shear center โดยใช้วิธี Rayleigh-Ritz method ดังแสดงในสมการที่ (2.34) ซึ่งสมการดังกล่าวให้ค่าของน้ำหนัก โก่งเดาะสอดกล้องกับน้ำหนัก โก่งเดาะที่ทดสอบได้

$$P_{cr} = \frac{0.5\left[-f_2 + f_2^2 + 4f_1f_3\right]}{f_1}$$
(2.34)

$$I_{1} = \frac{1}{16} \left[f(a) - \frac{\pi^{2} a^{2}}{L^{2}} - \frac{2\pi a}{L} g(a) \right]^{2}$$
(2.35)

$$f_2 = \frac{\pi^4 E_{11} I_y}{4L^3} y_0^* \sin^2\left(\frac{\pi a}{L}\right)$$
(2.36)

$$f_{3} = \frac{\pi^{6} E_{11} I_{y}}{16L^{4}} \left[\frac{\pi^{2} E_{11} C_{w}}{L^{2}} + G_{12} J \right]$$
(2.37)

$$f(a) = \frac{\pi a}{L} \sin\left(\frac{2\pi a}{L}\right) - \sin^2\left(\frac{\pi a}{L}\right)$$
(2.38)

$$g(a) = \frac{1}{2} \left[\pi \left(1 - \frac{2a}{L} \right) - \sin \pi \left(1 - \frac{2a}{L} \right) \right]$$
(2.39)

โดยที่	а	คือ	ระยะห่างระหว่างแรงกระทำและจุดรองรับ คังแสคงในรูปที่ 2.15
	E_{11}	คือ	โมดูลัสยืดหยุ่นเชิงดึงตามแนวแกนของเส้นใย
	G_{12}	คือ	โมดูลัสยืดหยุ่นเชิงเฉือนตามแนวแกนของเส้นใย
	y_0^*	คือ	ระยะห่างระหว่างแรงกระทำถึงแกนสะเทิน ดังแสดงในรูปที่ 2.16
	I_y	คือ	โมเมนต์อินเนอร์เชียของหน้าตัดรอบแกนรอง
	$C_{_W}$	คือ	ค่าคงที่เนื่องจากการบิดเบี้ยวของหน้าตัด
	J	คือ	ค่าคงที่เนื่องจากการบิดของหน้าตัด

Seangatith (2002) ศึกษาพฤติกรรมทางกลและลักษณะของการวิบัติ (modes of failure) ของคานพลาสติกเสริมเส้นใยหน้าตัดรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสกลวงที่มีอัตราส่วนของระยะห่าง ของจุดรองรับต่อความลึกต่ำ (low span-to-depth ratio) ที่มักถูกนำไปใช้ในกรณีของราวกันตก (guard rail) และราวสะพาน (bridge rail) การทดสอบกระทำตามมาตรฐาน ASTM D198-99 ตัวอย่างคานถูกทดสอบโดยแรงกระทำแบบ 3 จุด (three-points loading test) ดังแสดงในรูปที่ 2.17 วัตถุประสงก์ของการศึกษาเพื่อหาความสามารถและการตอบสนองของคานพลาสติกเสริมเส้นใย หน้าตัดรูปสี่เหลี่ยมจตุรัสกลวงภายใต้แรงดัด ได้แก่ กำลังรับแรงดัดประลัย (ultimate flexural strength) โมดูลัสยึดหยุ่นเชิงคัด (flexural modulus) และลักษณะการวิบัติ ตัวอย่างคานที่ใช้ใน การทดสอบมีขนาดกว้าง 50 mm ลึก 50 mm และมีความหนา 3.2 และ 6.4 mm ทำมาจากเส้นใยแก้ว ชนิด E (E-glass fiber) เรซินเป็นชนิดโพลีเอสเตอร์ (polyester resin) และผลิตโดยบริษัท Creative Pultrusion



รูปที่ 2.17 การทคสอบคานพลาสติกเสริมเส้นใยหน้าตัดรูปสี่เหลี่ยมจตุรัสกลวง ที่ถูกกระทำโดยแรงแบบ 3 จุด (Seangatith, 2002)

จากผลการทดสอบ พบว่าพฤติกรรมของคานพลาสติกเสริมเส้นใยหน้าตัดรูปสี่เหลี่ยม จัตุรัสกลวงที่มีอัตราส่วนของระยะห่างของจุดรองรับต่อความลึกต่ำสามารถแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ใด้แก่ พฤติกรรมเชิงเส้นตรง (linear) พฤติกรรมที่ไม่เป็นเชิงเส้นตรง (nonlinear) และพฤติกรรม การวิบัติแบบก้ำวหน้า (progressive failure) ในส่วนของพฤติกรรมเชิงเส้นตรงมีค่าถึง 35-75% ของ น้ำหนักบรรทุกประลัย สำหรับอัตราส่วนของโมดูลัสยึดหยุ่นเชิงคัดของหน้าตัดต่อโมดูลัสยึดหยุ่น เชิงเลือนของหน้าตัดของคานพลาสติกเสริมเส้นใยมีค่ามากกว่าของคานเหล็กรูปพรรณ ดังนั้น อิทธิพลเนื่องจากการแอ่นตัวเนื่องจากแรงเลือนจะมีค่าสูง ค่าโมดูลัสยึดหยุ่นเชิงคัด ของหน้าตัดและโมดูลัสยึดหยุ่นเชิงเลือนของหน้าตัดคานพลาสติกเสริมเส้นใยไม่ได้พิจารณา เป็นคุณสมบัติของตัวเนื้อวัสดุ แต่ขึ้นอยู่กับขนาดและรูปร่างของหน้าตัด ตลอดจนลักษณะ การจัดวางเส้นใย โดยโมดูลัสยึดหยุ่นเชิงคัดของคานพลาสติกเสริมเส้นใยหน้าตัดรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส มีก่าน้อยกว่าเหล็กรูปพรรณอยู่ 7 ถึง 9 เท่า ดังนั้น การแอ่นตัวของโครงสร้างเป็นตัวควบคุมหลัก ในการการออกแบบหน้าตัดของคานพลาสติกเสริมเส้นใย ในช่วงที่พฤติกรรมไม่เป็นเชิงเส้นตรง การวิบัติของคานเริ่มจากการบดแตกของส่วนเอว (web crushing) ที่บริเวณจุดที่น้ำหนักกระทำ ตามด้วยการแตกตามแนวยาวตลอดแนวของ รอยต่อระหว่างส่วนปีกตอนบนและส่วนเอวในลักษณะของพฤติกรรมการวิบัติแบบก้าวหน้า ซึ่งแตกต่างจากการวิบัติของวัสดุเหนียว ดังแสดงในรูปที่ 2.18 พฤติกรรมของคานพลาสติก เสริมเส้นใยหน้าตัดรูปสี่เหลี่ยมจตุรัสกลวงที่นำมาทดสอบตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของหน่วนแรง เข้มข้น (stress concentration) บริเวณจุดที่น้ำหนักบรรทุกกระทำ ซึ่งควรให้ความสนใจและกำนึงถึง ในการออกแบบ อาทิเช่น ราวกันตกและราวสะพาน



รูปที่ 2.18 ลักษณะการวิบัติของคานพลาสติกเสริมเส้นใยหน้าตัครูปสี่เหลี่ยมจตุรัสกลวง ที่ถูกทคสอบ โคยแรงกระทำแบบ 3 จุค (Seangatith, 2002)

Qiao, Zou, and Davalos (2003) นำเสนอผลการทคสอบคานพลาสติกเสริมเส้นใย ที่ทำจากวัสดุ PFRP หน้าตัดรูป wide-flange และรูปตัว I โดยเน้นศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรม การโก่งเดาะเนื่องจากการดัดร่วมกับการบิด ตัวอย่างทคสอบคานหน้าตัด wide-flangeและรูปตัว I ที่ใช้ในการทคสอบมี 4 ขนาด ได้แก่ (1) I 101.6 × 203.2 × 9.5 mm (2) I 76.2 × 152.4 × 9.5 mm (3) W 101.6 × 101.6 × 6.35 mm และ (4) W 152.4 × 152.4 × 6.35 mm ตัวอย่างทคสอบผลิตจาก เส้นใยแก้วชนิด E (E-glass fiber) เรซินชนิดโพลีเอสเตอร์ (polyester resin) และผลิตโดยบริษัท Creative Pultrusion ตัวอย่างถูกทคสอบโดยมีจุดรองรับแบบคานยื่น (cantilever supported) และให้ แรงกระทำผ่านจุด Centroid ของหน้าตัดดังแสดงในรูปที่ 2.19



รูปที่ 2.19 การทดสอบคานพลาสติกเสริมเส้นใยหน้าตัดรูป wide-flange และรูปตัว I (Qiao, Zou, and Davalos, 2003)

จากผลการทดสอบพบว่าน้ำหนักโก่งเดาะเนื่องจากการดัดร่วมกับการบิด (flexuraltorsional buckling load, P_{cr}) มีค่าลดลงเมื่อคานมีความยาวเพิ่มขึ้นดังแสดงในรูปที่ 2.20 และ ตัวอย่างหน้าตัดรูป wide-flange มีความสามารถต้านทานแรงกระทำสูงกว่าคานหน้าตัดรูปตัว I โดย ขึ้นโมเมนต์อินเนอร์เซียรอบแกนรองและความยาวของตัวอย่างทดสอบ นอกจากนี้ ลักษณะการวิบัติ ของคานทุกตัวอย่างเป็นแบบการโก่งเดาะเนื่องจากการดัดร่วมกับการบิด ดังแสดงในรูปที่ 2.21



รูปที่ 2.20 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักโก่งเดาะเนื่องจากการดัดร่วมกับการบิด และความยาวของตัวอย่างทดสอบ (Qiao, Zou, and Davalos, 2003)



รูปที่ 2.21 ลักษณะการวิบัติของคานพลาสติกเสริมเส้นใยหน้าตัดรูป wide-flange และรูปตัว I ที่ถูกทดสอบโดยแรงกระทำที่ปลายคาน (Qiao, Zou, and Davalos, 2003)

Sirjani and Razzaq (2005) นำเสนอผลการทดสอบคานพลาสติกเสริมเส้นใยหน้าตัด รูปตัว I และเปรียบเทียบผลทดสอบที่ได้กับสมการออกแบบคานเหล็กรูปพรรณโดยวิธี LRFD ด้วอย่างคานถูกทดสอบ โดยแรงกระทำแบบ 3 จุด (three-points loading test) โดยน้ำหนัก บรรทุกกระทำที่กึ่งกลางความยาวของตัวอย่างทดสอบ โดยมีจุดรองรับแบบ Simply supported ดังแสดงในรูปที่ 2.22 ตัวอย่างคานรูปตัว I ที่ใช้ในการทดสอบมีความลึก 101.6 mm กว้าง 50.8 mm และหนา 6.35 mm ระยะห่างระหว่างจุดรองรับ 4 ค่า ได้แก่ 1800 2100 2400 และ 2700 mm โดยแรงกระทำสูงสุดที่ได้จากการทดสอบจะถูกนำมาเปรียบเทียบกับสมการคำนวณทางทฤษฎี ที่ดัดแปลง (modified) จากสมการสำหรับการโก่งเดาะด้านข้างเนื่องจากการบิด (lateral-torsional buckling) สำหรับการออกแบบ โครงสร้างเหล็กโดยวิธีกูณความต้าน ทานและน้ำหนักบรรทุก (load and resistance factor design: LRFD) (AISC 350, 1999) โดยการคัดแปลงดังกล่าวใช้หลักการ สมดุล (equilibrium approach) สำหรับแก้สมการอนุพันธ์ (differential equation)



รูปที่ 2.22 แผนภาพการทคสอบคานพลาสติกเสริมเส้นใยหน้าตัครูปตัว I ที่ถูกกระทำโดยแรงแบบ 3 จุค (Sirjani and Razzaq, 2005)

จากผลการศึกษา พบว่าตัวอย่างทคสอบมีลักษณะวิบัติแบบโก่งเคาะด้านข้าง โดยปราศจาก การแตกหักของเนื้อวัสดุ หรือการโก่งเดาะเฉพาะที่ (local buckling) ตลอคจนผลทคสอบที่ได้ให้ผล สอคคล้องกับสมการคัดแปลง (modified equation) ที่ปรับปรุงจากวิธี LRFD โดยเสนอเป็น ความสัมพันธ์คังแสดงในสมการที่ (2.40)

$$M_{\text{max}} = \Gamma \frac{\pi}{L_b} C_b \sqrt{E I_y G J + \left(\frac{\pi E}{L_b}\right)^2 I_y C_w}$$
(2.40)

เมื่อ Γ =
$$\frac{L}{175}$$
 + 0.5715 (2.41)

Shan and Qiao (2005) นำเสนอผลการทดสอบคานพลาสติกเสริมเส้นใยที่ทำจากวัสดุ PFRP หน้าตัดรูปตัวซีโดยเน้นศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการโก่งเคาะเนื่องจากการคัดร่วมกับ การบิด (flexural-torsional buckling) ตัวอย่างหน้าตัดรูปดัวซีที่ใช้ทดสอบมี 3 ขนาด ได้แก่ (1) C 101.6×28.6×6.35 mm (2) C 152.4×41.2×6.35 mm และ (3) C 152.4×42.8×9.52 mm ตัวอย่างผลิตจากเส้นใยแก้วชนิด E (E-glass fiber) เรซินชนิดโพลีเอสเตอร์ (polyester resin) และผลิตโดยบริษัท Creative Pultrusion ตัวอย่างถูกทดสอบโดยมีจุดรองรับแบบคานยื่น (cantilever supported) และให้แรงกระทำผ่านจุด Shear center ของหน้าตัด เพื่อลดผลกระทบ เนื่องจากแรงบิด ดังแสดงในรูปที่ 2.23



รูปที่ 2.23 การทดสอบกานพลาสติกเสริมเส้นใยหน้าตัดรูปตัวซีที่ถูกทดสอบ โดยแรงกระทำที่ปลายกาน (Shan and Qiao, 2005)

จากผลการทดสอบ พบว่าน้ำหนักโก่งเดาะเนื่องจากการดัดร่วมกับการบิด (flexuraltorsional buckling load, *P*_{cr}) มีค่าลดลง เมื่อตัวอย่างคานมีความยาวเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังได้ศึกษา ผลกระทบของตำแหน่งแรงที่กระทำ (load locations) โดยมี 3 ตำแหน่งบนหน้าตัด ได้แก่ ปีกบน (top flange) แกนสะเทิน (neutral axis) และปีกล่าง (bottom flange) พบว่าเมื่อพิจารณาความยาว ตัวอย่างทดสอบที่เท่ากัน การให้แรงกระทำที่ตำแหน่งปีกล่างของคานให้ค่าน้ำหนักโก่งเดาะ มากที่สุด รองลงมาคือการให้แรงกระทำที่ตำแหน่งแกนสะเทินและปีกบน ตามลำดับ ดังแสดงใน รูปที่ 2.24 นอกจากนี้ ที่น้ำหนักโก่งเดาะ (*P*_{cr}) ลักษณะการวิบัติของคานทั้งหมดเป็นแบบ การโก่งเดาะเนื่องจากการดัดร่วมกับการบิด ดังแสดงในรูปที่ 2.25



รูปที่ 2.24 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักโก่งเคาะเนื่องจากการคัคร่วมกับการบิค และความยาวของคาน PFRP หน้าตัครูปตัวซี (Shan and Qiao, 2005)



รูปที่ 2.25 ลักษณะการวิบัติของคานพลาสติกเสริมเส้นใยหน้าตัดรูปตัวซี (Shan and Qiao, 2005)

2.5 สรุปปริทัศน์วรรณกรรมงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการค้นคว้าและทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าสมการที่ใช้ออกแบบคานและ ชิ้นส่วนวัสดุ PFRP ภายใต้แรงคัดส่วนใหญ่มาจากสมการออกแบบเหล็กรูปพรรณ โดยวิธี LRFD และส่วนหนึ่งถูกพัฒนาสมการจากการทดสอบ (empirical formula) รวมทั้งยังไม่มีการศึกษา พฤติกรรมทางโครงสร้างและลักษณะเฉพาะของคาน PFRP หน้าตัดรูปตัวซีภายใต้แรงคัด โดยมี สภาวะของจุดรองรับที่แตกต่างกัน ได้แก่ Simply supported และ Fixed-end supported อย่างจริงจัง ตลอดจนสมการออกแบบคานพลาสติกเสริมเส้นใยที่ทำจากวัสดุ PFRP หน้าตัดรูปตัวซีที่มียังไม่มี ความสมบูรณ์เพียงพอ จึงเห็นสมควรทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมและลักษณะเฉพาะในการ รับแรงคัดของคานพลาสติกเสริมเส้นใยที่ทำจากวัสดุ PFRP หน้าตัดรูปตัวซี โดยทำการทดสอบ ความสามารถและการตอบสนองของโครงสร้างในการรับแรงคัดของคาน PFRP ในห้องปฏิบัติการ และสุดท้ายนำผลการทดสอบที่ได้มาพัฒนาสมการออกแบบคานและชิ้นส่วนวัสดุ PFRP หน้าตัด รูปตัวซี เพื่อเกิดประโยชน์ตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย

3.1 บทนำ

บทนี้กล่าวถึงแนวคิด ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานวิจัยชิ้นส่วนโครงสร้างที่ทำจาก วัสดุ PFRP หน้าตัดรูปตัวซีภายใต้แรงคัด การศึกษาประกอบด้วย (1) การทดสอบคุณสมบัติ ของชิ้นส่วนโครงสร้างที่ทำจากวัสดุ PFRP หน้าตัดรูปตัวซี (2) การทดสอบการรับแรงคัด ของคาน PFRP หน้าตัดรูปตัวซีภายใต้แรงคัด และ (3) การวิเคราะห์การกำลังรับแรงคัดของคาน PFRP หน้าตัดรูปตัวซีโดยใช้สมการออกแบบโดยวิธี LRFD

การศึกษาประกอบด้วย การทบทวนทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของวัสดุ PFRP และเหล็กรูปพรรณ ขั้นตอนต่อมาทำการเลือกวัตถุดิบที่มาผลิตเป็นวัสดุ PFRP และเลือกขนาด ของหน้าตัดที่ทำการศึกษา จากนั้นจัดหาวัสดุ PFRP และอุปกรณ์ที่ใช้ในการศึกษา เริ่มทำการ ทดสอบคุณสมบัติต่าง ๆ และกำลังรับแรงดัดของคานที่ทำจากวัสดุ PFRP ในห้องปฏิบัติการ ตัวอย่างกาน PFRP หน้าตัดรูปตัวซีจำนวน 172 ตัวอย่าง ถูกทดสอบโดยมีจุดรองรับที่แตกต่างกัน ได้แก่ (1) จุดรองรับแบบง่าย (simply supported) และ (2) จุดรองรับแบบยึดแน่น (fixed-end supported) จากนั้นนำข้อมูลคุณสมบัติทางกลของวัสดุPFRP ที่ทดสอบได้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับ กำนวณความสามารถในการรับแรงดัดโดยสมการออกแบบของ LRFD

สุดท้ายเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์กำลังรับแรงคัดของคาน PFRP หน้าตัดรูปตัวซี ที่ได้จากสมการออกแบบ โดยวิธี LRFD กับผลการทดสอบในห้องปฏิบัติการ โดยสรุปขั้นตอน การศึกษาสามารถแสดงเป็นแผนภูมิได้ดังแสดงในรูปที่ 3.1



รูปที่ 3.1 แผนภาพวิธีการคำเนินงานวิจัย

52

3.2 การทดสอบคุณสมบัติของวัสดุ PFRP

ในการออกแบบชิ้นส่วนโครงสร้างและการคำนวณทางทฤษฎี ผลการทคสอบวัสดุมี กวามสำคัญอย่างมาก โดยเฉพาะการคำนวณทางทฤษฎีได้ถูกนำมาใช้ในการหาสมการสำหรับ ทำนายพฤติกรรมทางกล (mechanical behaviors) และการตอบสนองทางโครงสร้าง (structural responses) อย่างไรก็ตาม สมการเหล่านั้นจะไม่สามารถนำมาใช้งานได้ ถ้าหากไม่ทราบคุณสมบัติ ทางกลของวัสดุ (mechanical properties) ซึ่งได้จากการทดสอบวัสดุเท่านั้น โดยการศึกษา ประกอบด้วยการทดสอบความคลาดเคลื่อนของรูปร่าง การทดสอบคุณสมบัติพื้นฐาน (basic properties) และคุณสมบัติทางกลของวัสดุ โดยการทดสอบคุงกล่าวถูกกระทำตาม มาตรฐาน ASTM

3.2.1 การทดสอบคุณสมบัติทางกายภาพของวัสดุ PFRP

โดยทั่วไปคุณสมบัติทางกายภาพ (physical properties) ของวัสดุ PFRP ขึ้นอยู่กับ หลายปัจจัย เช่น ชนิดและปริมาณของใยแก้ว ชนิดและส่วนผสมของเรซิน เป็นต้น โดยชิ้นส่วน โครงสร้างที่ทำจากวัสดุ PFRP ที่ผลิตในประเทศไทย อาจมีคุณสมบัติแตกต่างกับวัสดุ PFRP ที่ผลิต ในต่างประเทศ ตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบถูกตัดออกมาจากชิ้นส่วนใหญ่ (full scale) การทดสอบ คุณสมบัติทางกายภาพของวัสดุ PFRP ที่สำคัญได้แก่ การทดสอบปริมาณองค์ประกอบของวัสดุ PFRP โดยปริมาณขององค์ประกอบมีความสำคัญต่อคุณสมบัติทางกายภาพของวัสดุ PFRP ดังนั้น การทดสอบนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการหาปริมาณโดยน้ำหนักของเรซิน ใยแก้ว และช่องว่าง (void) รวมถึงลักษณะของการจัดวาง (alignment) ของใยแก้วที่อยู่ภายในเนื้อวัสดุ PFRP โดยผลการ ทดสอบสามารถนำไปใช้ทำนายความสามารถและทิศทางในการรับแรงของชิ้นส่วน PFRP โดยประมาณได้

ตัวอย่างทดสอบถูกตัดจากชิ้นส่วนปีกและเอวของวัสดุ PFRP โดยตัวอย่างที่ใช้ ทดสอบทั้งหมดต้องผ่านการทดสอบหากวามหนาแน่นและกวามถ่วงจำเพาะ (ASTM D3171, 1999) ดังแสดงตัวอย่างในรูปที่ 3.2 วิธีการทดสอบกระทำตามวิธีการ G (Matrix burn off in a muffle furnace) ในมาตรฐาน ASTM D3171-99 "Standard Test Method for Constituent Content of Composite Materials" ด้วยกระบวนการนี้ องก์ประกอบของเรซินจะถูกแยกออกจากตัวอย่าง ทดสอบ โดยการให้ความร้อนจากเตาเผา (furnace) ในขณะที่องก์ประกอบของเส้นใยแก้วยังคงอยู่ เช่นเดิม จำนวนตัวอย่างทดสอบที่ใช้แสดงดังตารางที่ 3.1



รูปที่ 3.2 ลักษณะตัวอย่างสำหรับการทคสอบหาปริมาณขององค์ประกอบ

ชื่อตัวอย่างทคสอบ	บริเวณที่ตัดชิ้นตัวอย่าง	จำนวนตัวอย่าง			
C76-CO-F-No.	ເອງ	4			
C76-CO-W-No.	ปีก	4			
C102-CO-W-No.	เอา เอา	4			
C102-CO-F-No.	ปีก	4			
C152-CO-W-No.	ເອງ	4			
C152-CO-F-No.	ปีก	4			

ตารางที่ 3.1 รายละเอียดตัวอย่างสำหรับการทดสอบหาปริมาณขององค์ประกอบ

อุปกรณ์สำหรับการทดสอบเพื่อหาปริมาณของเรซิน ใยแก้ว และช่องว่างในวัสดุ PFRP ได้แก่ เตาอบ และเตาเผา ซึ่งสามารถรักษาความร้อนได้คงที่ที่อุณหภูมิ 70°C และ 565°C ตามลำดับ การทดสอบเริ่มต้นด้วยการ preheated ตัวอย่างในเตาอบที่อุณหภูมิคงที่ประมาณ 70°C เพื่อกำจัดความชิ้นภายในเนื้อวัสดุ ดังแสดงในรูปที่ 3.3 จากนั้นตัวอย่างทดสอบจะถูกชั่งน้ำหนัก และนำไปเผาภายในเตาเผาที่อุณหภูมิคงที่ประมาณ 565°C จนกระทั่งปริมาณเรซินถูกเผาจนหมด
โดยขั้นตอนดังกล่าวใช้ระยะเวลาประมาณ 6 ชั่วโมง (ASTM D3171, 2004) ดังแสดงในรูปที่ 3.4 จากนั้นนำตัวอย่างทดสอบชั่งน้ำหนัก เพื่อคำนวณหาปริมาณขององค์ประกอบต่อไป



รูปที่ 3.3 ลักษณะตัวอย่างที่ถูกอบด้วยอุณหภูมิ 70°C



รูปที่ 3.4 ลักษณะตัวอย่างที่ถูกเผาด้วยอุณหภูมิ 565°C

3.2.2 การทดสอบคุณสมบัติทางกลของวัสดุ PFRP

คุณสมบัติทางกลของวัสดุที่มีความสำคัญมากในการออกแบบโครงสร้าง กำลัง ้ของวัสคุซึ่งเป็นความสามารถของวัสดุที่จะด้านทานต่อแรงกระทำต่าง ๆ โคยไม่เกิดการวิบัติ ้นอกจากนั้นโครงสร้างที่ถูกออกแบบต้องมีความแกร่งที่พอเพียงภายใต้แรงกระทำโดยที่ไม่เกิดการ . เปลี่ยนแปลงรูปร่างมากจนทำให้โครงสร้างเสียความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ตามจุดประสงค์ ้งองโครงสร้างที่ได้ถูกออกแบบไว้ ในการออกแบบชิ้นส่วนโครงสร้าง การวิเคราะห์ทางทฤษฎี และ ผลที่ได้จากการทดสอบวัสดุมีความสำคัญที่เท่าเทียมกัน โดยที่ทฤษฎีจะถูกนำมาใช้ในการหา ้สมการที่ใช้ในการทำนายพฤติกรรมทางกลขององค์อาการ แต่สมการเหล่านั้นจะไม่สามารถ ้นำมาใช้ออกแบบได้ถ้าไม่ทราบคุณสมบัติทางกลของวัสดุ ซึ่งจะได้มาจากการทดสอบวัสดุ เท่านั้น ดังนั้นการทดสอบนี้จึงมีวัตถุประสงก์เพื่อศึกษาคุณสมบัติทางกลต่าง ๆ ของ วัสดุ PFRP จากนั้นนำค่าที่ทดสอบได้เปรียบเทียบกับวัสดุ PFRP ที่ผลิตโดยบริษัทผู้ผลิตใน ้ต่างประเทศ และนำค่าคุณสมบัติทางกลที่ทุดสอบได้ไปใช้ในการวิเคราะห์ความสามารถในการรับ แรงคัคของวัสคุ PFRP หน้าตัครูปตัวซีโดยสมการทางทฤษฎีต่อไป ตัวอย่างที่ใช้ทคสอบถูกตัคออก ้จากชิ้นส่วนใหญ่ (full scale) การทคสอบคุณสมบัติทางกลของวัสดุ PFRP ประกอบด้วย 5 การ ทคสอบ ได้แก่ การทคสอบแรงคึงตามแนวแกนของเส้นใย การทคสอบแรงอัคตามแนวแกนของ เส้นใย การทคสอบแรงอัคตามแนวขวางของเส้นใย การทคสอบแรงคัคตามแนวแกนของเส้นใย และการทดสอบแรงเฉือนตามแนวแกนของเส้นใย

3.2.2.1 การทดสอบแรงดึงตามแนวแกนของเส้นใย

กำลังรับแรงคึงตามแนวแกน (longitudinal tensile strength) และ โมดูลัส ยึดหยุ่นเชิงคึงตามแนวแกน (longitudinal tensile modulus) เป็นกุณสมบัติที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อ กำลังของชิ้นส่วนโครงสร้างที่ทำจากวัสดุ PFRP (Shah, 2007) วัตถุประสงค์ของการทดสอบนี้เพื่อ หาความสามารถในการรับแรงคึงตามแนวแกนของเส้นใย ได้แก่ กำลังรับแรงคึงสูงสุด (ultimate tensile strength) โมดูลัสยึดหยุ่นเชิงคึง (tensile modulus) และลักษณะการวิบัติ (modes of failure) ของชิ้นส่วนโครงสร้างที่ทำจากวัสดุ PFRP โดยที่โมดูลัสยึดหยุ่นเชิงคึงสามารถหาได้จาก ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยแรงและความเครียดเชิงคึง

ตัวอย่างทคสอบถูกตัดออกตามแนวแกนของเส้นใยจากชิ้นส่วนปีกและ ชิ้นส่วนเอวของวัสดุ PFRP วิธีการทคสอบกระทำตามมาตรฐาน ASTM D3039-06 "Standard Test Method for Tensile Properties of Polymer Composite Materials" จำนวนตัวอย่างทคสอบทั้งหมด จำนวน 60 ตัวอย่าง จะถูกทคสอบจนถึงจุดวิบัติ รายละเอียดของตัวอย่างที่ใช้สำหรับการทคสอบ แรงคึงตามแนวแกนของเส้นใยได้ถูกแสดงไว้ในตารางที่ 3.2 ASTM D3039 (2006) ได้กำหนด ขนาดของตัวอย่างทคสอบที่เหมาะสมสำหรับการทคสอบแรงคึงตามแนวแกนของเส้นใยของ วัสดุ PFRP โดยมีความยาว 250 mm กว้าง 15 mm ความยาวของชิ้นส่วนยึดจับ (grip) 56 mm และ ความหนามีค่าเท่ากับความหนาของชิ้นส่วนปีกและเอวของวัสดุ โดยมีทิสทางการจัดเรียงตัวของเส้น ใย (fiber orientation) เท่ากับ 0° (unidirectional) ดังแสดงตัวอย่างในรูปที่ 3.5 สำหรับค่าความเครียด เชิงดึง (tensile strain) ตามแนวแกนของเส้นใยสามารถหาได้โดยการติดมาตรวัดความเครียด (strain gauge)

ชื่อตัวอย่างทคสอบ	บริเวณที่ตัดชิ้นตัวอย่าง	จำนวนตัวอย่าง
C76-TL-W-No.	ເອງ	10
C76-TL-F-No.	ปีก	10
C102-TL-W-No.	ເອງ	10
C102-TL-F-No.	ปีก	10
C152-TL-W-No.	ເອວ	10
C152-TL-F-No.	ปิก	10

ตารางที่ 3.2 รายละเอียดตัวอย่างสำหรับการทดสอบแรงคึงตามแนวแกนของเส้นใย



รูปที่ 3.5 ตัวอย่างสำหรับการทคสอบแรงคึงตามแนวแกนของเส้นใย

สำหรับการทคสอบแรงคึงตามแนวแกนของเส้นใย ตัวอย่างทคสอบจะถูก กระทำโดยเครื่อง Universal Testing Machine (UTM) ยี่ห้อ Instron ซึ่งมีกำลังทคสอบสูงสุด 250 kN โดยชิ้นส่วนยึคจับ (grip) ต้องถูกบีบด้วยความดัน (pressure) ที่เหมาะสมเพื่อป้องกันการเลื่อน (slip) ระหว่างหัวจับและชิ้นส่วนยึคจับ และหลีกเลี่ยงการวิบัติแบบอัดแตก (crushing failure) บริเวณ ชิ้นส่วนยึคจับ (ASTM D3039, 2006) ในการทดสอบก่าความเกรียดเชิงดึงถูกบันทึกโดย Extensometer และ มาตรวัดความเครียดเพื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบที่ได้ โดย Extensometer ถูกติดตั้งบริเวณ ดำแหน่งกึ่งกลางความยาวของตัวอย่างทดสอบ โดยมาตร วัดความเครียดยี่ห้อ Tokyo Sokki Kenkyujoรุ่น BFLA-5-5 จำนวน 2 ตัว ถูกติดตั้งแบบ back-to-back บริเวณกึ่งกลาง ด้วอย่างทดสอบ ลักษณะการให้แรงกระทำต่อตัวอย่างทดสอบใช้การเคลื่อนที่ของหัว จับ (crosshead) ด้วยอัตราคงที่ (constant rate) เท่ากับ 2 mm/min จนกระทั่งตัวอย่างทดสอบเกิดการ วิบัติ (ASTM D3039, 2006) รูปที่ 3.6 แสดงการติดตั้งตัวอย่างทดสอบสำหรับการทดสอบแรงดึง ตามแนวแกนของเส้นใยการบันทึกข้อมูลในการทดสอบใช้Data Acquisition System (DAQ) ยี่ห้อ YOKOGAWA-DA100 บันทึกค่าหน่วยแรงและความเครียดเชิงดึง จนตัวอย่างทดสอบเกิดการวิบัติ



รูปที่ 3.6 การติดตั้งตัวอย่างสำหรับการทดสอบแรงดึงตามแนวแกนของเส้นใย

3.2.2.2 การทดสอบแรงอัดตามแนวแกนของเส้นใย

สำหรับการทดสอบแรงอัดตามแนวแกนของเส้นใย(longitudinal compression test) ปัญหาหลักที่พบระหว่างการทดสอบ คือ ภายใต้แรงกระทำตัวอย่างมักเกิดการโก่ง เดาะ(buckling) ตามทิศทางของเส้นใย (fiber direction) หรืออาจเกิดการวิบัติก่อนเวลาอันควร (premature failure) โดยมีลักษณะการวิบัติแบบ Localized brooming บริเวณส่วนปลายของตัวอย่าง ทดสอบ (Agarwal, Broutman, and Chandrashekhara, 2006) ดังนั้นเพื่อป้องกันปัญหาดังกล่าว มาตรฐาน ASTM D3410-03 "Standard Test Method for Compressive Properties of Polymer Composite Materials with Unsupported Gage Section by Shear Loading" จึงถูกนำมาประยุกต์ใช้ในการทคสอบ แรงอัดตามแนวแกนของเส้นใย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาความสามารถในการรับแรงอัดตาม แนวแกนของเส้นใยได้แก่ กำลังรับแรงอัคสูงสุด(ultimate compressive strength) โมคูลัสยึดหยุ่นเชิง อัด (compressive modulus) และลักษณะการวิบัติของชิ้นส่วนโครงสร้างที่ทำจากวัสดุ PFRP โดยที่ โมคูลัสยึดหยุ่นเชิงอัดตามแนวแกน (longitudinal compressive modulus) สามารถหาได้จาก ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยแรงและความเครียดเชิงอัด

ตัวอย่างทคสอบถูกตัดออกตามแนวแกนของเส้นใยจากชิ้นส่วนปีกและ ชิ้นส่วนเอวของวัสดุ PFRP รูปที่ 3.7 แสดงลักษณะตัวอย่างทคสอบสำหรับการทคสอบแรงอัดตาม แนวแกนของเส้นใย จำนวนตัวอย่างทคสอบทั้งหมด 60 ตัวอย่างจะถูกทคสอบจนถึงจุดวิบัติ รายละเอียดของตัวอย่างที่ใช้สำหรับการทคสอบแรงอัดตามแนวแกนของเส้นใยได้ถูกแสดงไว้ใน ตารางที่ 3.3



^{อก}ยาลัยเทคโนโลยีส์?

รูปที่ 3.7 ลักษณะตัวอย่างทคสอบสำหรับการทคสอบแรงอัคตามแนวแกนของเส้นใย

ชื่อตัวอย่างทคสอบ	บริเวณที่ตัดชิ้นตัวอย่าง	จำนวนตัวอย่าง
C76-CL-W-No.	ເອງ	10
C76-CL-F-No.	ปีก	10
C102-CL-W-No.	ເອງ	10
C102-CL-F-No.	ปีก	10
C152-CL-W-No.	ເອງ	10
C152-CL-F-No.	ปีก	10

ตารางที่ 3.3 รายละเอียคตัวอย่างสำหรับการทคสอบแรงอัคตามแนวแกนของเส้นใย

Whitney, Daniel, and Pipes (1981) กล่าวว่าการติดตั้งและการจัดวางตำแหน่ง (alignment) ตัวอย่างทดสอบในแนวดิ่งเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อความสามารถในการรับแรงอัด ของวัสดุ ที่ผ่านมาได้มีนักวิจัยหลายท่านได้ศึกษาและออกแบบอุปกรณ์ Test fixture สำหรับใช้ใน การทดสอบแรงอัดตามแนวแกนของเส้นใย เพื่อลดการเยื้องศูนย์ในขั้นตอนการติดตั้ง ตลอดจน ช่วยป้องกันการ โก่งเดาะตามแนวแกนของตัวอย่างทดสอบ โดยอุปกรณ์ Test fixture ที่นิยมใช้ การ ทดสอบมากที่สุด คือ IITRI Test fixture ซึ่งถูกพัฒนาโดย Illinois Institute of Technology Research Institute (IITRI) (Hofer and Rao, 1977) ดังแสดงในรูปที่ 3.8 และรูปที่ 3.9 ซึ่งต่อมา ภายหลังอุปกรณ์ Test fixture ดังกล่าวได้ถูกนำไปประยุกต์ใช้กับมาตรฐาน ASTM D3410-03

ในการทดสอบแรงอัดตามแนวแกนของเส้นใย ตัวอย่างทดสอบจะถูกกระทำ โดยเครื่อง Universal Testing Machine (UTM) ยี่ห้อ Instron ซึ่งมีกำลังทดสอบสูงสุด 1200 ลักษณะ การให้แรงกระทำต่อตัวอย่างทดสอบใช้การเคลื่อนที่ของหัวจับด้วยอัตราคงที่เท่ากับ 1.5 mm/min จนกระทั่งตัวอย่างทดสอบเกิดการวิบัติ (ASTM D3410, 2003) รูปที่ 3.10 แสดงการติดตั้งตัวอย่าง ทดสอบสำหรับการทดสอบแรงอัดตามแนวแกนของเส้นใย



รูปที่ 3.8 รายละเอียดของ Test fixture สำหรับการทดสอบแรงอัดตามแนวแกนของเส้นใย (ASTM D3410, 2003; Agarwal, Broutman, and Chandrashekhara, 2006)



รูปที่ 3.9 Test fixture สำหรับการทคสอบแรงอัคตามแนวแกนของเส้นใย



รูปที่ 3.10 การติดตั้งตัวอย่างสำหรับการทดสอบแรงอัดตามแนวแกนของเส้นใย

3.2.2.3 การทดสอบแรงอัดตามแนวขวางของเส้นใย

การทดสอบแรงอัดตามแนวขวางของเส้นใย (transverse compression test) มีวัตถุประสงค์เพื่อหาความสามารถในการรับแรงอัดตามแนวขวางของเส้นใย ได้แก่ กำลังรับ แรงอัดสูงสุด (ultimate compressive strength) โมดูลัสยืดหยุ่นเชิงอัด (compressive modulus) และ ลักษณะการวิบัติของชิ้นส่วนโครงสร้างที่ทำจากวัสดุ PFRP โดยที่โมดูลัสยืดหยุ่นเชิงอัดตามแนว ขวาง (transverse compressive modulus) สามารถหาได้จากความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยแรงและ ความเครียดเชิงอัดตามแนวขวางของเส้นใย

ตัวอย่างทดสอบถูกตัดออกตามแนวขวางของเส้นใยจากชิ้นส่วนปีกและ ชิ้นส่วนเอวของวัสดุ PFRP วิธีการทดสอบกระทำตามมาตรฐาน ASTM D695-02 "Standard Test Method for Compressive Properties of Rigid Plastics" จำนวนตัวอย่างทดสอบทั้งหมด 60 ตัวอย่าง จะถูกทคสอบจนถึงจุควิบัติ รายละเอียดของตัวอย่างที่ใช้สำหรับการทคสอบแรงอัคตามแนวขวาง ของเส้นใยได้ถูกแสดงไว้ในตารางที่ 3.4

ชื่อตัวอย่างทคสอบ	บริเวณที่ตัดชิ้นตัวอย่าง	จำนวนตัวอย่าง
C76-CT-W-No.	เอว	10
C76-CT-F-No.	ปีก	10
C102-CT-W-No.	ເອງ	10
C102-CT-F-No.	ปีก	10
C152-CT-W-No.	ເອງ	10
C152-CT-F-No.	ปีก	10

ตารางที่ 3.4 รายละเอียดตัวอย่างสำหรับการทดสอบแรงอัดตามแนวขวางของเส้นใย

มาตรฐาน ASTM D695 (2002) ได้กำหนดขนาดตัวอย่างทดสอบที่ เหมาะสมสำหรับการทดสอบแรงอัดตามแนวขวางของเส้นใย โดยมีลักษณะเป็นแท่งสี่เหลี่ยมผืนผ้า ซึ่งมีขนาด 12.7×25.4 mm สำหรับความหนา 6 mm และขนาด 12.7×40.0 mm สำหรับความ หนา 10 mm สำหรับความค่าความเครียดเชิงอัด (compressive strain) และ โมดูลัสยืดหยุ่นเชิงอัดตาม แนวขวางของเส้นใย สามารถหาได้โดยการติดมาตรวัดความเกรียด ยี่ห้อ Tokyo Sokki Kenkyujo รุ่น BFLA-5-5 จำนวน 2 ตัว ซึ่งถูกติดแบบ back-to-back บริเวณกึ่งกลางตัวอย่างทดสอบ โดยค่าที่ วัดได้เป็นก่าความเกรียดเชิงอัดตามแนวขวางและแนวแกนของเส้นใย

สำหรับการทดสอบแรงอัดตามแนวขวางของเส้นใย ตัวอย่างทดสอบจะ ถูกกระทำ โดยแรงกดอัดจากเครื่อง Universal Testing Machine (UTM) ซึ่งมีกำลังทดสอบ สูงสุด 250 kN ค่าหน่วยแรงและความเครียดเชิงอัดถูกบันทึกโดยใช้อุปกรณ์ซึ่งประกอบด้วย Data logger ยี่ห้อ YOKOGAWA-DS600 และ Data acquisition (DAQ) ยี่ห้อ YOKOGAWA-DA100 ตัวอย่างทดสอบถูกติดตั้งเข้ากับชุดอุปกรณ์ทดสอบแรงอัด (compression tool) ดังแสดงตัวอย่างใน รูปที่ 3.11 ตัวอย่างถูกวางระหว่างจุดรองรับที่มีลักษณะแบบผิวเรียบ โดยให้ผิวของตัวอย่างทดสอบ งนานกับผิวของจุดรองรับ และให้ทิศทางของแรงกระทำตั้งฉากกับทิศทางของเส้นใย ลักษณะการ ให้แรงกระทำต่อตัวอย่างทดสอบใช้การเคลื่อนที่ของหัวจับด้วยอัตราคงที่เท่ากับ 1.3 mm/min จนกระทั่งตัวอย่างทดสอบเกิดการวิบัติ (ASTM D695, 2002) รูปที่ 3.12 แสดงการติดตั้งตัวอย่าง ทดสอบสำหรับการทดสอบแรงอัดตามแนวขวางของเส้นใย



รูปที่ 3.11 อุปกรณ์ทคสอบแรงอัคสำหรับการทคสอบแรงอัคตามแนวขวางของเส้นใย (ASTM D695, 2002)



รูปที่ 3.12 การติดตั้งตัวอย่างสำหรับการทดสอบแรงอัดตามแนวขวางของเส้นใย

3.2.2.4 การทดสอบแรงดัดตามแนวแกนของเส้นใย

สำหรับการทคสอบแรงคัคตามแนวแกนของเส้นใย (longitudinal flexural test) มีวัตถุประสงค์เพื่อหาความสามารถในการรับแรงคัคตามแนวแกนของเส้นใย ได้แก่ กำลังรับ แรงคัคสูงสุค (ultimate flexural strength) โมดูลัสยึคหยุ่นเชิงคัค (flexural modulus) และลักษณะ การวิบัติของชิ้นส่วนโครงสร้างที่ทำจากวัสดุ PFRP โดยที่โมดูลัสยึคหยุ่นเชิงคัคตามแนวแกน (longitudinal flexural modulus) สามารถหาได้จากความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยแรงและความเครียค เชิงคัคตามแนวแกนของเส้นใย

ด้วอข่างทดสอบถูกตัดออกตามแนวแกนของเส้นใขจากขึ้นส่วนปีกและเอว ของวัสดุPFRP วิธีการทดสอบกระทำตามมาตรฐาน ASTM D790-03 "Standard Test Method for Flexural of Unreinforced and Reinforced Plastics and Electrical Insulating Materials" ASTM D790 (2003) ไม่ได้ระบุขนาดของตัวอย่างทดสอบอย่างชัดเจน หากแต่กล่าวว่า ระขะห่างระหว่างจุดรอบ รับ (support span) ควรมีก่าไม่น้อยกว่า 16 เท่าของความลึก (หนา) ของตัวอย่างทดสอบ อย่างไรก็ ตาม สำหรับการทดสอบเพื่อหาก่าโมดูลัสเชิงดัด มาตรฐานดังกล่าวได้แนะนำว่าตัวอย่างทดสอบ กวรมีอัตราส่วนระหว่างจุดรองรับต่อความลึก (span-to-depth ratio) เท่ากับ 60:1 เพื่อลดผลกระทบ เนื่องจากแรงเฉือน (shear effect) ที่เกิดขึ้นในระหว่างการทดสอบ รูปที่ 3.13 แสดงลักษณะตัวอย่าง สำหรับการทดสอบแรงคัดตามแนวแกนของเส้นใย จำนวนตัวอย่างทดสอบทั้งหมด 60 ตัวอย่างจะ ถูกทดสอบจนถึงจุดวิบัติ รายละเอียดของตัวอย่างที่ใช้สำหรับการทดสอบแรงดัดตามแนวแกนของ เส้นใยได้ถูกแสดงไว้ในตารางที่ 3.5



รูปที่ 3.13 ลักษณะตัวอย่างทคสอบสำหรับการทคสอบแรงคัคตามแนวแกนของเส้นใย

ชื่อตัวอย่างทคสอบ	บริเวณที่ตัดชิ้นตัวอย่าง	จำนวนตัวอย่าง
C76-FL-W-No.	เอว	10
C76-FL-F-No.	ปีก	10
C102-FL-W-No.	ເອງ	10
C102-FL-F-No.	ปีก	10
C152-FL-W-No.	ເອງ	10
C152-FL-F-No.	ปีก	10

ตารางที่ 3.5 รายละเอียดตัวอย่างสำหรับการทดสอบแรงดัดตามแนวแกนของเส้นใย

สำหรับการทดสอบแรงดัดตามแนวแกนของเส้นใย ตัวอย่างทดสอบจะ ถูกกระทำ โดยแรงกดอัดจากเครื่อง Universal Testing Machine (UTM) ซึ่งมีกำลังทดสอบ สูงสุด 250 kN การทดสอบเป็นการทดสอบแรงกระทำแบบ 3 จุด (three-points loading test) โดยมี แรงกระทำเป็นจุดบริเวณกึ่งกลางของตัวอย่างทดสอบ และมีจุดรองรับแบบง่าย ASTM D790 (2003) ได้ระบุว่าสำหรับการทดสอบแรงดัด จุดรองรับ และ loading nose จำเป็นต้องมีพื้นผิว ลักษณะรูปทรงกระบอก (cylindrical surface) เพื่อลดผลกระทบของหน่วยแรงเข้มข้น (stress concentration) ที่อาจเกิดขึ้นบริเวณจุดรองรับและหัวกด ดังแสดงในรูปที่ 3.14 ลักษณะการให้แรง กระทำต่อตัวอย่างทดสอบใช้การเคลื่อนที่ของหัวกดที่มีอัตราความเครียดคงที่ (constant strain rate) เท่ากับ 0.1 mm/mm/min จนกระทั่งตัวอย่างทดสอบแรงดัดตามแนวแกนของเส้นใย





รูปที่ 3.14 ลักษณะจุครองรับและ Loading nose สำหรับการทคสอบแรงคัด ตามแนวแกนของเส้นใย (ASTM D790, 2003)



รูปที่ 3.15 การติดตั้งตัวอย่างสำหรับการทดสอบแรงคัดตามแนวแกนของเส้นใย

3.2.2.5 การทดสอบแรงเฉือนตามแนวแกนของเส้นใย

การทดสอบแรงเฉือนตามแนวแกนของเส้นใย หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า การทดสอบแรงเฉือนตามแนวแกนแบบ V-notch (longitudinal V-notch shear test) ได้ถูกพัฒนาขึ้น โดย Iosipescu (1967) เพื่อใช้ในการทดสอบลักษณะเฉพาะของแรงเฉือนที่กระทำต่อเหล็กรูปพรรณ และเนื่องจากตัวอย่างทดสอบมีลักษณะที่ไม่ซับซ้อน และการติดตั้งตัวอย่างเข้ากับชุดทดสอบ (test fixture) ทำได้โดยง่าย ตลอดจนผลการทดสอบที่ได้มีความถูกต้องเพียงพอ ต่อมาจึงได้มีนักวิจัย หลายท่าน อาทิเช่น Adam and Walrath (1982); Walrath and Adam (1983); Spigel, Prabhakaran, and Sawyer (1987); Adam and Walrath (1987); Bank (1989b) ได้นำวิธีการทดสอบดังกล่าวมาทำการ พัฒนาและประยุกต์ใช้กับวัสดุพลาสติกเสริมเส้นใย พบว่าผลการทดสอบแรงเฉือนแบบ V-notch ที่ ได้มีความถูกต้องอยู่ในเกณฑ์ดี ต่อมาภายหลัง ASTM ได้นำรูปแบบของการทดสอบดังกล่าว

การทคสอบแรงเฉือนแบบ V-notch มีวัตถุประสงค์เพื่อหาความสามารถ ในการรับแรงเฉือนตามแนวแกนของเส้นใย ได้แก่ กำลังรับแรงเฉือนสูงสุด (ultimate shear strength) โมดูลัสยึดหยุ่นเชิงเฉือน (shear modulus) และลักษณะการวิบัติของชิ้นส่วนโครงสร้างที่ ทำจากวัสดุ PFRP โดยที่โมดูลัสยึดหยุ่นเชิงเฉือนตามแนวแกน (longitudinal shear modulus) สามารถหาได้จากความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยแรงและความเครียดเชิงเฉือน วิธีการทคสอบกระทำ ตามมาตรฐาน ASTM D5379-05 "Standard Test Method for Shear Properties of Composite Materials by the V-Notched Beam Method" ด้วอย่างทดสอบถูกตัดออกตามแนวแกนของเส้นใยจากชิ้นส่วนปีก และชิ้นส่วนเอวของวัสดุ PFRP และบริเวณกึ่งกลางของตัวอย่างทดสอบทำการตัดแต่ละด้านของ ขอบโดยทำมุม 90° ดังแสดงรายละเอียดของตัวอย่างดังแสดงในรูปที่ 3.16 จำนวนตัวอย่างทดสอบ ทั้งหมด 60 ตัวอย่างจะถูกทดสอบจนถึงจุดวิบัติ รายละเอียดของตัวอย่างที่ใช้สำหรับการทดสอบ แรงเฉือนตามแนวแกนของเส้นใยได้ถูกแสดงดังตารางที่ 3.6 สำหรับการหาโมดูลัสยืดหยุ่นเชิง เฉือนของตัวอย่างทดสอบ ได้ทำการติดมาตรวัดกวามเกรียดยี่ห้อ Tokyo Sokki Kenkyujo รุ่น BFLA-5-5 จำนวน 2 ตัว ที่ตำแหน่งกึ่งกลางของตัวอย่างบริเวณรอยบาก (notch) โดยทำมุมกับ แนวแกนของเส้นใยเท่ากับ±45° (Hodgkinson, 2000)



รูปที่ 3.16 รูปร่างของตัวอย่างสำหรับการทดสอบแรงเฉือนตามแนวแกนของเส้นใย (ASTM D5379, 2005)

ชื่อตัวอย่างทคสอบ	บริเวณที่ตัดชิ้นตัวอย่าง	จำนวนตัวอย่าง							
C76-SL-W-No	ເອງ	10							
C76-SL-F-No.	ปีก	10							
C102-SL-W-No.	ເອງ	10							
C102-SL-F-No.	ปีก	10							
C152-SL-W-No.	ເອງ	10							
C152-SL-F-No.	ปีก	10							

ตารางที่ 3.6 รายละเอียคตัวอย่างสำหรับการทคสอบแรงเลือนตามแนวแกนของเส้นใย

สำหรับการทคสอบแรงเฉือนตามแนวแกนของเส้นใย ตัวอย่างทคสอบถูก

กระทำโดยเกรื่อง Universal Testing Machine (UTM) ซึ่งมีกำลังทดสอบสูงสุด 1200 kN ค่าหน่วย แรงและค่าความเครียดเชิงเฉือนถูกบันทึกโดยใช้อุปกรณ์ซึ่งประกอบด้วยเครื่อง Data logger ยี่ห้อ YOKOGAWA-DS600 และ Data acquisition (DAQ) ยี่ห้อ YOKOGAWA-DA100 โดยด้วอย่าง ทดสอบจะถูกติดตั้งเข้ากับชุดอุปกรณ์ทดสอบแรงเฉือนตามแนวแกนแบบ V-notch (V-notched shear test fixture) ลักษณะการให้แรงกระทำต่อตัวอย่างทดสอบใช้การเคลื่อนที่ของหัวจับด้วยอัตรา กงที่เท่ากับ 1.3 mm/min จนกระทั่งตัวอย่างทดสอบเกิดการวิบัติ รูปที่ 3.17 แสดงการติดตั้งตัวอย่าง สำหรับการทดสอบแรงเฉือนตามแนวแกนของเส้นใย



รูปที่ 3.17 การติดตั้งตัวอย่างสำหรับการทดสอบแรงเฉือนตามแนวแกนของเส้นใย

3.3 การทดสอบกำลังรับแรงดัดของคาน PFRP หน้าตัดรูปตัวซี

จากการทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสำหรับวัสดุพลาสติกเสริมเส้นใยที่ทำจาก วัสดุ PFRP และเหล็กรูปพรรณที่มีหน้าตัดรูปตัวซี ได้บทสรุปเกี่ยวกับการให้แรงกระทำ ต่อหน้าตัดของตัวอย่างทดสอบ โดยการให้แรงกระทำต่อตัวอย่างจะกระทำผ่านจุดศูนย์กลาง แรงเฉือน (shear center) ของหน้าตัดตัวซี เนื่องจากในการกำนวณเชิงทฤษฎี น้ำหนักบรรทุก ที่กระทำผ่านจุดศูนย์กลางแรงเฉือน (shear center) ของหน้าตัด ส่งผลให้การวิเคราะห์สมการ ของการโก่งเดาะสำหรับคาน PFRP หน้าตัดรูปตัวซีมีความซับซ้อนลดลง โดยที่การวิเคราะห์ ดังกล่าวไม่กำนึงถึงผลเนื่องจากแรงบิค (torsion) ที่เกิดขึ้นร่วมกับแรงคัด (bending) ระหว่าง ที่โครงสร้างเกิดการเปลี่ยนตำแหน่ง (displacements) ดังนั้นการทดสอบดังกล่าวจึงมีลักษณะ แบบ Pure bending

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาสมการออกแบบองก์อาการภายใต้แรงคัดของ AISC/ASD (AISC 316-89) และ AISC/LRFD (AISC 350-99) พบว่าสำหรับหน้าตัดที่สมมาตรรอบแกนเดียว (monosymmetric section) เช่น หน้าตัดรูปตัวซี สมการของการโก่งเคาะด้านข้าง (lateral buckling) ภายใต้แรงคัคดังกล่าวได้ถูกพิสูจน์ (proof) จากสมมติฐานเบื้องต้นว่า น้ำหนักบรรทุกที่กระทำ ต้องกระทำในแนวดิ่งผ่านจุดศูนย์กลางแรงเฉือน (shear center) เท่านั้น (Salmon and Johnson, 1996) ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงให้แรงกระทำผ่านจุดศูนย์กลางแรงเฉือนของหน้าตัด ตามเหตุผลที่กล่าวไปแล้ว ข้างต้น

ตัวอย่างทดสอบที่ใช้ในการศึกษาเป็นหน้าตัดรูปดัวซีโดยมี 3 ขนาดหน้าตัด ได้แก่ 76×22×6 102×29×6 และ 152×43×10 mm โดยเป็นหน้าตัดมาตรฐานและนิยมใช้ในงาน โกรงสร้าง (Creative Pultrusions, 2004; Shan and Qiao, 2005) โดยงานวิจัยนี้ การออกแบบการ ทดลองได้ตรวจสอบลักษณะการวิบัติแบบโก่งเดาะเฉพาะที่โดยใช้สมการที่นำเสนอโดย Kollar (2002) และ Kollar (2003) ซึ่งผลการตรวจสอบที่ได้ระบุว่าขนาดมิติและความหนาของหน้าตัดรูป รางน้ำที่ใช้ในงานวิจัยไม่เกิดการโก่งเดาะเฉพาะที่ โดยโมเมนต์แบบโก่งเดาะเฉพาะที่จะมีก่าสูงกว่า โมเมนต์แบบโก่งเดาะโดยรวมประมาณ 3-4 เท่า

รูปที่ 3.18 และตารางที่ 3.7 แสดงรายละเอียดหน้าตัดของกาน PFRP หน้าตัดรูปตัวซีที่ใช้ ในงานวิจัย จากรูปพบว่าจุดศูนย์กลางแรงเฉือน (จุด S) ของหน้าตัดรูปตัวซีอยู่ภายนอกหน้าตัดที่ ระยะห่างจากเส้นกึ่งกลางแนวตั้งของหน้าตัดเป็นระยะเยื้อง *e* โดยระยะดังกล่าวสามารถกำนวณได้ จากสมการที่ (3.1) (Cook and Young, 1999)



รูปที่ 3.18 ลักษณะหน้าตัดรูปตัวซึงองคาน PFRP ที่ใช้ในงานวิจัย

Dimensions	<i>d</i> (mm)	<i>b</i> _{<i>f</i>} (mm)	<i>t</i> _{<i>f</i>} (mm)	t _w (mm)	<i>h</i> (mm)	<i>e</i> (mm)	<i>x</i> ₀ (mm)
76×22×6	76	22	6	6	70	7.19	3.26
102×29×6	102	29	6	6	96	9.34	4.51
$152 \times 43 \times 10$	152	43	10	10	142	13.87	6.51

ตารางที่ 3.7 รายละเอียดของหน้าตัดรูปตัวซีของกาน PFRP

3.3.1 การทดสอบกำลังรับแรงดัดของคาน PFRP ที่มีจุดรองรับแบบง่าย

วัตถุประสงค์ของการทคสอบเพื่อศึกษาลักษณะเฉพาะ พฤติกรรมทางโครงสร้าง และลักษณะการวิบัติของคาน PFRP หน้าตัดรูปตัวซึภายใต้แรงคัดที่มีจุครองรับแบบง่าย (simply supported) โดยเน้นศึกษาพฤติกรรมการโก่งเคาะค้านข้างเนื่องจากการบิค (lateral-torsional buckling) และผลของความยาวกานต่อน้ำหนักโก่งเคาะ (buckling load)

ตัวอย่างทดสอบ

วัสดุที่ใช้ในงานวิจัยเป็นคานพลาสติกเสริมเส้นใยแก้ว (glass fiber-reinforced plastic: GFRP) ซึ่งผลิต โดยวิธี Pultrusion หรือเรียกอีกชื่อว่า Pultruded fiber-reinforced plastic (PFRP) ที่มีหน้าตัดรูปตัวซี ส่วนประกอบหลักของชิ้นส่วนวัสดุเสริมเส้นใยใช้เส้นใยแก้วชนิด E-glass และเรซินชนิดโพลีเอสเตอร์ ตัวอย่างทดสอบมี 3 ขนาด ได้แก่ 1) 76×22×6 mm 2) 102×29×6 mm และ 3) 152×43×10 mm ตัวอย่างทดสอบมีอัตราส่วนความยาวต่อความลึก (*L/d*) อยู่ระหว่าง 10-53 โดยอัตราส่วนดังกล่าวครอบคลุมช่วงการใช้งานและการออกแบบคาน ที่มีจุดรองรับแบบง่าย

ตารางที่ 3.8 ถึงตารางที่ 3.10 แสดงรายละเอียดของตัวอย่างทดสอบและสมบัติของ หน้าตัด โดยแบ่งตามขนาดหน้าตัดของตัวอย่างทดสอบ ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษามีจำนวน ทั้งสิ้น 90 ตัวอย่าง โดยที่สัญลักษณ์ของชื่อตัวอย่างทดสอบ CXXX-S-ZZ ถูกตั้งขึ้นโดยใช้ หลักการดังต่อไปนี้ CXXX หมายถึงตัวอย่างทดสอบหน้าตัดรูปตัวซีที่มีความลึก 3 ขนาด ได้แก่ 76 102 และ 152 mm S หมายถึงลักษณะของจุดรองรับแบบง่าย สุดท้าย ZZ หมายถึง ความยาวของตัวอย่างทดสอบมีหน่วยเป็น m ตัวอย่างเช่น C76-S-2.0 หมายถึงคานที่ทำจาก วัสดุ PFRP หน้าตัดรูปตัวซีที่มีจุดรองรับแบบง่าย ขนาด 76×22×6 mm และยาว 2.0 m

Specimens	$(d \times b \times t)$	L	L/d	I_y	J	$C_{_W}$	Number
	(mm)	(m)		(mm ⁴)	(mm ⁴)	(mm ⁶)	
C76-S-1.0	76×22×6	1.0	13.2	21812	8208	2.660×10^{7}	2
C76-S-1.2	76×22×6	1.2	15.8	21812	8208	2.660×10^{7}	2
C76-S-1.5	76×22×6	1.5	19.7	21812	8208	2.660×10^{7}	2
C76-S-1.7	76×22×6	1.7	22.4	21812	8208	2.660×10^{7}	2
C76-S-2.0	76×22×6	2.0	26.3	21812	8208	2.660×10^{7}	2
C76-S-2.2	76×22×6	2.2	28.9	21812	8208	2.660×10^{7}	2
C76-S-2.5	76×22×6	2.5	32.9	21812	8208	2.660×10^{7}	2
C76-S-2.7	76×22×6	2.7	35.5	21812	8208	2.660×10^{7}	2
C76-S-3.0	76×22×6	3.0	39.5	21812	8208	2.660×10^{7}	2
C76-S-3.2	76×22×6	3.2	42.1	21812	8208	2.660×10^{7}	2
C76-S-3.5	76×22×6	3.5	46.1	21812	8208	2.660×10^{7}	2
C76-S-3.7	76×22×6	3.7	48.7	21812	8208	2.660×10^{7}	2
C76-S-4.0	$76 \times 22 \times 6$	4.0	52.6	21812	8208	2.660×10^{7}	2

ตารางที่ 3.8 รายละเอียดตัวอย่างกาน PFRP ขนาด 76×22×6 mm ที่มีจุดรองรับแบบง่าย

ะ _{การักยาลัยเทคโนโลยีสุรบ}ัง

Specimens	$(d \times b \times t)$	L	L/d	Iy	J	$C_{_W}$	Number
	(mm)	(m)		(mm ⁴)	(mm ⁴)	(mm ⁶)	
C102-S-1.0	102×29×6	1.0	9.8	53996	11088	1.161×10^{8}	2
C102-S-1.2	102×29×6	1.2	11.8	53996	11088	1.161×10^{8}	2
C102-S-1.5	102×29×6	1.5	14.7	53996	11088	1.161×10^{8}	2
C102-S-1.7	$102 \times 29 \times 6$	1.7	16.7	53996	11088	1.161×10^{8}	2
C102-S-2.0	$102 \times 29 \times 6$	2.0	19.6	53996	11088	1.161×10^{8}	2
C102-S-2.2	102×29×6	2.2	21.6	53996	11088	1.161×10^{8}	2
C102-S-2.5	102×29×6	2.5	24.5	53996	11088	1.161×10^{8}	2
C102-S-2.7	102×29×6	2.7	26.5	53996	11088	1.161×10^{8}	2
C102-S-3.0	$102 \times 29 \times 6$	3.0	29.4	53996	11088	1.161×10^{8}	2
C102-S-3.2	$102 \times 29 \times 6$	3.2	31.4	53996	11088	1.161×10^{8}	2
C102-S-3.5	102×29×6	3.5	34.3	53996	11088	1.161×10^{8}	2
C102-S-3.7	102×29×6	3.7	36.3	53996	11088	1.161×10^{8}	2
C102-S-4.0	102×29×6	4.0	39.2	53996	11088	1.161×10^{8}	2
C102-S-4.2	102×29×6	4.2	41.2	53996	11088	1.161×10^{8}	2
C102-S-4.5	$102 \times 29 \times 6$	4.5	44.1	53996	11088	1.161×10^{8}	2
C102-S-4.7	$102 \times 29 \times 6$	4.7	46.1	53996	11088	1.161×10^{8}	2
C102-S-5.0	$102 \times 29 \times 6$	5.0	49.0	53996	11088	1.161×10^{8}	2

ตารางที่ 3.9 รายละเอียดตัวอย่างคาน PFRP ขนาด 102×29×6 mm ที่มีจุดรองรับแบบง่าย

Specimens	$(d \times b \times t)$	L	L/d	Iy	J	$C_{_W}$	Number
	(mm)	(m)		(mm ⁴)	(mm ⁴)	(mm ⁶)	
C152-S-1.5	152×43×10	1.5	9.9	285281	76000	1.379×10^{9}	2
C152-S-1.7	152×43×10	1.7	11.2	285281	76000	1.379×10^{9}	2
C152-S-2.0	152×43×10	2.0	13.2	285281	76000	1.379×10^{9}	2
C152-S-2.2	152×43×10	2.2	14.5	285281	76000	1.379×10^{9}	2
C152-S-2.5	152×43×10	2.5	16.4	285281	76000	1.379×10^{9}	2
C152-S-2.7	152×43×10	2.7	17.8	285281	76000	1.379×10^{9}	2
C152-S-3.0	152×43×10	3.0	19.7	285281	76000	1.379×10^{9}	2
C152-S-3.2	152×43×10	3.2	21.1	285281	76000	1.379×10^{9}	2
C152-S-3.5	152×43×10	3.5	23.0	285281	76000	1.379×10^{9}	2
C152-S-3.7	152×43×10	3.7	24.3	285281	76000	1.379×10^{9}	2
C152-S-4.0	152×43×10	4.0	26.3	285281	76000	1.379×10^{9}	2
C152-S-4.2	152×43×10	4.2	27.6	285281	76000	1.379×10^{9}	2
C152-S-4.5	152×43×10	4.5	29.6	285281	76000	1.379×10^{9}	2
C152-S-4.7	152×43×10	4.7	30.9	285281	76000	1.379×10^{9}	2
C152-S-5.0	152×43×10	5.0	32.9	285281	76000	1.379×10^{9}	2

ตารางที่ 3.10 รายละเอียดตัวอย่างคาน PFRP ขนาด 152×43×10 mm ที่มีจุดรองรับแบบง่าย

ขั้นตอนการทดสอบ ลิยิเทคโนโลยีสรี

การเตรียมตัวอย่างทดสอบและการทดสอบได้ดำเนินการที่ห้องปฏิบัติการทดสอบ กอนกรีต ศูนย์เกรื่องมือวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี โดยมีขั้นตอนดังนี้ 1) ตัดตัวอย่างตามความยาวที่ออกแบบ โดยก่อนการทดสอบ บริเวณกึ่งกลางของ

ตัวอย่างทดสอบถูกเจาะรูเพื่อติดตั้งชุดทดสอบดังแสดงในรูปที่ 3.19

 ติดตั้งชุดให้แรงกระทำแก่ตัวอย่างทดสอบ ชุดให้แรงกระทำมีลักษณะเป็น แผ่นเหล็กถูกเจาะรูสำหรับสลักเกลียว 16 mm (M16) ดังแสดงในรูปที่ 3.20 ดังนั้นแรงกระทำเป็นจุด ในแนวดิ่ง (concentrated vertical load) สามารถกระทำผ่านจุดศูนย์กลางแรงเฉือนของหน้าตัด ติดตั้งตัวอย่างทดสอบเข้ากับจุดรองรับแบบง่าย โดยออกแบบให้จุดรองรับ ดังกล่าวเป็นจุดรองรับแบบไร้แรงเสียดทาน (frictionless) ตัวอย่างคานถูกทดสอบโดยแรงกระทำ แบบ 3 จุด (three-points loading test) รูปที่ 3.21 ถึงรูปที่ 3.22 แสดงแผนภาพและตัวอย่างการติดตั้ง ตัวอย่างทดสอบเข้ากับจุดรองรับแบบง่าย

 มื่อติดตั้งตัวอย่างทดสอบเข้าที่แล้ว ตัวอย่างทดสอบถูกตรวจสอบความตรง ในแนวราบโดยใช้ระดับน้ำ

5) ระยะการแอ่นตัวแนวคิ่ง (vertical deflection) และระยะการแอ่นตัวด้านข้าง (lateral deflection) ของคานถูกวัด โดย Linear Variable Differential Transducer (LVDT) จำนวน 2 ตัว ติดตั้งบริเวณปีกด้านบนและกึ่งกลางกวามลึก (d/2) ของหน้าตัด ตามลำดับ ดังแสดงในรูปที่ 3.23

 6) ติดตั้งมาตรวัดความเครียด (strain gauge) จำนวน 2 ตัว บริเวณส่วนปีกบน และปีกล่างของตัวอย่างหน้าตัดรูปตัวซีเพื่อตรวจสอบความเครียดของตัวอย่างภายใต้แรงดัด ดังแสดงในรูปที่ 3.24

 เริ่มต้นการทดสอบ โดยเพิ่มน้ำหนักบรรทุกอย่างช้า ๆ โดยตุ้มน้ำหนัก (pendulum) ดังแสดงในรูปที่ 3.25 ตลอดการทดสอบ MW100 YOKOGAWA Data Acquisition Unit (DAQ) ถูกใช้ในการเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่อง จนตัวอย่างทดสอบเกิดการวิบัติ



รูปที่ 3.19 การติดตั้งชุดทดสอบสำหรับตัวอย่างที่มีจุดรองรับแบบง่าย



รูปที่ 3.20 การให้แรงกระทำแก่ตัวอย่างทคสอบที่มีจุครองรับแบบง่าย



รูปที่ 3.21 แผนภาพการติดตั้งตัวอย่างคาน PFRP ที่มีจุดรองรับแบบง่าย



รูปที่ 3.22 การติดตั้งตัวอย่างทคสอบเข้ากับจุครองรับแบบง่าย



รูปที่ 3.23 การวัดระยะแอ่นตัวแนวดิ่งและด้านข้างของตัวอย่างกาน PFRP ที่มีจุดรองรับแบบง่าย



รูปที่ 3.24 การติดตั้งมาตรวัดกวามเกรียดของตัวอย่างกาน PFRP ที่มีจุดรองรับแบบง่าย



รูปที่ 3.25 การทดสอบตัวอย่างคาน PFRP ที่มีจุดรองรับแบบง่าย

3.3.2 การทดสอบกำลังรับแรงดัดของคาน PFRP ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น

วัตถุประสงค์ของการทคสอบเพื่อศึกษาลักษณะเฉพาะ พฤติกรรมทางโครงสร้าง และลักษณะการวิบัติของกาน PFRP หน้าตัดรูปตัวซีภายใต้แรงคัดที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น (fixedend supported) โดยเน้นศึกษาพฤติกรรมการโก่งเคาะด้านข้างเนื่องจากการบิด (lateraltorsional buckling) และผลของกวามยาวกานต่อน้ำหนักโก่งเคาะ (buckling load)

ตัวอย่างทดสอบ

วัสดุที่ใช้ในงานวิจัยเป็นคานพลาสติกเสริมเส้นใยแก้ว (glass fiber-reinforced plastic: GFRP) ซึ่งผลิต โดยวิธี Pultrusion หรือเรียกอีกชื่อว่า Pultruded fiber-reinforced plastic (PFRP) ที่มีหน้าตัดรูปตัวซี ส่วนประกอบหลักของชิ้นส่วนวัสดุเสริมเส้นใยใช้เส้นใยแก้วชนิด E-glass และเรซินชนิดโพลีเอสเตอร์ ตัวอย่างทดสอบมี 3 ขนาด ได้แก่ (1) 76×22×6 mm (2) 102×29×6 mm และ (3) 152×43×10 mm ตัวอย่างทดสอบมีอัตราส่วนความยาวต่อความลึก (*L/d*) อยู่ระหว่าง 10-53 โดยอัตราส่วนดังกล่าวกรอบกลุมช่วงการใช้งานและการออกแบบคาน ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น

ตารางที่ 3.11 ถึงตารางที่ 3.13 แสดงรายละเอียดของตัวอย่างทดสอบและสมบัติ ของหน้าตัด โดยแบ่งตามขนาดหน้าตัดของตัวอย่างทดสอบ ตัวอย่างที่ใช้ในการสึกษามีจำนวน ทั้งสิ้น 82 ตัวอย่าง โดยที่สัญลักษณ์ของชื่อตัวอย่างทดสอบ CXXX-F-ZZ ถูกตั้งขึ้นโดยใช้ หลักการดังต่อไปนี้ CXXX หมายถึงตัวอย่างทดสอบหน้าตัดรูปตัวซีที่มีความลึก 3 ขนาด ได้แก่ 76 102 และ 152 mm F หมายถึงลักษณะของจุดรองรับแบบยึดแน่น สุดท้าย ZZ หมายถึง ความยาวของตัวอย่างทดสอบมีหน่วยเป็น m ตัวอย่างเช่น C152-F-4.0 หมายถึง คานที่ทำจาก วัสดุ PFRP หน้าตัดรูปตัวซีที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น ขนาด 152×43×10 mm และยาว 4.0 m

Specimens	$(d \times b \times t)$	L	L/d	I_y	J	C_w	Number
	(mm)	(m)		(mm ⁴)	(mm ⁴)	(mm^6)	
C76-F-1.0	76×22×6	1.0	13.2	21812	8208	2.660×10^{7}	2
C76-F-1.2	76×22×6	1.2	15.8	21812	8208	2.660×10^{7}	2
C76-F-1.5	$76 \times 22 \times 6$	1.5	19.7	21812	8208	2.660×10^{7}	2
C76-F-1.7	76×22×6	1.7	22.4	21812	8208	2.660×10^{7}	2
C76-F-2.0	76×22×6	2.0	26.3	21812	8208	2.660×10^{7}	2
C76-F-2.2	76×22×6	2.2	28.9	21812	8208	2.660×10^{7}	2
C76-F-2.5	76×22×6	2.5	32.9	21812	8208	2.660×10^{7}	2
C76-F-2.7	76×22×6	2.7	35.5	21812	8208	2.660×10^{7}	2
C76-F-3.0	76×22×6	3.0	39.5	21812	8208	2.660×10^{7}	2
C76-F-3.2	76×22×6	3.2	42.1	21812	8208	2.660×10^{7}	2
C76-F-3.5	76×22×6	3.5	46.1	21812	8208	2.660×10^{7}	2
C76-F-3.7	76×22×6	3.7	48.7	21812	8208	2.660×10^{7}	2
C76-F-4.0	76×22×6	4.0	52.6	21812	8208	2.660×10^{7}	2

ตารางที่ 3.11 รายละเอียดตัวอย่างคาน PFRP ขนาด 76×22×6 mm ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น

ะ_{สาวอักยาลัยเทคโนโลยีสุรบ}ัง

~ .							
Specimens	$(d \times b \times t)$	L	L/d	I_y	J	$C_{_W}$	Number
	(mm)	(m)		(mm ⁴)	(mm^4)	(mm^6)	
C102-F-1.0	102×29×6	1.0	9.8	53996	11088	1.161×10^{8}	2
C102-F-1.2	102×29×6	1.2	11.8	53996	11088	1.161×10^{8}	2
C102-F-1.5	102×29×6	1.5	14.7	53996	11088	1.161×10^{8}	2
C102-F-1.7	$102 \times 29 \times 6$	1.7	16.7	53996	11088	1.161×10^{8}	2
C102-F-2.0	$102 \times 29 \times 6$	2.0	19.6	53996	11088	1.161×10^{8}	2
C102-F-2.2	$102 \times 29 \times 6$	2.2	21.6	53996	11088	1.161×10^{8}	2
C102-F-2.5	$102 \times 29 \times 6$	2.5	24.5	53996	11088	1.161×10^{8}	2
C102-F-2.7	$102 \times 29 \times 6$	2.7	26.5	53996	11088	1.161×10^{8}	2
C102-F-3.0	$102 \times 29 \times 6$	3.0	29.4	53996	11088	1.161×10^{8}	2
C102-F-3.2	$102 \times 29 \times 6$	3.2	31.4	53996	11088	1.161×10^{8}	2
C102-F-3.5	$102 \times 29 \times 6$	3.5	34.3	53996	11088	1.161×10^{8}	2
C102-F-3.7	$102 \times 29 \times 6$	3.7	36.3	53996	11088	1.161×10^{8}	2
C102-F-4.0	102×29×6	4.0	39.2	53996	11088	1.161×10^{8}	2
C102-F-4.2	102×29×6	4.2	41.2	53996	11088	1.161×10^{8}	2
C102-F-4.5	$102 \times 29 \times 6$	4.5	44.1	53996	11088	1.161×10^{8}	2
C102-F-4.7	102×29×6	4.7	46.1	53996	11088	1.161×10^{8}	2
C102-F-5.0	$102 \times 29 \times 6$	5.0	49.0	53996	11088	1.161×10^{8}	2

ตารางที่ 3.12 รายละเอียคตัวอย่างกาน PFRP ขนาด 102×29×6 mm ที่มีจุครองรับแบบยึดแน่น

Specimens	$(d \times b \times t)$	I	L/d	I	J	C	Number
	(mm)	(m)	2, 4	(mm ⁴)	(mm ⁴)	(mm ⁶)	
C152-F-2.5	152×43×10	2.5	16.4	285281	76000	1.379×10^{9}	2
C152-F-2.7	152×43×10	2.7	17.8	285281	76000	1.379×10^{9}	2
C152-F-3.0	152×43×10	3.0	19.7	285281	76000	1.379×10^{9}	2
C152-F-3.2	152×43×10	3.2	21.1	285281	76000	1.379×10^{9}	2
C152-F-3.5	152×43×10	3.5	23.0	285281	76000	1.379×10^{9}	2
C152-F-3.7	152×43×10	3.7	24.3	285281	76000	1.379×10^{9}	2
C152-F-4.0	152×43×10	4.0	26.3	285281	76000	1.379×10^{9}	2
C152-F-4.2	152×43×10	4.2	27.6	285281	76000	1.379×10^{9}	2
C152-F-4.5	$152 \times 43 \times 10$	4.5	29.6	285281	76000	1.379×10^{9}	2
C152-F-4.7	$152 \times 43 \times 10$	4.7	30.9	285281	76000	1.379×10^{9}	2
C152-F-5.0	$152 \times 43 \times 10$	5.0	32.9	285281	76000	1.379×10^{9}	2

ตารางที่ 3.13 รายละเอียดตัวอย่างกาน PFRP ขนาด 152×43×10 mm ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น

ขั้นตอนการทดสอบ

การเตรียมตัวอย่างทคสอบและการทคสอบได้ดำเนินการที่ห้องปฏิบัติการทคสอบ คอนกรีต ศูนย์เกรื่องมือวิทยาศาสตร์และเทกโนโลยี มหาวิทยาลัยเทกโนโลยี โดยมีขั้นตอนดังนี้

 ตัดตัวอย่างตามความยาวที่ออกแบบ โดยก่อนการทดสอบ บริเวณกึ่งกลาง ของตัวอย่างทดสอบถูกเจาะรูเพื่อติดตั้งชุดทดสอบ จากนั้นติดตั้งชุดให้แรงกระทำแก่ตัวอย่าง ทดสอบ โดยชุดให้แรงกระทำมีลักษณะเป็นแผ่นเหล็กถูกเจาะรูสำหรับสลักเกลียว 16 mm (M16) ซึ่งมีลักษณะกล้ายกับการทดสอบคาน PFRP ที่มีจุดรองรับแบบง่าย ดังแสดงในรูปที่ 3.26 ดังนั้น แรงกระทำเป็นจุดในแนวดิ่ง (concentrated vertical load) สามารถกระทำผ่านจุดศูนย์กลางแรงเฉือน ของหน้าตัด และตัวอย่างกานถูกทดสอบโดยแรงกระทำแบบ 3 จุด (three-points loading test)

 ติดตั้งตัวอย่างทดสอบเข้ากับจุดรองรับ โดยปลายทั้งสองด้านของตัวอย่างถูก ทำให้ยึดแน่นโดยกล่องไม้เนื้อแข็งสำหรับจับตัวอย่างทดสอบ จากนั้นทำการยึดจุดรองรับดังกล่าว โดยใช้แผ่นเหล็ก 2 แผ่นบีบรัดด้านบนและด้านล่างของกล่องไม้ รูปที่ 3.27 และรูปที่ 3.28 แสดง แผนภาพและตัวอย่างการติดตั้งตัวอย่างทดสอบเข้ากับจุดรองรับแบบยึดแน่น

 เมื่อติดตั้งตัวอย่างทดสอบเข้าที่แล้ว ตัวอย่างทดสอบถูกตรวจสอบความตรง ในแนวราบโดยใช้ระดับน้ำ ระยะการแอ่นตัวแนวดิ่ง (vertical deflection) และระยะการแอ่นตัวด้านข้าง (lateral deflection) ของคานถูกวัด โดย Linear Variable Differential Transducer (LVDT) จำนวน 2 ตัว ติดตั้งบริเวณปีกด้านบนและกึ่งกลางกวามลึก (d / 2) ของหน้าตัด ตามลำดับ ดังแสดงในรูปที่ 3.29

เกิดขึ้งมาตรวัดความเครียด (strain gauge) จำนวน 2 ตัว บริเวณส่วนปีกบน
และปีกล่างของตัวอย่างหน้าตัดรูปตัวซีเพื่อตรวจสอบความเครียดของตัวอย่างภายใต้แรงคัด
เริ่มต้นการทดสอบโดยเพิ่มน้ำหนักบรรทุกอย่างช้า ๆ โดยตุ้มน้ำหนัก

(pendulum) ดังแสดงในรูปที่ 3.30 ตลอดการทดสอบ MW100 YOKOGAWA Data Acquisition Unit (DAQ) ถูกใช้ในการเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่องจนตัวอย่างทดสอบเกิดการวิบัติ



รูปที่ 3.26 แผนภาพการติดตั้งตัวอย่างกาน PFRP ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น



รูปที่ 3.27 การติดตั้งตัวอย่างทดสอบเข้ากับจุดรองรับแบบยึดแน่น



รูปที่ 3.28 จุครองรับแบบยึคแน่น



รูปที่ 3.29 การวัดระยะแอ่นตัวแนวดิ่งและด้านข้างและการติดตั้งมาตรวัดความเครียด ของตัวอย่างคาน PFRP ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น



รูปที่ 3.30 การทคสอบตัวอย่างกาน PFRP ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น

3.4 การวิเคราะห์กำลังรับแรงดัดของคาน PFRP หน้าตัดรูปตัวซีโดยสมการออกแบบ

Davalos, Qiao, and Salim (1997); Qiao et al. (1999) กล่าวว่าโดยส่วนมากคานและชิ้นส่วนรับ แรงดัดที่ทำจากวัสดุ PFRP จะเกิดการวิบัติแบบโก่งเดาะ (buckling failure) ก่อนการวิบัติเนื่องจาก กำลังของวัสดุ (material failure) สาเหตุเนื่องจากวัสดุ PFRP มีอัตราส่วนโมดูลัสยืดหยุ่นต่อโมดูลัส แรงเจือนสูงเมื่อเปรียบเทียบกับเหล็กรูปพรรณ ในปัจจุบันกู่มือการออกแบบโครงสร้าง พลาสติก (structural plastic design manual) โดยสมากมวิศวกรโยธาอเมริกัน (American Society of Civil Engineers: ASCE) (ASCE, 1984) ได้นำเสนอสมการสำหรับการออกแบบคานที่วิบัติโดยการ โก่งเดาะด้านข้างเนื่องจากการบิด (lateral-torsional buckling) โดยกู่มือออกแบบดังกล่าวได้อ้างอิง จากมาตรฐานการออกแบบโครงสร้างเหล็กรูปพรรณโดยวิธี LRFD (AISC/LRFD, 1999) ดังนั้น วัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ในหัวข้อนี้ เพื่อหาน้ำหนักโก่งเดาะ (buckling load) หรือน้ำหนัก วิกฤ ต (critical load) ร ว ม ถึง ทำนายพฤติกรรมการโก่งเดาะ โก่งเดาะ (buckling behavior) ของ วัสดุ PFRP หน้าตัดรูปตัวซีภายใต้แรงดัด

AISC/LRFD 350-99 ได้นำเสนอ สมการออกแบบสำหรับการหาค่าโมเมนต์โก่งเดาะ (*M_{cr}*) ของเหล็กโครงสร้างรูปพรรณที่วิบัติโดยการโก่งเดาะด้านข้างเนื่องจากการบิด (lateraltorsional buckling) สามารถหาได้จากสมการที่ (3.2)

$$M_{cr} = C_b \frac{\pi}{L} \sqrt{E I_y G J + \left(\frac{\pi E}{L}\right)^2 I_y C_w}$$

(3.2)

โดยที	L	คือ	ความยาวคาน
	E	คือ	โมดูลัสยึดหยุ่นของเหล็กรูปพรรณ
	G	คือ	โมดูลัสแรงเฉือนของเหล็กรูปพรรณ
	I_y	คือ	โมเมนต์อินเนอร์เชียของหน้าตัดรอบแกนรอง
	J	คือ	ค่าคงที่เนื่องจากการบิคของหน้าตัด
	$C_{_W}$	คือ	ค่าคงที่เนื่องจากการบิคเบี้ยวของหน้าตัด
	C_{b}	คือ	สัมประสิทธิ์สำหรับกรณีที่โมเมนต์ภายในมีค่าไม่สม่ำเสมอ
			หาได้จากสมการที่ (3.3)

Kirby and Nethercot (1979) นำเสนอสมการสำหรับคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สำหรับกรณีที่ โมเมนต์ภายในมีค่าไม่สม่ำเสมอ (non-uniform moment diagram) ดังนี้

$$C_{b} = \frac{12.5M_{\text{max}}}{2.5M_{\text{max}} + 3M_{A} + 4M_{B} + 3M_{C}}$$
(3.3)

โดยที่ M_{max} คือ โมเมนต์สูงสุดในช่วงกวามยาวกาน M_A คือ โมเมนต์ที่จุด 1/4 ของกวามยาวกาน M_B คือ โมเมนต์ที่จุดกึ่งกลางของกวามยาวกาน M_c คือ โมเมนต์ที่จุด 3/4 ของกวามยาวกาน

ดังนั้น จากผลการคำนวณตามสมการที่ (3.3) พบว่ากรณีจุดรองรับแบบง่าย และจุดรองรับ แบบยึดแน่น *C*, เท่ากับ 1.32 และ 1.92 ตามลำดับ

โดยปกติวัสดุ PFRP จะถูกพิจารณาเป็นวัสดุที่มีลักษณะแบบ Orthotropic material ซึ่ง คุณสมบัติทางกลขึ้นกับทิศทางการเรียงตัวของเส้นใย ดังนั้นคุณสมบัติทางกลในสมการที่ (3.2) (*E*,*G*) สามารถถูกแทนที่ด้วยค่า *E*_L และ *G*_{LT} ดังนั้น สมการออกแบบสำหรับการหาค่าโมเมนต์ โก่งเดาะของวัสดุ PFRP ที่วิบัติโดยการโก่งเดาะด้านข้างเนื่องจากการบิด (*M*_{cr,LRFD}) สามารถหาได้ จากสมการที่ (3.4)

$$M_{cr,LRFD} = C_b \frac{\pi}{L} \sqrt{E_L I_y G_{LT} J + \left(\frac{\pi E_L}{L}\right)^2 I_y C_w}$$
(3.4)

โดยที่ E_L คือ โมดูลัสยึดหยุ่นตามแนวแกน (longitudinal modulus) G_{LT} คือ โมดูลัสแรงเฉือนในแนวระนาบ (in-plane shear modulus)

นอกจากนี้ เนื่องจากความหนาของปีกและความหนาของเอวมีขนาดเท่ากัน ดังนั้น โมดูลัส ยืดหยุ่นตามแนวแกนและ โมดูลัสแรงเฉือนในแนวระนาบของส่วนปีกและเอวจึงสามารถประมาณก่า ได้ใกล้เคียงกัน อย่างไรก็ตาม หากหน้าตัดดังกล่าวมีความหนาปีกและความหนาเอวไม่เท่ากัน ก่า โมดูลัสยืดหยุ่นตามแนวแกนและ โมดูลัสแรงเฉือนในแนวระนาบของส่วนปีกและเอวอาจมีก่า แตกต่างกัน

บทที่ 4 ผลการศึกษาและอภิปรายผล

4.1 บทนำ

สำหรับเนื้อหาบทนี้ได้นำเสนอผลทดสอบคุณสมบัติของวัสดุ PFRP ประกอบด้วย คุณสมบัติทางกายภาพ (physical properties) และคุณสมบัติทางกลของวัสดุ (mechanical properties) ของวัสดุ PFRP โดยผลการทดสอบดังกล่าวมีความสำคัญอย่างมาก โดยเฉพาะการ คำนวณทางทฤษฎีเพื่อใช้ทำนายพฤติกรรมทางกล (mechanical behaviors) และการตอบสนองทาง โครงสร้าง (structural responses) จากนั้นกล่าวถึงผลการทดสอบกำลังรับแรงดัดของคานที่ทำจาก วัสดุ PFRP หน้าตัดรูปตัวซีในห้องปฏิบัติการ โดยแบ่งการนำเสนอเป็นห้วข้อตามลักษณะของจุด รองรับ ได้แก่ จุดรองรับแบบง่าย (simply supported) และจุดรองรับแบบยึดแน่น (fixed-end supported) ผลทดสอบที่ได้ประกอบด้วย ลักษณะเฉพาะ (characteristic) พฤติกรรมทางโครงสร้าง (structural behavior) และลักษณะการวิบัติ (modes of failure) ของคาน PFRP หน้าตัดรูปตัวซีภายได้ แรงคัด จากนั้น เปรียบเทียบผลการวิเคราะห์กำลังรับแรงดัดของคาน PFRP ที่ได้จากสมการออกแบบ โดยวิธี LRFD กับผลการทดสอบในห้องปฏิบัติการ

4.2 ผลทดสอบคุณสมบัติของวัสดุ PFRP

4.2.1 ผลการทดสอบปริมาณองค์ประกอบของวัสดุ PFRP

ตารางที่ 4.1 แสดงผลการทดสอบปริมาณขององก์ประกอบของวัสดุ PFRP จาก ดารางพบว่าผลการทดสอบโดยเฉลี่ยวัสดุ PFRP มีปริมาณของใยแก้วเท่ากับ 72.2% โดยน้ำหนัก และมีปริมาณของเรซินเท่ากับ 27.8% โดยน้ำหนัก เมื่อเปรียบเทียบผลทดสอบที่ได้กับปริมาณของ ใยแก้วที่ใช้ผลิตวัสดุ PFRP ของบริษัท Creative Pultrusion ซึ่งกำหนดอยู่ในช่วงระหว่าง 45-75% โดยน้ำหนัก พบว่าปริมาณใยแก้วของตัวอย่างที่ทดสอบได้มีค่าก่อนข้างมาก แต่อยู่ในช่วง ที่กำหนด รูปที่ 4.1 ถึงรูปที่ 4.2 แสดงการเรียงตัวของใยแก้ว จากรูปพบว่าผิวภายนอกทั้งสองด้าน ของตัวอย่างเป็นแผ่นผิว (surface veil) ที่มีการวางตัวของใยแก้วโดยไม่มีการสานแบบสุ่ม ทิศทาง (random fiber non-woven filaments) ส่วนภายในมีกลุ่มของเส้นใยแก้ว (continuous strand rovings) เรียงตัวไปในทิศทางตามยาวของชิ้นส่วนโดยไม่มีใยแก้วแบบแผ่น (glass fiber mat) อยู่ภายในชิ้นส่วน

		ปริมาณใยแก้	้วโดยน้ำหนัก	ปริมาณเรซินโดยน้ำหนัก	
ขนาดระบุ	บริเวณ	(%)		(%)	
		ເฉพາະบริเวณ	เฉพาะขนาด	ເฉพາະบริเวณ	เฉพาะขนาด
C76×22×6	ເອງ	73.36	74.09	26.64	25.72
C76×22×6	ปีก	75.20	/4.28	24.80	
C102×29×6	ເອງ	73.56	70.10	26.44	27.99
C102×29×6	ปีก	70.68	/2.12	29.32	27.88
$C152 \times 43 \times 10$	ເອງ	65.67	(7.20	34.33	32.80
$C152 \times 43 \times 10$	ปีก	68.68	07.20	31.27	
เฉลี่ยทั้ง	งหมด	72.20		27.80	

ตารางที่ 4.1 ผลการทคสอบปริมาณขององค์ประกอบของหน้าตัด



รูปที่ 4.1 ลักษณะของส่วนเอวและปีกของวัสดุ PFRP หลังจากการเผาเอาเรซินออก



รูปที่ 4.2 ลักษณะการวางตัวของใยแก้วและแผ่นผิวของชิ้นส่วน PFRP

4.2.2 ผลการทดสอบคุณสมบัติทางกลของวัสดุ PFRP

4.2.2.1 ผลการทดสอบแรงดึงตามแนวแกนของเส้นใย

รูปที่ 4.3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยแรงและความเครียดเชิงดึง ตามแนวแกนของเส้นใยของวัสดุ PFRP จากรูปพบว่าพฤติกรรมของวัสดุมีลักษณะคล้ายวัสดุเปราะ ที่มีพฤติกรรมแบบเชิงเส้นตรงจนถึงจุดวิบัติ (linear elastic to failure) และมีการวิบัติแบบแตกหัก โดยฉับพลัน ดังแสดงตัวอย่างในรูปที่ 4.4



รูปที่ 4.3 ความสัมพันธ์ของหน่วยแรงและความเครียดเชิงดึงตามแนวแกนของเส้นใย



รูปที่ 4.4 การวิบัติของตัวอย่างทคสอบแรงคึงตามแนวแกนของเส้นใย

จากผลการทคสอบกำลังรับแรงคึงและ โมคูลัสยืคหยุ่นเชิงคึงตามแนวแกน ของเส้นใยเฉลี่ยของวัสดุ PFRP ดังแสดงในตารางที่ 4.2 พบว่าหน่วยแรงคึงประลัยของวัสดุ PFRP มีค่าใกล้เคียงกับวัสดุ PFRP ของบริษัท Creative Pultrusion และ โมคูลัสยืคหยุ่นเชิงคึงของวัสดุ PFRP ที่ใช้ทคสอบมีค่าสูงกว่าวัสดุ PFRP ของบริษัท Creative Pultrusion ประมาณ 2.05 เท่า การที่ วัสดุ PFRP ที่ใช้ในการทคสอบมีโมคูลัสยึคหยุ่นเชิงคึงสูงกว่าของบริษัทCreative Pultrusion เนื่องจากมีปริมาณใยแก้วมาก (72.2% โดยน้ำหนัก) และเส้นใยแก้วนั้นมีโมคูลัสยึคหยุ่นเชิงคึงสูง กว่าเรซินประมาณ 18 เท่า (Bank, 2006) ดังนั้นวัสดุ PFRP จึงมีแนวโน้มในการมีโมคูลัสยึคหยุ่นเชิง ดึงสูง

คุณสมบัติทางกล	ผลทคสอบ	Creative Pultrusion
หน่วยแรงดึงประลัยตามแนวแกนของเส้นใย เฉลี่ย (MPa)	224.03	226.90
โมดูลัสยึดหยุ่นเชิงดึงตามแนวแกนของเส้นใย เฉลี่ย (GPa)	35.20	17.20
ความเกรียดที่จุดวิบัติ (mm/mm)	0.0054	-

ตารางที่ 4.2 ผลทคสอบแรงดึงตามแนวแกนของเส้นใยของวัสดุ PFRP
4.2.2.2 ผลการทดสอบแรงอัดตามแนวแกนของเส้นใย

รูปที่ 4.5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยแรงและความเครียดเชิงอัด ตามแนวแกนของเส้นใยของวัสดุ PFRP จากรูปพบว่าพฤติกรรมของวัสดุมีลักษณะคล้ายวัสดุเปราะ ที่มีพฤติกรรมแบบเชิงเส้นตรงจนถึงจุดวิบัติ (linear elastic to failure) ที่ความเครียดประมาณ 10,000 με และมีการวิบัติแบบแตกหักโดยฉับพลันดังแสดงตัวอย่างในรูปที่ 4.6



รูปที่ 4.5 ความสัมพันธ์ของหน่วยแรงและความเครียคเชิงอัคตามแนวแกนของเส้นใย



รูปที่ 4.6 การวิบัติของตัวอย่างทคสอบแรงอัคตามแนวแกนของเส้นใย

จากผลการทคสอบกำลังรับแรงอัคและ โมดูลัสยึคหยุ่นเชิงอัคตามแนวแกนของ เส้นใยเฉลี่ยของวัสดุ PFRP ดังแสดงในตารางที่ 4.3 พบว่าหน่วยแรงอัคประลัยและ โมดูลัสยึคหยุ่น เชิงอัคตามแนวแกนของเส้นใยของวัสดุ PFRP ที่ใช้ในการทคสอบมีค่าน้อยกว่าวัสดุ PFRP ของ บริษัท Creative Pultrusion เท่ากับ 59.91% และ 1.96 เท่า ตามลำดับ สาเหตุที่วัสดุ PFRP ที่ใช้ ในงานวิจัยมีหน่วยแรงอัดประลัยและ โมดูลัสยึดหยุ่นเชิงอัคตามแนวแกนของเส้นใยต่ำกว่า วัสดุของบริษัท Creative Pultrusion เนื่องจากการรับแรงอัคตามแนวแกนของเส้นใย เส้นใยแก้ว จะเกิดการ โก่งเดาะ (buckling) ส่งผลให้เรซินเป็นวัสดุหลักในการรับแรงอัค ดังนั้นแสดงให้เห็นว่า ส่วนผสมของเรซินที่ใช้ในการผลิตด้อยคุณภาพ

ตารางที่ 4.3 ผลทคสอบแรงอัคตามแนวแกนของเส้นใยของวัสดุ PFRP

คุณสมบัติทางกล	ผลทคสอบ	Creative Pultrusion
หน่วยแรงอัดประลัยตามแนวแกนของเส้นใยเฉลี่ย	121.86 MPa	226.90 MPa
โมดูลัสยืดหยุ่นเชิงอัดตามแนวแกนของเส้นใยเฉลี่ย	10.51 GPa	20.60 GPa

4.2.2.3 ผลการทดสอบแรงอัดตามแนวขวางของเส้นใย

รูปที่ 4.7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยแรงและความเครียดเชิงอัดตาม แนวขวางเส้นใยของวัสดุ PFRP จากรูปพบว่าพฤติกรรมของวัสดุมีลักษณะคล้ายวัสดุเปราะที่มี พฤติกรรมแบบเชิงเส้นตรงจนถึงจุดวิบัติ รูปที่ 4.8 แสดงลักษณะการวิบัติของตัวอย่างสำหรับ การทดสอบแรงอัดตามแนวขวางของเส้นใย จากรูปพบว่าตัวอย่างเกิดการวิบัติแบบการแตกหัก โดยฉับพลันของเรซินและการเลื่อนของเส้นใย



รูปที่ 4.7 ความสัมพันธ์ของหน่วยแรงและความเครียดเชิงอัดตามแนวขวางของเส้นใย



รูปที่ 4.8 การวิบัติของตัวอย่างทคสอบแรงอัคตามแนวขวางของเส้นใย

ตารางที่ 4.4 แสดงผลการทดสอบกำลังรับแรงอัดและ โมดูลัสยืดหยุ่นเชิงอัดตาม แนวขวางเส้นใยเฉลี่ยของวัสดุ PFRP จากตารางพบว่าหน่วยแรงอัดประลัยและ โมดูลัสยืดหยุ่น เชิงอัดตามแนวขวางเส้นใยของวัสดุ PFRP ที่ใช้ในการทดสอบมีก่าน้อยกว่าของวัสดุ PFRP ของบริษัท Creative Pultrusion, อยู่ 79.55% และ 2.77 เท่า ตามลำดับ สาเหตุที่วัสดุ PFRP มีหน่วยแรงอัดประลัยและ โมดูลัสยืดหยุ่นเชิงอัดตามแนวขวางเส้นใยต่ำ เนื่องจากภายใต้แรงอัด ตั้งฉากเส้นใย เรซินเป็นตัวหลักในการรับแรงกระทำ ส่งผลให้เส้นใยแก้วเกิดการเลื่อนได้ง่าย และเมื่อเปรียบเทียบคุณสมบัติทางกลของวัสดุ PFRP ตามทิศทางที่รับแรงกระทำ การรับแรง ในทิศทางขนานเส้นใยมีกำลังและความแกร่งมากกว่าการรับแรงในทิศทางตั้งฉากเส้นใย แสดงว่าคุณสมบัติทางกลของวัสดุ PFRP ขึ้นอยู่กับทิศทางการวางตัวของเส้นใยแก้วหรือเป็นวัสดุ ออโธโทรปิก (orthotropic material)

ตารางที่ 4.4 ผลทคสอบแรงอัคตามแนวขวางของเส้นใย

คุณสมบัติทางกล	ผลทคสอบ	Creative Pultrusion
หน่วยแรงอัดประลัยตามแนวขวางของเส้นใยเฉลี่ย	23.19 MPa	113.40 MPa
โมดูลัสยึคหยุ่นเชิงอัคตามแนวขวางเส้นใยเฉลี่ย	2.49 GPa	6.90 GPa

4.2.2.4 ผลการทดสอบแรงดัดตามแนวแกนของเส้นใย

รูปที่ 4.9 แสดงความสัมพันธ์ของหน่วยแรงและความเครียดเชิงคัดตาม แนวแกนของเส้นใย จากรูปพบว่าพฤติกรรมของวัสอุมีลักษณะคล้ายวัสอุเปราะที่มีพฤติกรรมแบบ เชิงเส้นตรงจนถึงจุดวิบัติ รูปที่ 4.10 แสดงลักษณะการวิบัติของตัวอย่างสำหรับการทดสอบแรงคัด ตามแนวแกนของเส้นใย จากรูปพบว่าการวิบัติของตัวอย่างเริ่มต้นจากการวิบัติของเรซิน จากนั้นจึง เกิดการขาดออกของเส้นใยแก้วบริเวณที่รับแรงคึงของตัวอย่างทดสอบในทิศทางขนานกับเส้นใย แก้ว การวิบัติเริ่มจากผิวนอกของตัวอย่างที่มีหน่วยแรงคัดสูงสุด



รูปที่ 4.9 ความสัมพันธ์ของหน่วยแรงและความเครียดเชิงคัคตามแนวแกนของเส้นใย



รูปที่ 4.10 การวิบัติของตัวอย่างทคสอบแรงคัคตามแนวแกนของเส้นใย

ตารางที่ 4.5 แสดงผลการทดสอบกำลังรับแรงคัคและ โมคูลัสยึดหยุ่นเชิงคัคตาม แนวแกนของเส้นใยเฉลี่ยของวัสคุ PFRP จากตารางพบว่าหน่วยแรงคัคประลัยและ โมคูลัสยึคหยุ่น เชิงคัคตามแนวแกนของเส้นใยสำหรับวัสคุ PFRP ที่ใช้ทคสอบมีค่าสูงกว่าของวัสคุ PFRP ของบริษัท Creative Pultrusion ประมาณ 104% และ 2.82 เท่า ตามลำคับ สาเหตุที่วัสคุ PFRP มี หน่วยแรงอัคและ โมคูลัสยึคหยุ่นเชิงคัคตามแนวแกนของเส้นใยสูง เนื่องจากวัสคุ PFRP ที่ใช้ ในงานวิจัยมีปริมาณเส้นใยแก้วสูง ดังนั้นภายใต้แรงดัดเส้นใยแก้วดังกล่าวทำหน้าที่รับหน่วยแรงดึง และแรงอัดเป็นหลักส่งผลให้กำลังวัสดุที่ทดสอบได้มีค่าสูง

คุณสมบัติทางกล	ผลทคสอบ	Creative Pultrusion
หน่วยแรงคัคประลัยตามแนวแกนของเส้นใยเฉลี่ย	509.73 MPa	226.90 MPa
โมดูลัสยึดหยุ่นเชิงคัคตามแนวแกนของเส้นใยเฉลี่ย	31.07 GPa	11.00 GPa

ตารางที่ 4.5 ผลทคสอบแรงคัคตามแนวแกนของเส้นใย

4.2.2.5 ผลการทดสอบแรงเฉือนตามแนวแกนของเส้นใย

รูปที่ 4.11 แสดงความสัมพันธ์ของหน่วยแรงเฉือนและความเครียดเชิง เฉือนตามแนวแกนของเส้นใย จากรูปพบว่าในช่วงแรก พฤติกรรมของวัสดุมีถักษณะแบบเชิง เส้นตรงจนใกล้ถึงหน่วยแรงเฉือนสูงสุด จากนั้นช่วงที่สอง พฤติกรรมของตัวอย่างสามารถแบ่ง ออกเป็น2 ถักษณะ คือ หน่วยแรงเฉือนของวัสุดมีก่าลดลงแต่ตัวอย่างยังสามารถรับแรงต่อไปใด้ หรือหน่วยแรงเฉือนของวัสุดมีก่าคงที่ โดยความเครียดที่บันทึกได้มีก่าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งมาตรความเครียดเกิดการหลุดร่อน การตรวจสอบถักษณะวิบัติของตัวอย่างใช้การสังเกต ขณะทดสอบร่วมกับการเปลี่ยนแปลงโดยฉับพลันของเส้นกราฟความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยแรง และกวามเครียดเชิงเฉือน วัสดุเหนียวบางประเภทอาจไม่เกิดการวิบัติแบบเฉือนเพียงอย่างเดียว แต่อาจเกิดการวิบัติหลายแบบร่วมกัน (ASTM D5379-05, 2005) รูปที่ 4.12 แสดงลักษณะการวิบัติ ของตัวอย่างสำหรับการทดสอบแรงเฉือนตามแนวแกนของเส้นใย จากรูปพบว่าการวิบัติเริ่มต้น จากการแตกของเรซินตามทิสทางขนานกับเส้นใยแก้วบริเวณที่บากเป็นรูปตัววี (v-notched) จากนั้นรอยแตกจะเคลื่อนเข้าใกล้กับบริเวณจุดรองรับ ส่งผลให้ตัวอย่างเกิดการเลื่อนออกจากกัน ในแนวดิ่งตามแนวบากรูปตัววี



รูปที่ 4.11 ความสัมพันธ์ของหน่วยแรงและความเครียดเฉือนตามแนวแกนของเส้นใย



รูปที่ 4.12 การวิบัติของตัวอย่างทคสอบแรงเฉือนตามแนวแกนของเส้นใย

ตารางที่ 4.6 แสดงผลการทดสอบกำลังรับแรงเฉือนและ โมดูลัสแรงเฉือนตาม แนวแกนของเส้นใยเฉลี่ยของวัสคุ PFRP จากตารางพบว่าโมดูลัสยึดหยุ่นเชิงเฉือนตามแนวแกน ของเส้นใยของวัส ดุ PFRP ที่ใช้ในการทดสอบมีค่าสูงกว่าวัส ดุ PFRP ของบริษัท Creative Pultrusion ประมาณ 0.75 เท่า อย่างไรก็ตาม กำลังรับแรงของเรซินเป็นปัจจัยหนึ่งที่มี ความสำคัญต่อการรับแรงเฉือน โดยวัสดุ PFRP ที่ใช้ในงานวิจัย มีปริมาณของสัดส่วนเรซิน ที่ต่ำ (27.8%) ส่งผลให้ความสามารถในการรับแรงเฉือนมีค่าต่ำกว่าวัสดุ PFRP ของบริษัท Creative Pultrusion ตารางที่ 4.6 ผลทคสอบแรงเฉือนตามแนวแกนของเส้นใย

คุณสมบัติทางกล	ผลทคสอบ	Creative Pultrusion (Full section)
หน่วยแรงเฉือนสูงสุดตามแนวแกนของเส้นใยเฉลี่ย	37.27 MPa	-
โมดูลัสแรงเฉือนตามแนวแกนของเส้นใยเฉลี่ย	2.18 GPa	2.9 GPa

4.3 คาน PFRP หน้าตัดรูปตัวซีที่มีจุดรองรับแบบง่าย

4.3.1 พฤติกรรมการรับแรงดัดของคานที่มีจุดรองรับแบบง่าย

รูปที่ 4.13 ถึงรูปที่ 4.18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระขะ การแอ่นตัวแนวดิ่งที่กึ่งกลางของตัวอย่างคานที่มีจุดรองรับแบบง่าย จากรูปพบว่าสำหรับคาน ที่มีอัตราส่วน *L/d* < 20 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระขะการแอ่นตัวในแนวดิ่ง ที่กึ่งกลางของคานมีลักษณะเป็นเชิงเส้นจนถึงค่าประมาณ 60-80% ของน้ำหนักโก่งเดาะ จากนั้น พฤติกรรมของตัวอย่างทดสอบจะเปลี่ยนแปลงเป็นแบบไร้เชิงเส้นเล็กน้อย จนกระทั่งตัวอย่างเกิด การวิบัติ สำหรับคานยาวที่มีอัตราส่วน *L/d* ≥ 20 พฤติกรรมการรับแรงของคานมีลักษณะเป็นเชิง เส้นจนถึงค่าประมาณ 90-95% ของน้ำหนักโก่งเดาะหรือมีลักษณะใกล้เกียงแบบยืดหยุ่นเชิงเส้น จนถึงจุดวิบัติ (linear elastic to failure) ในทางตรงกันข้าม พฤติกรรมรับแรงทางด้านข้างมีความ แตกต่างจากพฤติกรรมรับแรงแนวดิ่ง รูปที่ 4.19 ถึงรูปที่ 4.21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนัก บรรทุกและระขะการแอ่นตัวด้านข้างที่กึ่งกลางของลานที่มีจุดรองรับแบบง่าย จากรูปพบว่า พฤติกรรมรับแรงทางด้านข้างมีลักษณะเป็นเชิงเส้นจนถึงค่าประมาณ 50-60% ของน้ำหนักโก่ง เดาะ จากนั้นความชันของเส้นกราฟจะต่อย ๆ ลดลงแบบไร้เชิงเส้นตรง จนกระทั่งตัวอย่างทดสอบ เกิดการวิบัติ

ลักษณะการวิบัติของตัวอย่างคานที่มีจุดรองรับแบบง่ายมีลักษณะแบบการ โก่งเดาะ ด้านข้างเนื่องจากการบิด (lateral-torsional buckling) ซึ่งเกิดจากการแอ่นตัวแนวดิ่งและการแอ่นตัว ด้านข้างในเวลาเดียวกัน ดังแสดงตัวอย่างในรูปที่ 4.22 ถึงรูปที่ 4.24 จากการทดสอบไม่พบการวิบัติ โดยกำลังของวัสดุ (material failure) และการ โก่งเดาะเฉพาะที่ (local buckling) บริเวณปีกและเอว ของหน้าตัด ดังนั้น ลักษณะการเปลี่ยนแปลงรูปร่างของตัวอย่างทดสอบขึ้นกับความยาวของตัวอย่าง โดยตัวอย่างกาน PFRP ที่มีความยาวมากกว่าจะมีแนวโน้มของการ โก่งเดาะด้านข้างเนื่องจาก การบิดเด่นชัดกว่าตัวอย่างที่มีความยาวสั้น



รูปที่ 4.13 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระยะการแอ่นตัวแนวคิ่งที่กึ่งกลาง ของตัวอย่างขนาด 76×22×6 mm ความยาว 1.0 ถึง 2.5 m ที่มีจุดรองรับแบบง่าย



รูปที่ 4.14 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระยะการแอ่นตัวแนวดิ่งที่กึ่งกลาง ของตัวอย่างขนาด 76×22×6 mm ความยาว 2.7 ถึง 4.0 m ที่มีจุดรองรับแบบง่าย



รูปที่ 4.15 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระยะการแอ่นตัวแนวดิ่งที่กึ่งกลาง ของตัวอย่างขนาด 102×29×6 mm ความยาว 1.0 ถึง 2.7 m ที่มีจุครองรับแบบง่าย



รูปที่ 4.16 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระยะการแอ่นตัวแนวคิ่งที่กึ่งกลาง ของตัวอย่างขนาด 102×29×6 mm ความยาว 3.0 ถึง 5.0 m ที่มีจุดรองรับแบบง่าย



รูปที่ 4.17 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระยะการแอ่นตัวแนวดิ่งที่กึ่งกลาง ของตัวอย่างขนาด 152×43×10 mm ความยาว 1.5 ถึง 3.2 m ที่มีจุดรองรับแบบง่าย



รูปที่ 4.18 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระยะการแอ่นตัวแนวคิ่งที่กึ่งกลาง ของตัวอย่างขนาค 152×43×10 mm ความยาว 3.5 ถึง 5.0 m ที่มีจุครองรับแบบง่าย



รูปที่ 4.19 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระยะการแอ่นตัวค้านข้างที่กึ่งกลาง ของตัวอย่างคาน PFRP ขนาด 76×22×6 mm ที่มีจุดรองรับแบบง่าย



รูปที่ 4.20 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระยะการแอ่นตัวด้านข้างที่กึ่งกลาง ของตัวอย่างกาน PFRP ขนาด 102×29×6 mm ที่มีจุดรองรับแบบง่าย



รูปที่ 4.21 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระยะการแอ่นตัวด้านข้างที่กึ่งกลาง ของตัวอย่างคาน PFRP ขนาด 152×43×10 mm ที่มีจุดรองรับแบบง่าย



รูปที่ 4.22 ลักษณะการวิบัติของตัวอย่างขนาค 76×22×6 mm ที่มีจุครองรับแบบง่าย

103



รูปที่ 4.23 ลักษณะการวิบัติของตัวอย่างขนาด 102×29×6 mm ที่มีจุดรองรับแบบง่าย



รูปที่ 4.24 ลักษณะการวิบัติของตัวอย่างขนาด 152×43×10 mm ที่มีจุครองรับแบบง่าย

4.3.2 น้ำหนักโก่งเดาะของคานที่มีจุดรองรับแบบง่าย

ตารางที่ 4.7 ถึงตารางที่ 4.9 แสดงผลการทดสอบตัวอย่างกาน PFRP ที่มีจุดรองรับ แบบง่ายสำหรับตัวอย่างขนาด 76×22×6 102×29×6 และ 152×43×10 mm ตามลำดับ โดย ตารางดังกล่าว น้ำหนักโก่งเดาะ (buckling load) ที่ทดสอบได้จากตัวอย่างแต่ละตัวถูกนำมาหา ก่าเฉลี่ยของแต่ละความยาวเพื่อใช้เป็นน้ำหนักโก่งเดาะที่ได้จากการทดสอบ (P_{cr.EXP}) จากตาราง พบว่าเมื่อพิจารณาตัวอย่างทดสอบในกลุ่มที่มีหน้าตัดเท่ากัน น้ำหนักโก่งเดาะที่ได้จากการทดสอบ มีแนวโน้มลดลงเมื่อความยาวของตัวอย่างมีก่าเพิ่มขึ้น รูปที่ 4.25 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง น้ำหนักโก่งเคาะและความยาวของตัวอย่างกาน PFRP ที่มีจุดรองรับแบบง่าย จากรูปพบว่าความยาว ของกานเป็นปัจจัยที่มีผลต่อน้ำหนักโก่งเดาะ นอกจากนี้พบว่าเมื่อพิจารณาตัวอย่างทดสอบที่ความยาว เท่ากัน ตัวอย่างหน้าตัด 152×43×10 mm สามารถรับแรงได้มากกว่าตัวอย่างหน้าตัด 102×29×6 และ 76×22×6 mm ตามลำดับ

Specimens	Dimensions	L	Experiment		
	$(d \times b \times t)$	(m)	Test A	Test B	Average
	$(mm \times mm \times mm)$		$P_{cr,A}$	$P_{cr,\mathrm{B}}$	$P_{cr,\mathrm{EXP}}$
			(N)	(N)	(N)
C76-S-1.0	76×22×6	1.0	1692.3	1742.3	1717.3
C76-S-1.2	$76 \times 22 \times 6$	1.2	1221.8	1299.9	1260.9
C76-S-1.5	76×22×6	ลัยเทาร์เนโล	907.5	859.4	883.5
C76-S-1.7	$76 \times 22 \times 6$	1.7	711.3	663.2	687.3
C76-S-2.0	$76 \times 22 \times 6$	2.0	515.1	507.0	511.1
C76-S-2.2	$76 \times 22 \times 6$	2.2	417.0	399.9	408.5
C76-S-2.5	$76 \times 22 \times 6$	2.5	320.9	311.8	316.4
C76-S-2.7	$76 \times 22 \times 6$	2.7	271.9	262.8	267.4
C76-S-3.0	$76 \times 22 \times 6$	3.0	220.8	213.7	217.3
C76-S-3.2	76×22×6	3.2	193.7	193.3	193.5
C76-S-3.5	76×22×6	3.5	159.1	154.6	156.9
C76-S-3.7	76×22×6	3.7	134.2	138.3	136.3
C76-S-4.0	76×22×6	4.0	120.8	115.8	118.3

ตารางที่ 4.7 ผลการทดสอบตัวอย่างกานขนาด 76×22×6 mm ที่มีจุดรองรับแบบง่าย

Specimens	Dimensions	L	Experiment		
	$(d \times b \times t)$	(m)	Test A	Test B	Average
	$(mm \times mm \times mm)$		$P_{cr,A}$	$P_{cr,\mathrm{B}}$	$P_{cr, \text{EXP}}$
			(N)	(N)	(N)
C102-S-1.0	$102 \times 29 \times 6$	1.0	3577.9	3774.1	3676.0
C102-S-1.2	$102 \times 29 \times 6$	1.2	2557.6	2510.0	2533.8
C102-S-1.5	$102 \times 29 \times 6$	1.5	1594.2	1496.1	1545.2
C102-S-1.7	$102 \times 29 \times 6$	1.7	1262.0	1299.9	1281.0
C102-S-2.0	$102 \times 29 \times 6$	2.0	957.5	959.4	958.5
C102-S-2.2	$102 \times 29 \times 6$	2.2	809.4	811.3	810.4
C102-S-2.5	$102 \times 29 \times 6$	2.5	613.2	615.1	614.2
C102-S-2.7	$102 \times 29 \times 6$	2.7	534.7	517.0	525.9
C102-S-3.0	$102 \times 29 \times 6$	3.0	417.0	418.9	418.0
C102-S-3.2	$102 \times 29 \times 6$	3.2	361.0	340.6	350.8
C102-S-3.5	$102 \times 29 \times 6$	3.5	291.9	311.9	301.9
C102-S-3.7	$102 \times 29 \times 6$	3.7	271.9	241.9	256.9
C102-S-4.0	$102 \times 29 \times 6$	4.0	222.8	221.9	222.4
C102-S-4.2	$102 \times 29 \times 6$	4.2	194.6	204.6	199.6
C102-S-4.5	$102 \times 29 \times 6$	asin4.3 ula	176.2	166.6	171.4
C102-S-4.7	$102 \times 29 \times 6$	4.7	164.2	154.2	159.2
C102-S-5.0	$102 \times 29 \times 6$	5.0	144.2	124.6	134.4

ตารางที่ 4.8 ผลการทคสอบตัวอย่างคานขนาค 102×29×6 mm ที่มีจุครองรับแบบง่าย

Specimens	Dimensions	L	Experiment		
	$(d \times b \times t)$	(m)	Test A	Test B	Average
	$(mm \times mm \times mm)$		$P_{cr,\mathrm{A}}$	$P_{cr,\mathrm{B}}$	$P_{cr, \text{EXP}}$
			(N)	(N)	(N)
C152-S-1.5	$152 \times 43 \times 10$	1.5	9449.5	9076.7	9263.1
C152-S-1.7	$152 \times 43 \times 10$	1.7	7256.8	7026.3	7141.6
C152-S-2.0	$152 \times 43 \times 10$	2.0	5069.1	4975.9	5022.5
C152-S-2.2	$152 \times 43 \times 10$	2.2	4323.5	4137.1	4230.3
C152-S-2.5	$152 \times 43 \times 10$	2.5	3577.7	3298.3	3438.0
C152-S-2.7	$152 \times 43 \times 10$	2.7	3018.7	2925.5	2972.1
C152-S-3.0	$152 \times 43 \times 10$	3.0	2477.1	2379.0	2428.1
C152-S-3.2	152×43×10	3.2	2276.0	2182.8	2229.4
C152-S-3.5	$152 \times 43 \times 10$	3.5	1888.5	1790.4	1839.5
C152-S-3.7	$152 \times 43 \times 10$	3.7	1692.3	1594.2	1643.3
C152-S-4.0	$152 \times 43 \times 10$	4.0	1398.0	1299.9	1349.0
C152-S-4.2	$152 \times 43 \times 10$	4.2	1295.0	1201.8	1248.4
C152-S-4.5	$152 \times 43 \times 10$	4.5	1103.7	1005.6	1054.7
C152-S-4.7	$152 \times 43 \times 10$	4.7	977.5	957.5	967.5
C152-S-5.0	152×43×10	asin5.0 ula	859.4	809.4	834.4

ตารางที่ 4.9 ผลการทดสอบตัวอย่างกานขนาด 152×43×10 mm ที่มีจุดรองรับแบบง่าย



รูปที่ 4.25 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักโก่งเดาะและความยาวของตัวอย่างคาน PFRP ที่มีจุดรองรับแบบง่าย

ะ สาววัทยาลัยเทคโนโลยีสุรบาร

4.3.3 ความเครียดของคานที่มีจุดรองรับแบบง่าย

ในงานวิจัยนี้ มาตรวัดความเกรียด (strain gauge) จำนวน 2 ตัว ได้ถูกติดตั้งตาม แนวแกนบริเวณส่วนของปีกบน (top flange) และปีกล่าง (bottom flange) ของตัวอย่างหน้าตัดรูป ตัวซีเพื่อตรวจสอบความเครียดของตัวอย่างภายใต้แรงคัด โดยความเครียดเชิงอัด (compressive strain) ที่บันทึกจากปีกบนของหน้าตัดมีก่าเป็นลบ ในตรงกันข้าม ความเครียดเชิงคึง (tensile strain) ที่บันทึกจากปีกล่างของหน้าตัดมีก่าเป็นบวก

รูปที่ 4.26 ถึงรูปที่ 4.28 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและความเครียด ที่กึ่งกลางของตัวอย่างคานที่มีจุดรองรับแบบง่าย จากรูปพบว่าความเครียดตามแนวแกน ของตัวอย่างมีลักษณะแบบเชิงเส้นจนถึงจุดวิบัติ โดยค่าความเครียดสูงสุดที่ทดสอบ ได้มีค่า อยู่ระหว่าง 500-1,200 µε ซึ่งมีค่าน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับความเครียดประลัยที่ได้จาก การทดสอบคุณสมบัติของวัสดุ นอกจากนี้ ค่าความเครียดเชิงดึงและความเครียดเชิงอัดภายใต้แรง ดัดมีค่าใกล้เคียงกันตลอดการทดสอบแต่มีเครื่องหมายตรงกันข้าม



รูปที่ 4.26 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและความเครียดที่กึ่งกลาง ของตัวอย่างคาน PFRP ขนาค 76×22×6 mm ที่มีจุครองรับแบบง่าย



รูปที่ 4.27 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและความเครียดที่กึ่งกลาง ของตัวอย่างคาน PFRP ขนาด 102×29×6 mm ที่มีจุดรองรับแบบง่าย



รูปที่ 4.28 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและความเครียดที่กึ่งกลาง ของตัวอย่างคาน PFRP ขนาด 152×43×10 mm ที่มีจุดรองรับแบบง่าย รูปที่ 4.29 แสดงตัวอย่างความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยแรงและความเครียด ที่กึ่งกลางของตัวอย่างคาน PFRP ที่มีจุดรองรับแบบง่าย จากรูปพบว่าหน่วยแรงดึงและแรงอัด ตามแนวแกนของตัวอย่างภายใต้แรงคัคมีลักษณะแบบเชิงเส้นจนถึงจุดวิบัติ และจากความสัมพันธ์ ดังกล่าวนี้สามารถหาค่าโมดูลัสยึดหยุ่นเชิงคัดที่ได้จากการทดสอบขนาดจริง (full scale) โดยเฉลี่ย เท่ากับ 33.1 GPa ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับค่าที่ได้จากการทดสอบวัสดุ



รูปที่ 4.29 ตัวอย่างความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยแรงและความเครียดที่กึ่งกลาง ของตัวอย่างกาน PFRP ที่มีจุดรองรับแบบง่าย

4.3.4 การเปรียบเทียบโมเมนต์โก่งเดาะที่ทดสอบได้กับสมการออกแบบของ LRFD สำหรับคานที่มีจุดรองรับแบบง่าย

สำหรับคานที่มีจุดรองรับแบบง่ายภายใต้แรงกระทำที่กึ่งกลางตัวอย่างทดสอบ น้ำหนักโก่งเดาะที่ทดสอบได้ (P_{cr.Exp}) สามารถเปลี่ยนกลับเป็นก่าโมเมนต์โก่งเดาะที่ได้จากการทดสอบ (M_{cr.Exp}) ดังแสดงในสมการที่ (4.1)

$$M_{cr,\text{EXP}} = P_{cr,\text{EXP}} L/4 \tag{4.1}$$

ตารางที่ 4.10 ถึงตารางที่ 4.12 แสดงผลการเปรียบเทียบโมเมนต์โก่งเดาะจาก การทดสอบและโมเมนต์โก่งเดาะที่คำนวณจากสมการ LRFD (*M_{cr,LRFD}*) สำหรับคาน PFRP ที่มีจุด รองรับแบบง่ายสามารถคำนวณก่า *M_{cr,LRFD}* ได้จากสมการที่ (3.4) จากตารางพบว่าหากพิจารณา ตัวอย่างทดสอบในกลุ่มที่มีหน้าตัดเท่ากัน โมเมนต์โก่งเดาะที่ได้จากการทดสอบ (*M_{cr,EXP}*) มีแนวโน้มลดลงเมื่อกวามยาวกานเพิ่มขึ้น

นอกจากนี้ พบว่าอัตราส่วนระหว่างโมเมนต์โก่งเคาะจากการทคสอบและโมเมนต์ โก่งเคาะที่คำนวณจากสมการ LRFD ($M_{cr, EXP}/M_{cr, LRFD}$) มีก่าอยู่ระหว่าง 0.88-1.05 สำหรับคานที่มี อัตราส่วน $L/d \ge 20$ อัตราส่วน $M_{cr, EXP}/M_{cr, LRFD}$ มีก่าอยู่ระหว่าง 1.01-1.05 แสดงให้เห็น ว่า โมเมนต์โก่งเคาะที่คำนวณจากสมการ LRFD สามารถทำนายกำลังรับแรงของคานได้อย่าง ถูกต้องเพียงพอภายใต้ขอบเขตของงานวิจัย อย่างไรก็ตาม กานที่มีอัตราส่วน L/d < 20อัตราส่วน $M_{cr, EXP}/M_{cr, LRFD}$ มีก่าอยู่ระหว่าง 0.88-0.99 โดยสาเหตุที่โมเมนต์โก่งเคาะที่ทดสอบได้ มีก่าต่ำกว่าโมเมนต์ที่กำนวณได้จากสมการของ LRFD อาจมีสาเหตุที่โมเมนต์โก่งเคาะที่ทดสอบได้ ที่อ่าต่ำกว่าโมเมนต์ที่กำนวณได้จากสมการของ LRFD อาจมีสาเหตุเนื่องจาก ความไม่สมบูรณ์ของ ตัวอย่างทดสอบ (initial crookedness) ตลอดจนตัวอย่างกานที่มีความยาวต่ำ พฤติกรรมทาง โกรงสร้างก่อนที่ตัวอย่างจะเกิดการโก่งเคาะมีลักษณะแบบไม่เชิงเส้นเล็กน้อย ส่งผลให้ กำลังโก่งเคาะที่ทดสอบได้มีก่าต่ำกว่าผลการกำนวณจากสมการของ LRFD

Specimens	L/d		Experiment		Anal	ytical
		Test A	Test B	Average	LRFD	$M_{cr, EXP}$
		$M_{_{cr,\mathrm{A}}}$	$M_{_{cr,\mathrm{B}}}$	$M_{_{cr,\mathrm{EXP}}}$	$M_{\rm cr,LRFD}$	$M_{cr, LRFD}$
		(N-m)	(N-m)	(N-m)	(N-m)	
C76-S-1.0	13.2	423.1	435.6	429.3	484.4	0.89
C76-S-1.2	15.8	366.5	390.0	378.3	419.1	0.90
C76-S-1.5	19.7	340.3	322.3	331.3	335.2	0.99
C76-S-1.7	22.4	302.3	281.9	292.1	289.5	1.01
C76-S-2.0	26.3	257.6	253.5	255.5	240.7	1.06
C76-S-2.2	28.9	229.4	219.9	224.6	216.6	1.04
C76-S-2.5	32.9	200.6	194.9	197.7	188.5	1.05
C76-S-2.7	35.5	183.5	177.4	180.5	173.6	1.04
C76-S-3.0	39.5	165.6	160.3	162.9	155.2	1.05
C76-S-3.2	42.1	155.0	154.6	154.8	145.0	1.07
C76-S-3.5	46.1	139.2	135.3	137.2	132.1	1.04
C76-S-3.7	48.7	124.1	127.9	126.0	124.7	1.01
C76-S-4.0	52.6	120.8	115.8	118.3	115.0	1.03

ตารางที่ 4.10 ผลการเปรียบเทียบโมเมนต์โก่งเดาะจากการทดสอบและสมการ LRFD

ของกาน PFRP ขนาด 76×22×6 mm ที่มีจุดรองรับแบบง่าย

^{(กอ}าลัยเทคโนโลยี^สุ

Specimens	L/d		Experiment		Anal	ytical
		Test A	Test B	Average	LRFD	$M_{cr, EXP}$
		$M_{_{cr,\mathrm{A}}}$	$M_{_{cr,\mathrm{B}}}$	$M_{cr, EXP}$	$M_{\rm cr,LRFD}$	$M_{cr, LRFD}$
		(N-m)	(N-m)	(N-m)	(N-m)	
C102-S-1.0	9.8	894.5	943.5	919.0	1035.8	0.89
C102-S-1.2	11.8	767.3	753.0	760.1	869.1	0.87
C102-S-1.5	14.7	597.8	561.0	579.4	686.0	0.88
C102-S-1.7	16.7	536.4	552.5	544.4	600.5	0.91
C102-S-2.0	19.6	478.8	479.7	479.2	494.1	0.97
C102-S-2.2	21.6	445.2	446.2	445.7	437.4	1.02
C102-S-2.5	24.5	383.3	384.4	383.8	373.4	1.03
C102-S-2.7	26.5	360.9	349.0	354.9	340.4	1.04
C102-S-3.0	29.4	312.8	314.2	313.5	300.8	1.04
C102-S-3.2	31.4	288.8	272.5	280.6	279.3	1.00
C102-S-3.5	34.3	255.4	272.9	264.2	252.4	1.05
C102-S-3.7	36.3	251.5	223.8	237.6	237.2	1.00
C102-S-4.0	39.2	222.8	221.9	222.4	217.6	1.02
C102-S-4.2	41.2	204.3	214.8	209.6	206.3	1.02
C102-S-4.5	44.1	198.2	187.4	192.8	191.5	1.01
C102-S-4.7	46.1	192.9	181.2	187.1	182.8	1.02
C102-S-5.0	49.0	180.3	155.8	168.0	171.1	0.98

ตารางที่ 4.11 ผลการเปรียบเทียบ โมเมนต์โก่งเคาะจากการทคสอบและสมการ LRFD ของคาน PFRP ขนาด 102×29×6 mm ที่มีจุดรองรับแบบง่าย

Specimens	L/d		Experiment	<u>.</u>	Anal	ytical
		Test A	Test B	Average	LRFD	$M_{cr, EXP}$
		$M_{_{cr,\mathrm{A}}}$	$M_{_{cr,\mathrm{B}}}$	$M_{_{cr,\mathrm{EXP}}}$	$M_{\rm cr,LRFD}$	$M_{cr, LRFD}$
		(N-m)	(N-m)	(N-m)	(N-m)	
C152-S-1.5	9.9	3543.6	3403.8	3473.7	3941.9	0.88
C152-S-1.7	11.2	3084.1	2986.2	3035.2	3382.1	0.90
C152-S-2.0	13.2	2534.6	2488.0	2511.3	2829.8	0.89
C152-S-2.2	14.5	2377.9	2275.4	2326.7	2601.5	0.89
C152-S-2.5	16.4	2236.1	2061.4	2148.8	2309.6	0.93
C152-S-2.7	17.8	2037.6	1974.7	2006.2	2146.3	0.93
C152-S-3.0	19.7	1857.8	1784.3	1821.0	1913.0	0.95
C152-S-3.2	21.1	1820.8	1746.2	1783.5	1766.4	1.01
C152-S-3.5	23.0	1652.4	1566.6	1609.5	1585.1	1.02
C152-S-3.7	24.3	1565.4	1474.6	1520.0	1484.1	1.02
C152-S-4.0	26.3	1398.0	1299.9	1349.0	1355.1	1.00
C152-S-4.2	27.6	1359.8	1261.9	1310.8	1281.2	1.02
C152-S-4.5	29.6	1241.7	1131.3	1186.5	1184.7	1.00
C152-S-4.7	30.9	1148.6	1125.1	1136.8	1128.2	1.01
C152-S-5.0	32.9	1074.3	1011.8	1043.0	1053.2	0.99

ตารางที่ 4.12 ผลการเปรียบเทียบ โมเมนต์โก่งเคาะจากการทคสอบและสมการ LRFD ของคาน PFRP ขนาด 152×43×10 mm ที่มีจุดรองรับแบบง่าย

4.4 คาน PFRP หน้าตัดรูปตัวซีที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น

4.4.1 พฤติกรรมการรับแรงดัดของคานที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น

รูปที่ 4.30 ถึงรูปที่ 4.35 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระยะ การแอ่นตัวแนวดิ่งที่กึ่งกลางของตัวอย่างคานที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น จากรูปพบว่าสำหรับคาน ที่มีอัตราส่วน L/d < 20 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระยะการแอ่นตัวแนวดิ่ง ที่กึ่งกลางของคานมีลักษณะเป็นเชิงเส้นจนถึงค่าประมาณ 80-90% ของน้ำหนักโก่งเดาะ จากนั้น พฤติกรรมของตัวอย่างทดสอบจะเปลี่ยนแปลงเป็นแบบไร้เชิงเส้นเล็กน้อย จนกระทั่งตัวอย่าง เกิดการวิบัติ สำหรับคานยาวที่มีอัตราส่วน $L/d \ge 20$ พฤติกรรมการรับแรงของคานมีลักษณะเป็น เชิงเส้นจนถึงค่าประมาณ 90-95% ของน้ำหนักโก่งเดาะหรือมีลักษณะใกล้เคียงแบบยืดหยุ่นเชิงเส้น จนถึงจุดวิบัติ (linear elastic to failure)

อย่างไรก็ตาม พฤติกรรมรับแรงทางด้านข้างมีความแตกต่างจากพฤติกรรมรับแรง แนวดิ่ง รูปที่ 4.36 ถึงรูปที่ 4.38 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระยะการแอ่นตัว ด้านข้างที่กึ่งกลางของคานที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น จากรูปพบว่าพฤติกรรมรับแรงทางด้านข้าง มีลักษณะเป็นเชิงเส้นจนถึงค่าประมาณ 50-60% ของน้ำหนักโก่งเดาะ จากนั้นความชันของ เส้นกราฟจะก่อย ๆ ลดลงแบบไร้เชิงเส้นตรง จนกระทั่งเกิดการวิบัติ

ลักษณะการวิบัติของตัวอย่างที่มีจุดรองรับยึดแน่นมีลักษณะแบบการโก่งเดาะ ด้านข้างเนื่องจากการบิด (lateral-torsional buckling) ซึ่งเกิดจากการแอ่นตัวแนวดิ่งและการแอ่นตัว ด้านข้างในเวลาเดียวกัน ลักษณะการวิบัติของตัวอย่างในกลุ่มนี้แตกต่างจากลักษณะการวิบัติของ ตัวอย่างทดสอบที่มีจุดรองรับแบบง่าย กล่าวคือ บริเวณจุดรองรับถึงจุดคัดกลับ (inflection point) หรือความยาวประมาณ L/6 จากจุดรองรับทั้งสองด้านจะมีการเปลี่ยนแปลงรูปร่างที่ก่อนข้างน้อย ดังแสดงตัวอย่างในรูปที่ 4.39 ถึงรูปที่ 4.41 จากการทดสอบ ไม่พบการวิบัติ โดยกำลังของวัสดุ (material failure) และการ โก่งเดาะเฉพาะที่ (local buckling) บริเวณปีกและเอวของหน้าตัด ดังนั้น ลักษณะการเปลี่ยนแปลงรูปร่างของตัวอย่างทดสอบขึ้นกับความยาวของตัวอย่าง โดยตัวอย่างคาน PFRP ที่มีความยาวมากกว่าจะมีแนวโน้มของการ โก่งเดาะด้านข้างเนื่องจากการบิดเด่นชัคกว่า ตัวอย่างที่มีความยาวสั้น



รูปที่ 4.30 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระยะการแอ่นตัวแนวคิ่งที่กึ่งกลางของตัวอย่าง ขนาด 76×22×6 mm ความยาว 1.0 ถึง 2.7 m ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น



รูปที่ 4.31 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระยะการแอ่นตัวแนวดิ่งที่กึ่งกลางของตัวอย่าง ขนาด 76×22×6 mm ความยาว 3.0 ถึง 4.0 m ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น



รูปที่ 4.32 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระยะการแอ่นตัวแนวดิ่งที่กึ่งกลางของตัวอย่าง ขนาด 102×29×6 mm ความยาว 1.0 ถึง 2.7 m ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น



รูปที่ 4.33 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระยะการแอ่นตัวแนวดิ่งที่กึ่งกลางของตัวอย่าง ขนาด 102×29×6 mm ความยาว 3.0 ถึง 5.0 m ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น



รูปที่ 4.34 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระยะการแอ่นตัวแนวดิ่งที่กึ่งกลางของตัวอย่าง ขนาด 152×43×10 mm ความยาว 2.5 ถึง 3.7 m ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น



รูปที่ 4.35 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระยะการแอ่นตัวแนวดิ่งที่กึ่งกลางของตัวอย่าง ขนาด 152×43×10 mm ความยาว 4.0 ถึง 5.0 m ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น



รูปที่ 4.36 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระยะการแอ่นตัวด้านข้างที่กึ่งกลาง ของตัวอย่างกาน PFRP ขนาด 76×22×6 mm ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น



รูปที่ 4.37 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระยะการแอ่นตัวด้านข้างที่กึ่งกลาง ของตัวอย่างกาน PFRP ขนาด 102×29×6 mm ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น



รูปที่ 4.38 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและระยะการแอ่นตัวด้านข้างที่กึ่งกลาง ของตัวอย่างคาน PFRP ขนาด 152×43×10 mm ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น



รูปที่ 4.39 ลักษณะการวิบัติของตัวอย่างขนาด 76×22×6 mm ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น

121



รูปที่ 4.40 ลักษณะการวิบัติของตัวอย่างขนาค 102×29×6 mm ที่มีจุครองรับแบบยึดแน่น



รูปที่ 4.41 ลักษณะการวิบัติของตัวอย่างขนาด 152×43×10 mm ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น

4.4.2 น้ำหนักโก่งเดาะของคานที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น

ตารางที่ 4.13 ถึงตารางที่ 4.15 แสดงผลการทดสอบตัวอย่างกาน PFRP ที่มีจุดรองรับ แบบยึดแน่นสำหรับตัวอย่างขนาด 76×22×6 102×29×6 และ 152×43×10 mm ตามลำคับ โดยตารางดังกล่าว น้ำหนักโก่งเดาะ (buckling load) ที่ทดสอบได้จากตัวอย่างแต่ละตัวถูกนำมาหา ก่าเฉลี่ยของแต่ละความยาวเพื่อใช้เป็นน้ำหนักโก่งเดาะที่ได้จากการทดสอบ (P_{cr.EXP}) จากตาราง พบว่าเมื่อพิจารณาตัวอย่างทดสอบในกลุ่มที่มีหน้าตัดเท่ากัน น้ำหนักโก่งเดาะที่ได้จากการทดสอบ มีแนวโน้มลดลงเมื่อความยาวของตัวอย่างมีก่าเพิ่มขึ้น รูปที่ 4.42 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง น้ำหนักโก่งเคาะและความยาวของตัวอย่างกาน PFRP ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น จากรูปพบว่า ความยาวของกานเป็นปัจจัยที่มีผลต่อน้ำหนักโก่งเดาะ นอกจากนี้ พบว่าเมื่อพิจารณาตัวอย่าง ทดสอบที่กวามยาวเท่ากัน ตัวอย่างหน้าตัด 152×43×10 mm สามารถรับแรงได้มากกว่าตัวอย่าง หน้าตัด 102×29×6 และ 76×22×6 mm ตามลำดับ

Specimens	Dimensions	L	Experiment		
	$(d \times b \times t)$	(m)	Test A	Test B	Average
	$(mm \times mm \times mm)$		$P_{cr,A}$	$P_{cr,\mathrm{B}}$	$P_{cr,\mathrm{EXP}}$
			(N)	(N)	(N)
C76-F-1.0	76×22×6	1.0	5255.5	5162.3	5208.9
C76-F-1.2	$76 \times 22 \times 6$	1.2	3857.5	3671.1	3764.3
C76-F-1.5	76×22×6	ลัยเทาร์เนโล	2565.4	2379.0	2472.2
C76-F-1.7	$76 \times 22 \times 6$	1.7	1986.6	1888.5	1937.6
C76-F-2.0	$76 \times 22 \times 6$	2.0	1449.0	1399.9	1424.5
C76-F-2.2	$76 \times 22 \times 6$	2.2	1203.8	1154.7	1179.3
C76-F-2.5	$76 \times 22 \times 6$	2.5	909.5	860.4	885.0
C76-F-2.7	$76 \times 22 \times 6$	2.7	762.3	713.2	737.8
C76-F-3.0	$76 \times 22 \times 6$	3.0	635.2	566.1	600.7
C76-F-3.2	$76 \times 22 \times 6$	3.2	537.0	517.0	527.0
C76-F-3.5	$76 \times 22 \times 6$	3.5	468.0	418.9	443.5
C76-F-3.7	$76 \times 22 \times 6$	3.7	416.0	371.0	393.5
C76-F-4.0	$76 \times 22 \times 6$	4.0	351.0	321.0	336.0

ตารางที่ 4.13 ผลการทคสอบตัวอย่างกานขนาค 76×22×6 mm ที่มีจุครองรับแบบยึดแน่น

Specimens	Dimensions	L	Experiment		
	$(d \times b \times t)$	(m)	Test A	Test B	Average
	$(mm \times mm \times mm)$		$P_{cr,\mathrm{A}}$	$P_{cr,\mathrm{B}}$	$P_{cr, \text{EXP}}$
			(N)	(N)	(N)
C102-F-1.0	$102 \times 29 \times 6$	1.0	11406.7	10940.7	11173.7
C102-F-1.2	$102 \times 29 \times 6$	1.2	7771.9	7585.5	7678.7
C102-F-1.5	$102 \times 29 \times 6$	1.5	4696.3	4602.4	4649.4
C102-F-1.7	$102 \times 29 \times 6$	1.7	3857.5	3671.1	3764.3
C102-F-2.0	$102 \times 29 \times 6$	2.0	2739.1	2832.9	2786.0
C102-F-2.2	$102 \times 29 \times 6$	2.2	2232.8	2276.0	2254.4
C102-F-2.5	$102 \times 29 \times 6$	2.5	1692.3	1742.3	1717.3
C102-F-2.7	$102 \times 29 \times 6$	2.7	1496.1	1448.0	1472.1
C102-F-3.0	$102 \times 29 \times 6$	3.0	1201.8	1153.7	1177.8
C102-F-3.2	$102 \times 29 \times 6$	3.2	1025.2	1005.6	1015.4
C102-F-3.5	$102 \times 29 \times 6$	3.5	859.2	829.4	844.3
C102-F-3.7	$102 \times 29 \times 6$	3.7	762.4	713.3	737.9
C102-F-4.0	$102 \times 29 \times 6$	4.0	664.3	615.2	639.8
C102-F-4.2	$102 \times 29 \times 6$	4.2	595.1	565.1	580.1
C102-F-4.5	102×29×6	asin4.3 ula	515.1	467.0	491.1
C102-F-4.7	$102 \times 29 \times 6$	4.7	468.0	438.9	453.5
C102-F-5.0	$102 \times 29 \times 6$	5.0	419.0	389.9	404.5

ตารางที่ 4.14 ผลการทคสอบตัวอย่างคานขนาค 102×29×6 mm ที่มีจุครองรับแบบยึคแน่น

Specimens	Dimensions	L	Experiment		
	$(d \times b \times t)$	(m)	Test A	Test B	Average
	$(mm \times mm \times mm)$		$P_{cr,\mathrm{A}}$	$P_{cr,\mathrm{B}}$	$P_{cr, EXP}$
			(N)	(N)	(N)
C152-F-2.5	$152 \times 43 \times 10$	2.5	9915.5	9729.1	9822.3
C152-F-2.7	$152 \times 43 \times 10$	2.7	8610.7	8331.1	8470.9
C152-F-3.0	$152 \times 43 \times 10$	3.0	7026.3	6839.9	6933.1
C152-F-3.2	$152 \times 43 \times 10$	3.2	6373.9	6094.3	6234.1
C152-F-3.5	$152 \times 43 \times 10$	3.5	5162.3	5069.1	5115.7
C152-F-3.7	$152 \times 43 \times 10$	3.7	4789.5	4603.1	4696.3
C152-F-4.0	$152 \times 43 \times 10$	4.0	4043.9	3857.5	3950.7
C152-F-4.2	$152 \times 43 \times 10$	4.2	3662.1	3475.7	3568.9
C152-F-4.5	$152 \times 43 \times 10$	4.5	3298.3	3018.7	3158.5
C152-F-4.7	$152 \times 43 \times 10$	4.7	2925.5	2739.1	2832.3
C152-F-5.0	$152 \times 43 \times 10$	5.0	2552.7	2459.5	2506.1

ตารางที่ 4.15 ผลการทดสอบตัวอย่างกานขนาด 152×43×10 mm ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น

ะ _{ภาวักยาลัยเทคโนโลยีสุรุบ}าร



รูปที่ 4.42 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักโก่งเดาะและความยาวของคานที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น


4.4.3 ความเครียดของคานที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น

งานวิจัยนี้ มาตรวัดความเครียด (strain gauge) จำนวน 2 ตัว ใด้ถูกติดตั้งตามแนวแกน บริเวณส่วนของปีกบน (top flange) และปีกล่าง (bottom flange) ของตัวอย่างหน้าตัดรูปตัวซี เพื่อตรวจสอบความเครียดของตัวอย่างภายใต้แรงคัด โดยความเครียดเชิงอัด (compressive strain) ที่บันทึกจากปีกบนของหน้าตัดมีค่าเป็นลบ ในตรงกันข้าม ความเครียดเชิงดึง (tensile strain) ที่บันทึกจากปีกอนของหน้าตัดมีค่าเป็นบวก

รูปที่ 4.43 ถึงรูปที่ 4.45 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและความเครียด ที่กึ่งกลางของตัวอย่างคานที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น จากรูปพบว่าความเครียดตามแนวแกนของ ตัวอย่างมีลักษณะแบบเชิงเส้นจนถึงจุดวิบัติ โดยค่าความเครียดสูงสุดที่ทดสอบได้มีค่าประมาณ 500-2,000 µɛ ซึ่งมีค่าน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับความเครียดประลัยที่ได้จากการทดสอบ คุณสมบัติของวัสดุ นอกจากนี้ ค่าความเครียดเชิงดึงและความเครียดเชิงอัดภายใต้แรงดัดมีค่า ใกล้เคียงกันตลอดการทดสอบแต่มีเครื่องหมายตรงกันข้าม



รูปที่ 4.43 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและความเครียดที่กึ่งกลาง ของตัวอย่างขนาด 76×22×6 mm ที่มีจุครองรับแบบยึดแน่น



รูปที่ 4.44 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและความเครียดที่กึ่งกลาง ของตัวอย่างขนาด 102×29×6 mm ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น



รูปที่ 4.45 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและความเครียดที่กึ่งกลาง ของตัวอย่างขนาด 152×43×10 mm ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น รูปที่ 4.46 แสดงตัวอย่างความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยแรงและความเครียด ที่กึ่งกลางของตัวอย่างคาน PFRP ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น จากรูปพบว่าหน่วยแรงคึงและแรงอัด ตามแนวแกนของตัวอย่างภายใต้แรงคัคมีลักษณะแบบเชิงเส้นจนถึงจุดวิบัติ และจากความสัมพันธ์ ดังกล่าวนี้สามารถหาค่าโมดูลัสยึดหยุ่นเชิงคัคที่ได้จากการทดสอบขนาดจริง (full scale) โดยเฉลี่ย เท่ากับ 32.6 GPa ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับค่าที่ได้จากการทดสอบวัสดุ



รูปที่ 4.46 ตัวอย่างความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยแรงและความเครียดที่กึ่งกลาง ของตัวอย่างกาน PFRP ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น

4.4.4 การเปรียบเทียบโมเมนต์โก่งเดาะที่ทดสอบได้กับสมการออกแบบของ LRFD สำหรับคานที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น

สำหรับคานที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่นภายใต้แรงกระทำที่กึ่งกลางตัวอย่างทดสอบ น้ำหนักโก่งเดาะที่ทดสอบได้ (P_{cr.EXP}) สามารถเปลี่ยนกลับเป็นค่าโมเมนต์ โก่งเดาะที่ได้จากการทดสอบ (M_{cr.EXP}) ดังแสดงในสมการที่ (4.2)

$$M_{cr,\text{EXP}} = P_{cr,\text{EXP}} L/8 \tag{4.2}$$

ตารางที่ 4.16 ถึงตารางที่ 4.18 แสดงผลการเปรียบเทียบโมเมนต์โก่งเคาะ จากการทดสอบและโมเมนต์โก่งเคาะที่คำนวณจากสมการ LRFD (*M_{cr.ERFD}*) สำหรับคาน PFRP ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่นสามารถคำนวณค่า *M_{cr.ERFD}* ได้จากสมการที่ (3.4) จากตารางพบว่า หากพิจารณาตัวอย่างทดสอบในกลุ่มที่มีหน้าตัดเท่ากัน โมเมนต์โก่งเคาะที่ได้จากการทดสอบ (*M_{cr.EXP}*) มีแนวโน้มลดลงเมื่อกวามยาวกานเพิ่มขึ้น

นอกจากนี้ พบว่าอัตราส่วนระหว่างโมเมนต์โก่งเคาะจากการทคสอบและโมเมนต์ โก่งเคาะที่คำนวณจากสมการ LRFD ($M_{cr,EXP}/M_{cr,LRFD}$) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.86-1.03 สำหรับคานที่มี อัตราส่วน $L/d \ge 20$ อัตราส่วน $M_{cr,EXP}/M_{cr,LRFD}$ มีค่าอยู่ระหว่าง 0.97-1.03 แสดงให้เห็น ว่า โมเมนต์โก่งเคาะที่คำนวณจากสมการ LRFD สามารถทำนายกำลังรับแรงของคานได้อย่าง ถูกต้องเพียงพอภายใต้ขอบเขตของงานวิจัย ในทางตรงกันข้าม คานที่มีอัตราส่วน L/d < 20 อัตราส่วน $M_{cr,EXP}/M_{cr,LRFD}$ มีค่าอยู่ระหว่าง 0.86-0.97 โดยสาเหตุที่โมเมนต์โก่งเคาะที่ ทดสอบได้มีค่าต่ำกว่าโมเมนต์ที่คำนวณได้จากสมการของ LRFD อาจมีสาเหตุที่โมเมนต์โก่งเคาะที่ สมบูรณ์ของตัวอย่างทดสอบ (initial crookedness) ตลอคจนตัวอย่างคานที่มีความยาวต่ำ พฤติกรรม ทางโครงสร้างก่อนที่ตัวอย่างจะเกิดการโก่งเดาะมีลักษณะแบบไม่เชิงเส้นเล็กน้อย ส่งผลให้ กำลังโก่งเคาะที่ทดสอบได้มีค่าต่ำกว่าผลการกำนวณจากสมการของ LRFD

	1		ų		1	
Specimens	L/d	Experiment			Analytical	
		Test A	Test B	Average	LRFD	$M_{cr, EXP}$
		$M_{cr,A}$	$M_{_{cr,\mathrm{B}}}$	$M_{\rm cr,EXP}$	$M_{\rm cr,LRFD}$	$M_{\it cr,LRFD}$
		(N-m)	(N-m)	(N-m)	(N-m)	
C76-F-1.0	13.2	656.9	645.3	651.1	757.0	0.86
C76-F-1.2	15.8	578.6	550.7	564.6	626.0	0.90
C76-F-1.5	19.7	481.0	446.1	463.5	487.6	0.95
C76-F-1.7	22.4	422.2	401.3	411.7	421.1	0.98
C76-F-2.0	26.3	362.3	350.0	356.1	350.2	1.02
C76-F-2.2	28.9	331.0	317.5	324.3	315.1	1.03
C76-F-2.5	32.9	284.2	268.9	276.5	274.2	1.01
C76-F-2.7	35.5	257.3	240.7	249.0	252.5	0.99
C76-F-3.0	39.5	238.2	212.3	225.2	225.8	1.00
C76-F-3.2	42.1	214.8	206.8	210.8	210.9	1.00
C76-F-3.5	46.1	204.8	183.3	194.0	192.1	1.01
C76-F-3.7	48.7	192.4	171.6	182.0	181.3	1.00
C76-F-4.0	52.6	175.5	160.5	168.0	167.3	1.00

ตารางที่ 4.16 ผลการเปรียบเทียบ โมเมนต์โก่งเคาะจากการทคสอบและสมการ LRFD ของคาน PFRP ขนาค 76×22×6 mm ที่มีจุดรองรับแบบยึดแน่น

^{(กอ}าลัยเทคโนโลยี^สุร

			4			
Specimens	L/d	Experiment			Analytical	
		Test A	Test B	Average	LRFD	$M_{cr, EXP}$
		$M_{_{cr,\mathrm{A}}}$	$M_{_{cr,\mathrm{B}}}$	$M_{_{cr,\mathrm{EXP}}}$	$M_{_{cr,\mathrm{LRFD}}}$	$M_{\it cr,LRFD}$
		(N-m)	(N-m)	(N-m)	(N-m)	
C102-F-1.0	9.8	1425.8	1367.6	1396.7	1596.0	0.88
C102-F-1.2	11.8	1165.8	1137.8	1151.8	1268.0	0.91
C102-F-1.5	14.7	880.6	863.0	871.8	982.0	0.89
C102-F-1.7	16.7	819.7	780.1	799.9	858.0	0.93
C102-F-2.0	19.6	684.8	708.2	696.5	718.7	0.97
C102-F-2.2	21.6	614.0	625.9	620.0	636.2	0.97
C102-F-2.5	24.5	528.8	544.5	536.7	543.2	0.99
C102-F-2.7	26.5	504.9	488.7	496.8	495.2	1.00
C102-F-3.0	29.4	450.7	432.6	441.7	437.6	1.01
C102-F-3.2	31.4	410.1	402.2	406.2	406.3	1.00
C102-F-3.5	34.3	375.9	362.9	369.4	367.1	1.01
C102-F-3.7	36.3	352.6	329.9	341.3	345.0	0.99
C102-F-4.0	39.2	332.2	307.6	319.9	316.6	1.01
C102-F-4.2	41.2	312.4	296.7	304.6	300.1	1.01
C102-F-4.5	44.1	289.7	262.7	276.2	278.5	0.99
C102-F-4.7	46.1	275.0	257.9	266.4	265.8	1.00
C102-F-5.0	49.0	261.9	243.7	252.8	248.8	1.02

ตารางที่ 4.17 ผลการเปรียบเทียบ โมเมนต์โก่งเคาะจากการทคสอบและสมการ LRFD ของคาน PFRP ขนาด 102×29×6 mm ที่มีจุครองรับแบบยึดแน่น

	1	1		4	1	
Specimens	L/d	Experiment			Analytical	
		Test A	Test B	Average	LRFD	$M_{cr, EXP}$
		$M_{cr,A}$	$M_{_{cr,\mathrm{B}}}$	$M_{cr, EXP}$	$M_{\rm cr,LRFD}$	$M_{\it cr,LRFD}$
		(N-m)	(N-m)	(N-m)	(N-m)	
C152-F-2.5	16.4	3098.6	3040.3	3069.5	3515.8	0.87
C152-F-2.7	17.8	2906.1	2811.7	2858.9	3180.0	0.90
C152-F-3.0	19.7	2634.9	2565.0	2599.9	2782.6	0.93
C152-F-3.2	21.1	2549.6	2437.7	2493.6	2569.4	0.97
C152-F-3.5	23.0	2258.5	2217.7	2238.1	2305.6	0.97
C152-F-3.7	24.3	2215.1	2128.9	2172.0	2158.6	1.01
C152-F-4.0	26.3	2022.0	1928.8	1975.4	1971.0	1.00
C152-F-4.2	27.6	1922.6	1824.7	1873.7	1863.5	1.01
C152-F-4.5	29.6	1855.3	1698.0	1776.7	1723.2	1.03
C152-F-4.7	30.9	1718.7	1609.2	1664.0	1641.1	1.01
C152-F-5.0	32.9	1595.4	1537.2	1566.3	1532.0	1.02

ตารางที่ 4.18 ผลการเปรียบเทียบ โมเมนต์ โก่งเคาะจากการทคสอบและสมการ LRFD ของคาน PFRP ขนาด 152×43×10 mm ที่มีจุดรองรับแบบยึคแน่น

รั_{หาวักยาลัยเทคโนโลยีสุร}บาร



บทที่ 5 สรุปผลงานวิจัย

5.1 บทนำ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมของวัสดุพลาสติกเสริมเส้นใยแบบ Pultrusion และลักษณะการวิบัติของวัสดุ และเพื่อศึกษาลักษณะเฉพาะ (characteristics) พฤติกรรมทาง โกรงสร้าง (structural behavior) และลักษณะการวิบัติ (modes of failure) ของคาน PFRP หน้าตัด รูปตัวซีภายใต้แรงดัด โดยมีสภาวะของจุดรองรับที่แตกต่างกัน ได้แก่ จุดรองรับแบบง่าย (simply supported) และจุดรองรับแบบยึดแน่น (fixed-end supported) เพื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบ ที่ได้กับสมการออกแบบโดยวิธี LRFD ดังแสดงในหัวข้อต่อไปนี้

5.2 สรุปผลทดสอบ

5.2.1 พฤติกรรมของวัสดุพลาสติกเสริมเส้นใยแบบ Pultrusion

วัสดุ PFRP ที่ใช้ในการศึกษามีคุณสมบัติทางกายภาพและคุณสมบัติทางกล ใกล้เคียงกับวัสดุ PFRP ที่ผลิตโดยบริษัท Creative Pultrusion โดยหน่วยแรงดึงประลัยมีค่าใกล้เคียง กับวัสดุ PFRP ของบริษัท Creative Pultrusion และโมดูลัสยึดหยุ่นเชิงดึงของวัสดุ PFRP ที่ใช้ ทดสอบมีค่าสูงกว่าวัสดุ PFRP ของบริษัท Creative Pultrusion ประมาณ 2.05 เท่า เนื่องจากมี ปริมาณใยแก้วสูงถึง 72.2% โดยน้ำหนัก นอกจากนี้ยังส่งผลให้หน่วยแรงดัดประลัยและโมดูลัส ยึดหยุ่นเชิงดัดตามแนวแกนของเส้นใยที่ใช้ทดสอบมีค่าสูงกว่าของวัสดุ PFRP ของบริษัท Creative Pultrusion ประมาณ 104% และ 2.82 เท่า ตามลำดับ

หน่วยแรงอัดประลัยและโมดูลัสยึดหยุ่นเชิงอัดตามแนวแกนของเส้นใยมีค่าน้อย กว่าวัสดุ PFRP ของบริษัท Creative Pultrusion เท่ากับ 59.91% และ 1.96 เท่า ตามลำดับ สาเหตุที่ วัสดุ PFRP ที่ใช้มีหน่วยแรงอัดประลัยและโมดูลัสยึดหยุ่นเชิงอัดตามแนวแกนของเส้นใยต่ำกว่า วัสดุของบริษัท Creative Pultrusion เนื่องจากการรับแรงอัดตามแนวแกนของเส้นใย เส้นใยแก้วจะเกิด การโก่งเดาะ (buckling) ส่งผลให้เรซินเป็นวัสดุหลักในการรับแรงอัด ดังนั้นแสดงให้เห็นว่า ส่วนผสมของเรซินที่ใช้ในการผลิตด้อยคุณภาพ ในทางเดียวกันจึงส่งผลให้หน่วยแรงอัดประลัยและ โมดูลัสยึดหยุ่นเชิงอัดตามแนวขวางเส้นใยของวัสดุ PFRP ที่ใช้ในการทดสอบมีค่าน้อยกว่าของวัสดุ PFRP ของบริษัท Creative Pultrusion อยู่ 79.55% และ 2.77 เท่า ตามลำดับ นอกจากนี้โมดูลัส ยึคหยุ่นเชิงเฉือนตามแนวแกนของเส้นใยของวัสดุ PFRP ที่ใช้ในการทคสอบมีค่าสูงกว่าวัสดุ PFRP ของบริษัท Creative Pultrusion ประมาณ 0.75 เท่า อย่างไรก็ตาม กำลังรับแรงของเรซินเป็นปัจจัย หนึ่งที่มีความสำคัญต่อการรับแรงเฉือน โดยวัสดุ PFRP ที่ใช้ในงานวิจัย มีปริมาณของสัคส่วนเรซิน ที่ต่ำ ส่งผลให้หน่วยแรงเฉือนมีค่าต่ำกว่าวัสดุ PFRP ของบริษัท Creative Pultrusion

5.2.2 พฤติกรรมทางโครงสร้างของคาน PFRP หน้าตัดรูปตัวซีภายใต้แรงดัด พฤติกรรมรับแรงกระทำของคานที่มีจุดรองรับแบบง่ายและแบบยึดแน่นมีลักษณะ คล้ายคลึงกันภายใต้แรงกระทำแบบ 3 จด

สำหรับคานที่มีอัตราส่วน *L/d* < 20 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกและ ระยะการแอ่นดัวแนวดิ่งที่กึ่งกลางของคานมีลักษณะเป็นเชิงเส้นจนถึงค่าประมาณ 60-80% ของ น้ำหนัก โก่งเคาะ จากนั้นพฤติกรรมของตัวอย่างจะเปลี่ยนแปลงเป็นแบบ ไร้เชิงเส้นเล็กน้อย จนกระทั่งตัวอย่างเกิดการวิบัติ สำหรับคานยาวที่มีอัตราส่วน *L/d* ≥ 20 พฤติกรรมการรับแรงของ คานมีลักษณะเป็นเชิงเส้นจนถึงค่าประมาณ 90-95% ของน้ำหนัก โก่งเคาะหรือมีลักษณะใกล้เคียง แบบยึดหยุ่นเชิงเส้นจนถึงจุควิบัติ นอกจากนี้ น้ำหนัก โก่งเคาะที่ได้จากการทดสอบมีแนว โน้มลดลง เมื่อความยาวของตัวอย่างมีค่าเพิ่มขึ้น ในส่วนของลักษณะการวิบัติ ด้วอย่างคาน PFRP ที่มีจุด รองรับแบบง่าย และจุดรองรับแบบยึดแน่น มีลักษณะการวิบัติแบบการ โก่งเดาะด้านข้างเนื่องจาก การบิด (lateral-torsional buckling) โดยเกิดจากการแอ่นตัวแนวดิ่งและการแอ่นตัวด้านข้างในเวลา เดียวกัน และจากการทดสอบไม่พบการวิบัติ โดยกำลังของวัสดุ (material failure) และการ โก่งเดาะ เฉพาะที่ (local buckling) ปริเวณปีก และเอวของหน้าตัด

5.2.3 เปรียบเทียบผลทดสอบกับสมการออกแบบของ LRFD

สำหรับคานที่มีจุดรองรับแบบง่าย และจุดรองรับแบบยึดแน่นภายใต้แรงกระทำ แบบ 3 จุด โมเมนต์โก่งเดาะที่ได้จากการทดสอบมีแนวโน้มลดลงเมื่อความยาวคานเพิ่มขึ้น ส่งผล ให้เมื่อความยาวของคานเพิ่มขึ้น ลักษณะการวิบัติโดยการโก่งเดาะด้านข้างเนื่องจากการ บิด สามารถสังเกตได้เด่นชัดมากขึ้น โดยโมเมนต์โก่งเคาะที่คำนวณจากสมการ LRFD สามารถทำนาย กำลังรับแรงของคานได้อย่างถูกต้องเพียงพอภายใต้ขอบเขตของงานวิจัย อย่างไรก็ตาม สำหรับตัวอย่าง คานที่มีความยาวต่ำ โมเมนต์โก่งเคาะที่ทดสอบได้มีค่าต่ำกว่าโมเมนต์ที่คำนวณได้จากสมการออกแบบ ของ LRFD ประมาณ 5-10% โดยมีสาเหตุเนื่องจากกวามไม่สมบูรณ์ของตัวอย่างทดสอบภายใต้ มาตรฐาน ASTM (initial crookedness) และความแปรปรวนของวัสดุ PFRP โดยเฉพาะตัวอย่างคาน ที่มีความยาวต่ำ พฤติกรรมทางโครงสร้างก่อนที่ตัวอย่างจะเกิดการโก่งเคาะมีลักษณะแบบไม่เชิงเส้น เล็กน้อย ส่งผลให้กำลังโก่งเดาะที่ทดสอบได้มีค่าต่ำกว่าผลการคำนวณจากสมการของ LRFD

5.3 ข้อเสนอแนะและข้อจำกัดในการใช้งาน

การที่วัสดุ PFRP มีหน่วยแรงคัดประลัยที่ก่อนข้างสูงแต่มีก่าโมดูลัสยึดหยุ่นเชิงคัดที่ ก่อนข้างต่ำ ทำให้การแอ่นตัวของโครงสร้างควบคุมการออกแบบโครงสร้าง PFRP เมื่อทำการ เปรียบเทียบก่าหน่วยแรงเฉือนประลัยของวัสดุ PFRP กับของเหล็กโครงสร้างแล้ว เห็นได้ว่าวัสดุ PFRP มีหน่วยแรงเฉือนประลัยต่ำกว่าเหล็กโครงสร้าง 6.7 เท่า ดังนั้น การออกแบบโครงสร้างวัสดุ PFRP กวรมีการตรวจสอบก่าหน่วยแรงเฉือน นอกจากนี้โมดูลัสแรงเฉือนของวัสดุ PFRP ไม่ สามารถกำนวณหามาได้โดยใช้ความสัมพันธ์ของโมดูลัสยึดหยุ่นและอัตราส่วนปัวซอง (v) ในรูป ของสมการ G = 0.5 E/(1+v) ดังเช่นที่ใช้กับเหล็กโครงสร้าง

นอกจากนี้ ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้งาน คือ สำหรับการออกแบบคานที่ความยาว ต่ำ ตัวอย่างเช่น คานที่มีอัตราส่วน L/d ต่ำกว่า 20 ผู้ออกแบบควรลดกำลังโก่งเดาะที่คำนวณได้ จากสมการออกแบบของ LFRD ประมาณ 10% ตามที่เหตุผลที่กล่าวไปข้างต้น

อย่างไรก็ตาม การศึกษานี้มีข้อจำกัดอยู่มาก การนำผลการทดสอบที่ได้จากห้องปฏิบัติการ ตลอดจนสมการออกแบบที่นำเสนอในการศึกษาครั้งนี้ไปใช้งานก่อสร้างจริงนั้น วิศวกรผู้ออกแบบ และผู้ควบคุมงานต้องใช้วิจารฉญาณ โดยคำนึงถึงความแตกต่างของคุณสมบัติทางกลของวัสดุที่ใช้ คุณภาพการก่อสร้าง ขนาดหน้าตัด ความยาวของกาน รวมทั้งลักษณะการให้แรงกระทำต่อตัวอย่าง ทดสอบที่ใช้ในการศึกษาภายใต้ขอบเขตของงานวิจัยเป็นหลักด้วย

5.4 ข้อเสนอแนะในงานวิจัยต่อไป

- สึกษาพฤติกรรมการรับแรงกระทำแบบเยี้ยงสูนย์ภายใต้แรงคัด
- สึกษาแรงกระทำที่ตำแหน่ง (location) ต่าง ๆ ของหน้าตัด เช่น ปีกบน (top flange) และ ปีกล่าง (bottom flange) เพื่อให้ผลงานวิจัยต่อไปครอบคลุมถึงการใช้งานจริง
- สึกษาพฤติกรรมของคานประกอบหน้าตัดตัวซีคู่ภายใต้แรงดัด โดยใช้สมการออกแบบ ของ LFRD ในงานวิจัยนี้เป็นพื้นฐาน
- การศึกษาพฤติกรรมการรับแรงกระทำแบบพลศาสตร์ของกาน PFRP หน้าตัดรูปตัวซี ภายใต้แรงดัด



รายการอ้างอิง

- สิทธิชัย แสงอาทิตย์. (2542). คุณสมบัติและพฤติกรรมทางกลของวัสคุใยแก้วเสริมพลาสติก. การประชุมวิชาการวิศวกรรมโยธาแห่งชาติ ครั้งที่ 5. หน้า MAT-202-MAT-207, ชลบุรี, 24-26 มีนาคม 2542.
- Adams, D.F., and Walrath, D.E. (1982). Iosipescu shear properties of SMC composite materials.
 Composite Materials: Testing and Design (sixth conference). ASTM STP 787.
 American Society for Testing and Materials. Philadelphia.:19-33.
- Adams, D.F., and Walrath, D.E. (1987). Further development of the iosipescu shear test method. **Exp. Mech.** 27(2): 113-119.
- Agarwal, B.D., Broutman, L.J., and Chandrashekhara, K. (2006). Analysis and Performance of Fiber Composites. (3rd ed.). New Jersey: John Wiley & Sons.
- American Institute of Steel Construction. (1989). AISC Manual of Steel Construction: Allowable Stress Design. (9th ed.). American Institute of Steel Construction.
- American Institute of Steel Construction. (1999). Load and Resistance Factor Design Specification for Structural Steel Buildings (AISC 350-99). American Institute of Steel Construction.
- American Society for Testing and Materials. (2002). Standard Test Method for Compressive Properties of Rigid Plastics: ASTM D 695-02a. West Conshohocken, Pennsylvania.
- American Society for Testing and Materials. (2002). Standard Test Methods for Flexural Properties of Unreinforced and Reinforced Plastics and Electrical Insulating Materials: ASTM D 790-03. West Conshohocken, Pennsylvania.
- American Society for Testing and Materials. (2006). Standard Test Method for Tensile Properties of Polymer Matrix Composite Materials: ASTM D 3039/D 3039M-00. West Conshohocken, Pennsylvania.
- American Society for Testing and Materials. (2004). Standard Test Methods for Constituent Content of Composite Materials: ASTM D 3171-99. West Conshohocken, Pennsylvania.

- American Society for Testing and Materials. (2003). Standard Test Method for Compressive Properties of Polymer Matrix Composite Materials with Unsupported Gage Section by Shear Loading: D 3410/D 3410M-03.West Conshohocken, Pennsylvania.
- American Society for Testing and Materials. (2005). Standard Test Method for Shear Properties of Composite Materials by the V-Notched Beam Method: ASTM D 5379/D 5379M-05. West Conshohocken, Pennsylvania.
- American Society of Civil Engineers. (1984). Structural plastics design manual. ASCE Manuals and Reports on Engineering Practice 63. American Society of Civil Engineers. Reston, Virginia.
- Bakis, C. E., Bank, L.C., Brown, V.L., Cosenza, E., Davalos, J.F., Lesko, J.J., Machida, A.,
 Rizkalla, S.H., and Triantafillou, T.C., (2002). Fiber-reinforced polymer composites for construction state-of-the-art review. Journal of Composites for Construction. 6(2): 73-87.
- Bank, L.C. (1987). Shear coefficients for thin-walled composite beams. **Composite Structures.** 8: 47-61.
- Bank, L.C. (1989b). Shear properties of pultruded glass FRP materials. ASCE Structures Congress. San Francisco, California.
- Bank, L.C. (2006). Composites and Construction: Structural Design with FRP Materials. New Jersey: John Wiley & Sons.
- Bank, L.C., Barkatt, A., and Gentry, T.R. (1995). Accelerated test methods to determine the longterm behavior of FRP composite structures: environmental effects. Journal of Reinforced Plastics and Composites. 14(6): 559-587.
- Barbero, E.J., and Raftoyiannis, I.G. (1994). Lateral and distortional buckling of pultruded Ibeams. **Composite Structures.** 27(3): 261–268.
- Bedford. (2005). Bedford Reinforced Plastics Design Guide. Bedford, Pennsylvania: Bedford Plastic.
- Brooks, R.J., and Turvey, G.J. (1995). Lateral buckling of pultruded GRP I-section cantilevers. **Composite Structures.** 32(1-4): 203-215.

- Creative Pultrusions. (2004). The Pultex Pultrusion Design Manual of Standard and Custom Fiber Reinforced Polymer Structural Profiles. Alum Bank, Pennsylvania: Creative Pultrusions.
- Daniel, M. I., and Ishai, O. (1994). Engineering Mechanics of Composite Materials. Oxford, UK: Oxford University Press.
- Davalos, J.F., Qiao, P.Z., and Salim, H.A. (1997). Flexure-torsional buckling of pultruded fiber reinforced plastic composite I-beams: experimental and analytical evaluations. Composite Structures. 38(1-4): 241-250.
- Eurocomp. (1996). Structural design of polymer composites. Eurocomp Design Code and Handbook. (ed. Clarke J.). London: E&FN Spon.
- Fiberline. (2003). Fiberline Design Manual. Kolding, Denmark: Fiberline.
- Fibreforce. (2002). Composite Profiles. Essex, United Kingdom: Fibreforce.
- Gaylord, Jr., E. H., Gaylord, C. N., and Stallmeyer, J. E. (1992). Design of Steel Structures. (3rd ed.) Singapore: McGraw-Hill.
- Harte, A.M., and Fleck, N.A. (2000). Deformation and failure mechanisms of braided composite tubes in compression and torsion. Acta Materialia. 48(6), 1259-1271.
- Hodgkinson, J. M. (2000). Mechanical Testing of Advanced Fibre Composites. Cambridge, England: Woodhead Pub. Limited.
- Hofer, Jr., K.E., and Rao, P.N. (1977). A new static compression fixture for advanced composite materials. J. Testing Eval. 5(4): 278-283.
- Iosipescu, N. (1967). New accurate procedure for single shear testing of metals. Journal of Materials. 2(3): 537-566.
- Jones, R.M. (1975). Mechanics of Composite Materials. New York: Hemisphere Publishing Corporation.
- Kabir, M.Z., and Sherbourne, A.N. (1998). Optimal fibre orientation in lateral stability of laminated channel section beams. Composites Part B: Engineering. 29(1): 81-87.
- Keller, T. (2003). Use of fibre reinforced polymers in bridge construction. Structural Engineering Documents No. 7. International Association for Bridge and Structural Engineering, Zürich, Switzerland.

- Kelly, A., and Zweben, C. (2000). Comprehensive Composite Materials. Vol (1). Elsevier, Pergamon.
- Kim, N.I., Shin, D.K., and Kim, M.Y. (2007). Exact lateral buckling analysis for thin-walled composite beam under end moment. Engineering Structures. 29: 1739-1751.
- Kirby, P.A., and Nethercot, D.A. (1979). Design for Structural Stability. John Wiley and Sons, Inc., New York, NY.
- Kollar, L. P., and Springer, S.S. (2003). Mechanics of Composite Structures. Cambridge, United Kingdom: The Press Syndicate of the University of Cambridge.
- Mallick, P.K. (1988). Fiber-Reinforced Composites; Materials, Manufacturing, and Design. New York: Marcel Dekker.
- Ministry of Commerce. (2011). Trade Summary of Thailand [On-line]. Available: http://www2.ops2.moc.go.th/menucomen/
- Morrison Molded Fiber Glass Company. (1994). Extren Fiberglass Structural Shapes: Design Manual. Virginia: Morrison Molded Fiber Glass Company.
- Mottram, J.T., (1992). Lateral-torsional buckling of a pultruded I-beam. **Composites.** 32(2): 81-92.
- Omidvar, B. (1998). Shear coefficient in orthotropic thin-walled composite beams. Journal of Composites for Construction. 2(1): 46-56.
- Pandey, M.D., Kabir, M.Z., and Sherbourne, A.N. (1995). Flexural-torsional stability of thinwalled composite I-section beams. Composites Engineering. 5(3): 321-342.
- Promis, G., Gabor, A., Maddaluno, G., and Hamelin, P. (2010). Behaviour of beams made in textile reinforced mineral matrix composites, an experimental study. Composite Structures. 92: 2565-2572.
- Qiao, P., Zou, G.P., and Davalos, J.F. (2003). Flexural-torsional buckling of fiber-reinforced plastic composite cantilever I-beams. **Composite Structures.** 60: 205-217.
- Qiao, P., Davalos, J.F., Barbero, E.J., and Troutman, D.L. (1999). Equations facilitate composite designs. Modern Plastics Magazine. 76(11): 77-80.
- Razzaq, Z., Prabhakaran, R., and Sirjani, M. M. (1996). Load and resistance factor design (LRFD) approach for reinforced-plastic channel beam buckling. Composites: Part B, 27B: 361-369.

- Roberts, T.M., and Al-Ubaidi, H. (2002). Flexural and torsional properties of pultruded fiber reinforced plastics I-profiles. Journal of Composites for Construction. 6(1): 28-34.
- Salmon, C.E., and Johnson, J.E. (1996). Steel Structures: Design and Behavior. (4th ed.) New York: HarperCollins College Publishers.
- Shah, V. (2007). Handbook of Plastics Testing and Failure Analysis. (3rd ed.). New Jersey: John Wiley & Sons.
- Seangatith, S. (1997). Characterization and Analysis of Composite Beams Subjected to Impact Loads. Ph.D. Dissertation. University of Texas at Arlington. Texas, USA.
- Seangatith, S. (2002). Mechanical behaviors of GFRP box beams with low span-to-depth ratios subjected to three-point loading. The Eighth National Convention on Civil Engineering. Vol. 3: pp. MAT 121-125.
- Shan, L.Y., and Qiao, P.Z. (2005). Flexural-torsional buckling of fiber-reinforced plastic composite open channel beams. Composite Structures. 68(2): 211-224.
- Sirjani, M.B., and Razzaq, Z. (2005). Stability of FRP beams under three-point loading and LRFD approach. Journal of Reinforced Plastics and Composites. 24(18): 1921-1927.
- Spigel, B.S., Prabhakaran, R., and Sawyer, J.W. (1987). An investigation of the Iosipescu and asymmetrical four-point bend tests. **Experimental Mechanics.** 27(1): 57-63.
- Starr, T. (2000). Pultrusion for Engineers. Boca Raton, Florida: CRC Press.
- Strongwell. (2002). Strongwell Design Manual. Bristol, Virginia: Strongwell.
- Tosh, M.W., and Kelly, D.W. (2001). Fibre steering for a composite C-beam. Composite Structures. 53(2): 133-141.
- Vo, T. P., and Lee, J. (2008). Flexural-torsional behavior of thin-walled composite box beams using shear-deformable beam theory. **Engineering Structures.** 30: 1958-1968.
- Walrath, D.E., and Adams, D.F. (1983). The Iosipescu shear test as applied to composite materials. **Experimental Mechanics.** 23(1): 105-110.
- Whitney, J.M., Daniel, I.M., and Pipes, R.B. (1981). Experimental Mechanics for Fiber Reinforced Composite Materials. SESA Monograph No.4. Brookfield Center, Connecticut: Society of Experimental Stress Analysis.



ภาคผนวก ก

รายชื่อบทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์

ะ ราวักยาลัยเทคโนโลยีสุรุบไร

ก.1 วารสารวิชาการระดับนานาชาติ

- Thumrongvut, J. and Seangatith, S. (2012). Experimental evaluation on fixed end supported PFRP channel beams and LRFD approach. Applied Mechanics and Materials, Vol.105-107, pp. 1671-1676. (doi:10.4028/www.scientific.net/AMM.105-107.1671)
- Seangatith, S. and Thumrongvut, J. (2011). Experimental investigation on simply supported PFRP channel beams subjected to three-point loading. Advanced Materials Research, Vol.335-336, pp. 1321-1326. (doi:10.4028/www.scientific.net/AMR.335-336.1321)
- Thumrongvut, J. and Seangatith, S. (2011). On the structural responses of simply supported PFRP channel beams under three-point loading. International Journal of Civil & Environmental Engineering, Vol.11 No.4, pp.13-17.
- Thumrongvut, J. and Seangatith, S. (2011). Responses of PFRP cantilevered channel beams under tip point loads. Key Engineering Materials, Vol. 471-472, pp. 578-583. (doi:10.4028/www.scientific.net/KEM.471-472.578)

ก.2 การประชุมวิชาการระดับนานาชาติ

Thumrongvut, J. and Seangatith, S. (2011). Experimental study on lateral-torsional buckling of PFRP cantilevered channel beams. The Twelfth East Asia-Pacific Conference on Structural Engineering and Construction (EASEC-12), Hong Kong Special Administrative Region, China, January 26-28, Procedia Engineering, Vol.14, pp. 2438-2445. (doi:10.1016/j.proeng.2011.07.306)

ก.3 การประชุมวิชาการระดับชาติ

Thumrongvut, J. and Seangatith, S. (2011). Flexural-torsional buckling behaviors of simply supported PFRP channel beams subjected to three-point loading. The 16th National Convention on Civil Engineering, Chonburi, May 18-20, (CD-Rom)

ประวัตินักวิจัย

1. ชื่อ-สกุล	นายสิทธิชัย แสงอาทิตย์
	Mr. Sittichai Seangatith
2. ตำแหน่ง	รองศาสตราจารย์
3. สถานที่ติดต่อ	สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์
	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี อ.เมือง จ.นครราชสีมา 30000
	E-mail: sitichai@sut.ac.th

4. ประวัติการศึกษา

Ph.D. in Civil Engineering (1997), University of Texas at Arlington, Arlington, Texas, USA
M.Eng. in Civil Engineering (1993), University of Texas at Arlington, Arlington, Texas, USA
B.Eng. in Civil Engineering (1990), Khon Kaen University, Khon Kaen, Thailand

5. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญ

Structural Engineering - Experimental and Applied Mechanics on Civil Engineering Fiber Reinforced Plastic Composite Materials and Structures, Reinforced Concrete, Masonry, and Steel. Finite Element Analysis.

6. ผลงานทางวิชาการ (ย้อนหลัง 3 ปี 2552-2554)

6.1 บทความวิจัย

- หวังแก้ว บุญสวน สิทธิชัย แสงอาทิตย์ และสงวน วงย์ชวลิตกุล "พฤติกรรมและคุณสมบัติ ของวัสดุพลาสติกเสริมเส้นใยแบบพัลทรูดที่ผลิตในประเทศไทยภายใต้การอัด การเฉือน และ การดัด," การประชุมวิชาการวิศวกรรมโยธาแห่งชาติ ครั้งที่ 14, นครราชสีมา, 13-15 พฤษภาคม 2552. เล่มที่ 4 หน้า 1625-1632.
- จักษคา ธำรงวุฒิ สิทธิชัย แสงอาทิตย์ และหวังแก้ว บุญสวน "TUBED CONCRETE COLUMN หน้าตัดสี่เหลี่ยมด้านเท่าและสมการออกแบบของเสาเชิงประกอบ," การประชุม วิชาการวิศวกรรมโยธาแห่งชาติ ครั้งที่ 14, นครราชสีมา, 13-15 พฤษภาคม 2552. เล่มที่ 6 หน้า 1931-1937.
- Duangjaras, C., Seangatith, S. and Apichatvullop, A., "Failure Characteristics of Full Depth Precast Slabs with Loop Joints," The Fourteenth National Convention on Civil Engineering, Nakhon Ratchasima, Thailand, May 13-15, 2009. Vol. 6, pp. 2275-2279.

147

- Seangatith, S. and Thumrongvut, J., "Experimental Investigation on Square Steel Tubed RC Columns under Axial Compression," Suranaree Journal of Science and Technology, Vol. 16, No. 3, July-September 2009, pp. 205-220.
- จักษคา ธำรงวุฒิ กรรณ คำลือ สิทธิชัย แสงอาทิตย์ และวินัย มณีรัตน์ "การทคสอบเพื่อศึกษา พฤติกรรมทางกลของคานคอนกรีตอัดแรงบางส่วนสำเร็จรูป," การประชุมวิชาการคอนกรีต ประจำปี ครั้งที่ 5, สมาคมคอนกรีตไทย, นครราชสีมา, 20-22 ตุลาคม 2552. paper no. STR-07. (in CD-Rom format)
- 6. Namvijitr, N., Seangatith, S., Thumrongvut, J. and Sukprasert, S., "Axial Compressive Capacity of Circular Steel Tubed Concrete Specimens Preconfined with Steel Jackets," The 3rd Technology and Innovation for Sustainable Development Conference (TISD2010), Faculty of Engineering, Khon Kaen University, Royal Mekong Nongkhai Hotel, Nong Khai, March 4-6, 2010, paper A3_005. (Best paper presentation award)
- ชุลีพร อุยยืนยงค์ สิทธิชัย แสงอาทิตย์ และศาสน์ สุขประเสริฐ "การศึกษากำลังอัดของ คอนกรีตหน้าตัดสี่เหลี่ยมจัตุรัสที่ถูกโอบรัดก่อนด้วยปลอกเหล็ก," การประชุมวิชาการ วิศวกรรมโยธาแห่งชาติ ครั้งที่ 15, อุบลราชธานี, 12-14 พฤษภาคม 2553. paper no. STR-41. (in CD-Rom format)
- Seangatith, S., "Experimental Study on PFRP Box Columns with Different Supports under Axial Compression," The Third International Conference Advanced Composite Materials Engineering (COMAT2010), Transylvania University of Brasov, Brasov, Romania, October 27-29, 2010.
- Seangatith, S. and Thumrongvut, J., "Behaviors of Square Thin-walled Steel Tubed RC Columns under Direct Axial Compression on RC Core," The Twelfth East Asia-Pacific Conference on Structural Engineering and Construction (EASEC-12), Hong Kong SAR, China, January 26-28, 2011. (Procedia Engineering 14 (2011) 513–520 doi:10.1016/j.proeng.2011.07.064)
- Thumrongvut, J. and Seangatith, S., "Experimental Study on Lateral-Torsional Buckling of PFRP Cantilevered Channel Beams," The Twelfth East Asia-Pacific Conference on Structural Engineering and Construction (EASEC-12), Hong Kong SAR, China, January 26-28, 2011. (Procedia Engineering 14 (2011) 2438–2445 doi:10.1016/j.proeng. 2011.07.306)

- Thumrongvut, J. and Seangatith, S., "Responses of PFRP Cantilevered Channel Beams under Tip Point Loads," Key Engineering Materials, Trans Tech Publications, Switzerland, Vols. 471-472 (Composite Science and Technology), February 2011, pp. 578-583. (doi:10.4028/www.scientific.net/KEM.471-472.578)
- นันทิกา นามวิจิตร สิทธิชัย แสงอาทิตย์ จักษดา ธำรงวุฒิ และศาสน์ สุขประเสริฐ "พฤติกรรมและกำลังรับแรงอัดของคอนกรีตหน้าตัดกลมที่ถูกโอบรัดก่อนด้วยปลอกเหล็ก," วารสารวิชาการวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, ปีที่ 4, ฉบับที่ 1, มกราคม-มิถุนายน 2554, หน้า 1-15
- 13. ชุลีพร อุยยืนยงค์ สิทธิชัย แสงอาทิตย์ จักษดา ธำรงวุฒิ และศาสน์ สุขประเสริฐ "พฤติกรรม การรับแรงอัดของคอนกรีตหน้าตัดสี่เหลี่ยมจัตุรัสที่ถูกโอบรัดก่อนด้วยปลอกเหล็ก," การ ประชุมวิชาการวิศวกรรมโยธาแห่งชาติ ครั้งที่ 16, พัทยา ชลบุรี, 18-20 พฤษภาคม 2554. paper no. STR-0053. (in CD-Rom format)
- 14. นันทพร กาญจนวัฒนาวงศ์และสิทธิชัย แสงอาทิตย์ "ผลของเรซินและมวลรวมละเอียคต่อ พฤติกรรมการรับแรงอัดของพอลิเอสเตอร์พอลิเมอรต์คอนกรีต," การประชุมวิชาการ วิสวกรรมโยธาแห่งชาติ ครั้งที่ 16, พัทยา ชลบุรี, 18-20 พฤษภาคม 2554. paper no. MAT-0069. (in CD-Rom format)
- 15. Thumrongvut, J. and Seangatith, S., "Flexural-Torsional Buckling Behaviors of Simply Supported PFRP Channel Beams Subjected to Three-point Loading," The Sixteenth National Convention on Civil Engineering, Pattaya, Chonburi, Thailand, May 18-20, 2011. paper no. STR-0078. (in CD-Rom format)
- 16. กรรณ คำลือ จักษดา ธำรงวุฒิ และสิทธิชัย แสงอาทิตย์ "การตรวจสอบคานคอนกรีตอัดแรง สำเร็จรูปแบบต่อเนื่องภายใต้แรงกระทำตามขวาง," การประชุมวิชาการวิศวกรรมโยธา แห่งชาติ ครั้งที่ 16, พัทยา ชลบุรี, 18-20 พฤษภาคม 2554. paper no. STR-0079. (in CD-Rom format)
- Thumrongvut, J. and Seangatith, S., "On the Structural Responses of Simply Supported PFRP Channel Beams under Three-point Loading," International Journal of Civil & Environmental Engineering, IJENS Publishers, Vol. 11, No. 04, August 2011, pp. 13-17.
- Thumrongvut, J. and Seangatith, S., "Experimental Evaluation on Fixed End Supported PFRP Channel Beams and LRFD Approach," Applied Mechanics and Materials, Trans Tech Publications, Switzerland, Vols. 105-107 (Vibration, Structural Engineering and

Measurement I), September 2011, pp. 1671-1676. (doi:10.4028/www.scientific.net/ AMM.105-107.1671)

 Seangatith, S. and Thumrongvut, J., "Experimental Investigation on Simply Supported PFRP Channel Beams Subjected to Three-point Loading," Advanced Materials Research, Trans Tech Publications, Switzerland, Vols. 335-336 (Advanced Materials and Structures), September 2011, pp. 1321-1326. (doi: 10.4028/www.scientific.net/AMR.335-336.1321).

6.2 บทความทั่วไป

- สิทธิชัย แสงอาทิตย์, "สิ่งที่นักศึกษาใหม่ควร "รู้" บนพื้นฐานของอัตลักษณ์ มทส.," เรียน อย่าง Smile ใน มทส., วีรพงษ์ พลนิกรกิจ บรรณาธิการ, พิมพ์ครั้งที่ 8 ฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี, พ.ค. 2552, หน้า 1-20.
- สิทธิชัย แสงอาทิตย์, "ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาและภาวการณ์เป็นมหาวิทยาลัยใน กำกับของรัฐ," วารสาร สออ. ประเทศไทย (ASAIHL-Thailand Journal), สมาคม สถาบันการศึกษาขั้นอุดมแห่งภูมิภาคเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ ประจำประเทศไทย, ปีที่ 12, ฉบับที่ 2, พฤศจิกายน 2552, หน้า 66-78 และ 60-65.

6.3 รายงานวิจัย

- สิทธิชัย แสงอาทิตย์ จักษดา ธำรงวุฒิ และกรรณ คำลือ, "การทดสอบเพื่อศึกษาพฤติกรรมทาง กลของคานคอนกรีตอัดแรงบางส่วนสำเร็จรูปที่ถูกเสริมกำลังดัดด้วยเหล็กเสริมสั้น," รายงาน การวิจัย, สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี, 2552. (แหล่งทุน: บริษัท ไทย แมก พรีแกซท์ จำกัด, สัดส่วนที่ทำงานวิจัย 50%)
- สิทธิชัย แสงอาทิตย์ จักษดา ธำรงวุฒิ และกรรณ คำลือ, "การทดสอบคานคอนกรีตอัดแรง สำเร็จรูปแบบต่อเนื่องภายใต้แรงกระทำตามขวาง," รายงานการวิจัย, สำนักวิชา วิสวกรรมสาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี, 2554. (แหล่งทุน: บริษัท เอส-คอน คอนกรีต จำกัด, สัดส่วนที่ทำงานวิจัย 50%)
- สิทธิชัย แสงอาทิตย์, "การศึกษาพฤติกรรมของคอนกรีตและเสาคอนกรีตเสริมเหล็กที่ถูก ห่อหุ้มด้วยปลอกเหล็กและถูกโอบรัดก่อนภายใต้แรงอัดในแนวแกน," รายงานการวิจัย หมายเลข SUT7-712-52-24-63, สถาบันวิจัยและพัฒนา, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี, 2554. (แหล่งทุน: สำนักงบประมาณโดยการพิจารณาจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัย แห่งชาติ, สัดส่วนที่ทำงานวิจัย 100%)

6.4 ตำราและเอกสารคำสอน

1. เอกสารคำสอนวิชา Engineering Statics

- 2. ตำราวิชา Mechanics of Materials
- 3. เอกสารคำสอนวิชา Material Testing
- 4. กู่มือปฏิบัติการวิชา Material Testing
- 5. เอกสารคำสอนวิชา Theory of Structures
- 6. ตำราวิชา Structural Analysis
- 7. เอกสารคำสอนวิชา Structural Steel Design
- 8. เอกสารคำสอนวิชา Advanced Mechanics of Materials (ภาษาอังกฤษ)
- 9. ตำราวิชา Advanced Theory of Structures

